

JIPPO

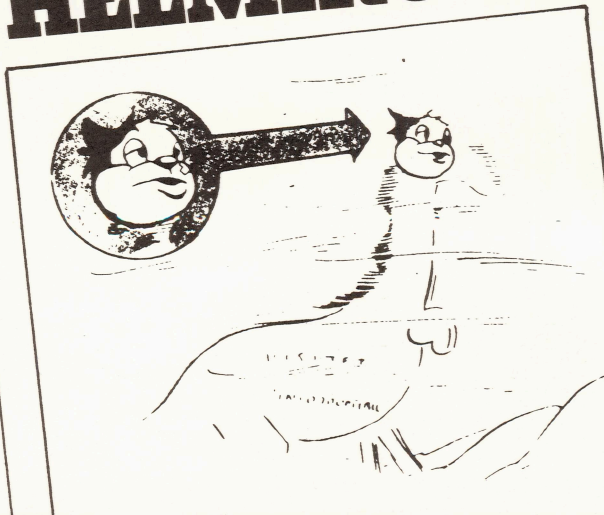
NO 2/80
Helmikuu
Hinta 5.90

KELKKAILU ALOITTA TALVIKISAT

Rakenna
sinäkin
itsellesi
kelkka ja
kelkkakisa
Jippo-
ohjeilla

**Concorde
Suomessa!**
(Katso askarteluarkki)

HELMIKUUN JIPOSSA

Jeppe ja Kolli
Loch Nessin hirviö
Jippo-jengi
Ensin haaviin, sitten maaliin
Eläimet ihmisten vaatteissa
Kiilakirjoituksen salaisuus selvitetty
Salasanomia laaditaan monin eri tavoin
Jippokilpa: Kreikkalainen risti
Onnistunut lasku
Hämä hämähäkki kiipes langalle..
Jippelit
Askarteluarkki: Concorde
Aleksanteri oli suuri valloittaja
Ville Viksun mukana
talviolympialaistunnelmissa
Kelkkailu on BOB
Rattikelkka koko perheelle
Yksinkertainen yksipaikkainen
Syöksy viidakkoon
Jippo Kengurun pussiposti
Jippokaveri
Jippeiden ratkaisut
Urho Tulitukka
Nimi Brabham niittää yhä mainetta
Grand Prix -keräilykuva

sivulla

3
8
12
19
20
22
22
23
24
26
28
34
40
42
43
44
45
46
50
53
54
55
71
72

Luonnossa

TAPAHTUU HELMIKUUSSA

- Helmikuun alussa talvi on kylmimmillään, mutta lumikerros suojaa kasveja ja eläimiä
- Koivunoksat tulevat hiirenkorvalle maljakkoon tuotuna
- Monet muuttolinnut ovat alkaneet paluumatkan kohti Suomea
- Huuhkaja alkaa öisen huhuilunsa
- Hiihtolomat alkavat 18. päivänä Uudellamaalla ja 25. päivänä Turun ja Porin, Hämeen, Kymen ja Mikkelin lääneissä
- Käpylinnut alkavat pesiä

TÄHTITAIVAS

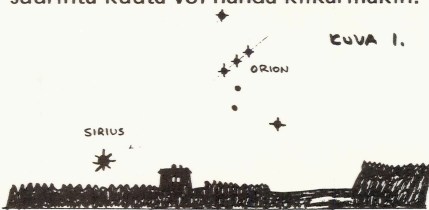
Hiihtoloman iltoina on mukava tarkastella vaikka tähtitaivasta. Tavallisiin koulukarttoihin on yleensä painettu myös tähtitaivas. Harmi vain, että kirkkaat ja pilvettömät iltahetket ovat niin kylmiä.

Kirkkain tähti on nimeltään **Sirius**. Helmikuussa sen löytää eteläiseltä taivaalta verraten matalalta. Siriuksen paikallistaa parhaiten Orionin tähdistöstä "Väinämöisen viikatteeksi" sanotun kolmen kirkkaan tähden muodostaman linjan jatkeelta (kuva 1).

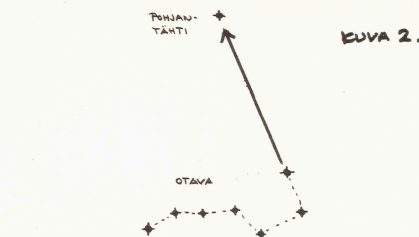
Ison Karhun tähdistön **Otavaksi** kutsuttu seitsemän tähden muodostama kuvio on helppo tuntea. Otavan mukaan löytyy myös **Pohjantähti**, Pienen Karhun päätähti (kuva 2). Kun lasket ojentun Pohjantähteä osoittavan kätesi vaakasuoraan, niin kätesi osoittaa pohjoiseen.

Tähtien lisäksi taivaalla voi nähdä monia muitakin taivaankappaleita: planeettoja, pyrstötähtiä, tekokuuita ja tähdenlentoja. Planeetoista eli kiertotähtiä

distä kirkkain on **Venus**. Seuraavina ovat **Jupiter** ja **Mars**. Planeettojen valo on tasainen: ne eivät tuiki kuten kiintotähdet. Aurinkokuntamme suurin kiertotähti on **Jupiter**. Sen neljä suurinta kuuta voi nähdä kiikarillakin.

KUVA 1.

KUVA 2.

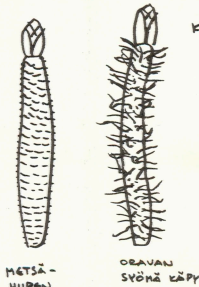
JÄLKIÄ JA JÄTÖKSIÄ

piirtelevät hangille monet otukset pitkän talviyön aikana. Jänisten lukuisset jäljet puutarhoissa ja peltojen liepeillä ovat tutuimpia lumijälkiä. Jos hiihtoreitti suuntautuu pitemmälle salomaille, niin saatat nähdä ilveksen, hirven tai peuran jäljet. Näätä ja kärppä liikkuvat kovasti talvisaikaan, ja hyvällä onnella niidenkin kypälänjälki tulee tutuksi.

Paljon edellisiä yleisempi on ketun suoraviivaisesti etenevä jälki. Pieni päästäinen piirtää hennoimman jälkiviin hangelle. Oravat ovat taas hiukan lisääntyneet ja niiden jäniksen jälkiä muistuttavat tassunjäljet ovat metsissä nähtävillä.

Puitten alla on oravien syömien käpyjen suomukasoja. Myös metsähiiri, käpytikka ja käpylinnut syövät kävyistä siemeniä. Kaikilla niillä on selvästi muista erottuva tapansa avata käpy.

Voit pienen harjoituksen jälkeen oppia ne tunnistamaan. Orava jättää syömänsä käyn kovin sotkuiseksi, mutta metsähiiri taas puree siististi jokaisen suomen samalla tavalla poikki (kuva 3). Käpytikka hakkaa pajassaan suomet auki sokin sokin, kun taas käpylinnut leikkaavat ristinokallaan kunkin käpysuomen halki ja saavat näin siemenet.

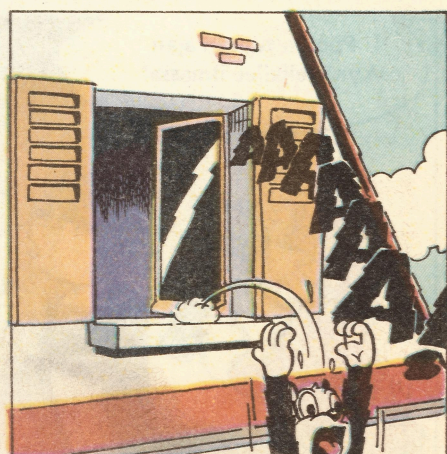
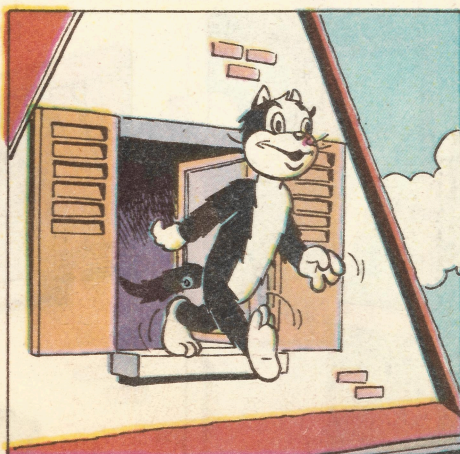
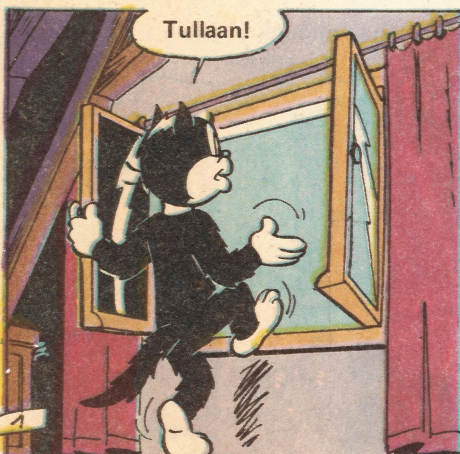
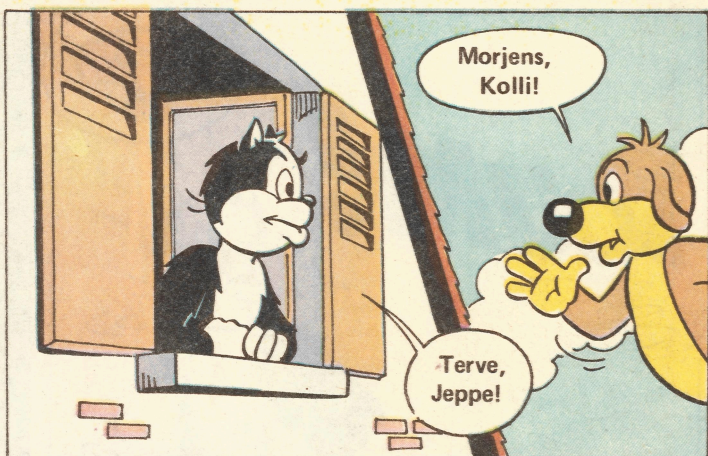
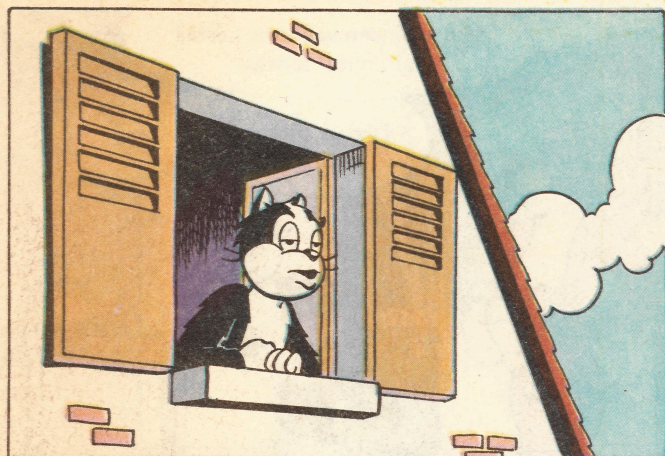
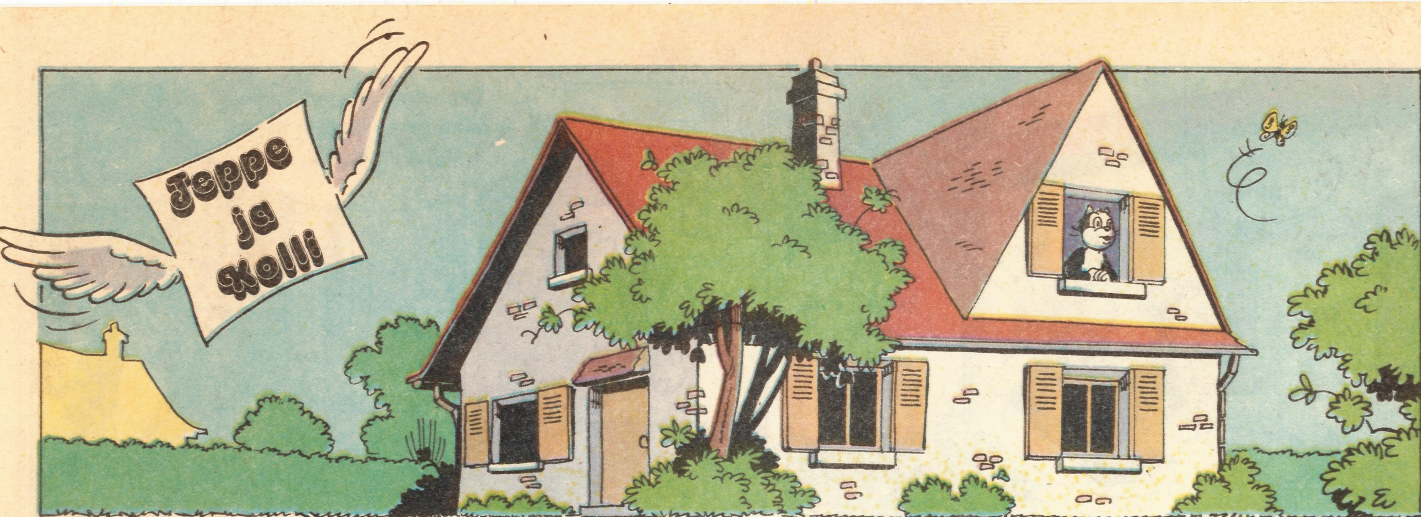
KUVA 3.

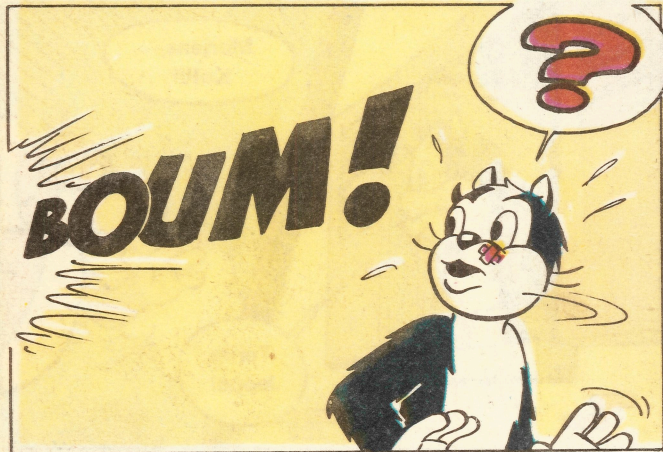
TALVENTÖRRÖTTÄJÄT

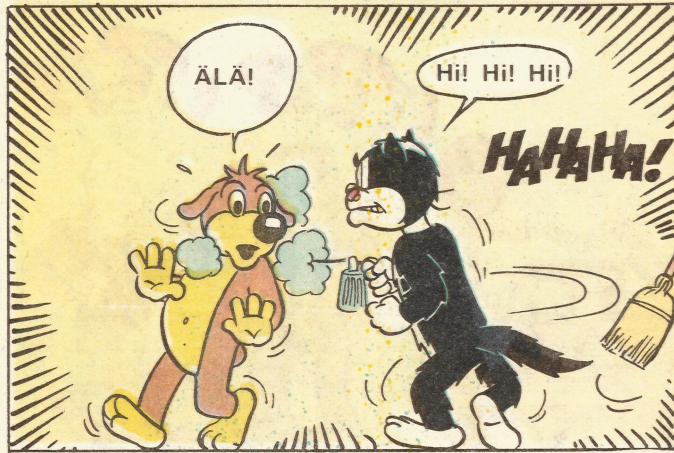
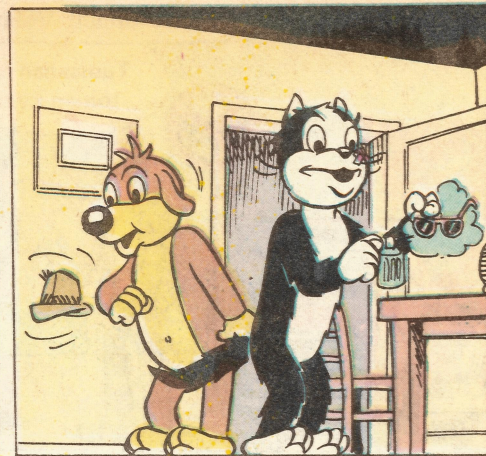
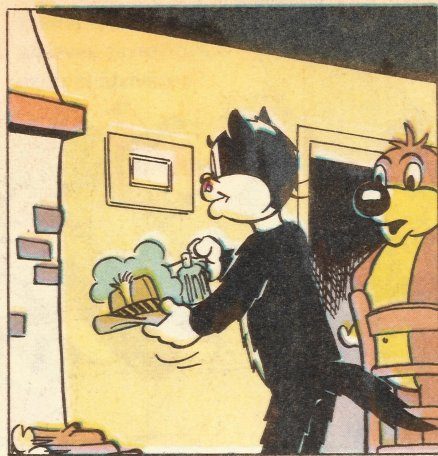
Keskitalvellakin pistää hangesta kuivia edellisen kesän kasvien varsia. Sellaisia ruohovartisia kasveja, jotka varistavat edes osan siemenistään lumen peittäessä maan, kutsutaan **talventörröttäjiksi**.

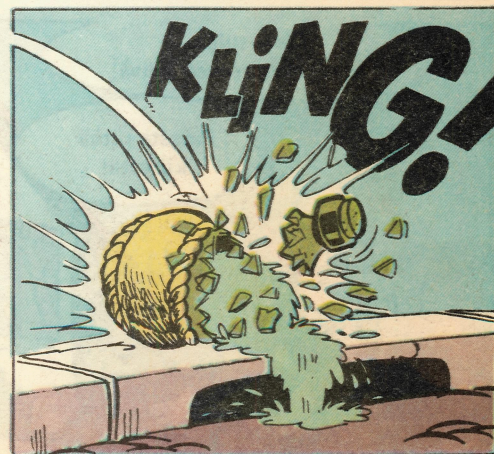
Teitten varsilla, asutuksen liepeillä ja erilaisilla aukeilla paikoilla niitä kasvaa runsaasti. Tutuimpia ovat **takiaiset**, **ohdakkeet**, **pujo**, **metsäkastikka** ja **komia karhunputki**. Ne kaikki ovat usein maljakkoihin koristeeksi taitettuja törröttäjiä. Tämän kasvien törröttämisen tarkoituksena on siementen tehokkaampi levittäminen. Lumen pintaa pitkin tuulen avustamana siemenet liukuvatkin paljon kauemmaksi kuin kesällä.

Monet talvilinnut käyttävät hyväkseen näitten kasvien siemeniä. Punatulkut vierailevat mielellään **savikoitten** ja **nokkosten** varsissa tiklien ja viherpeipojen herkkua ovat taas **takiaisten** ja **ohdakkeitten** siemenet. **Pujoissa** ja **me-siangervoissa** vierailevat vihervarpuset ja urpiaiset.

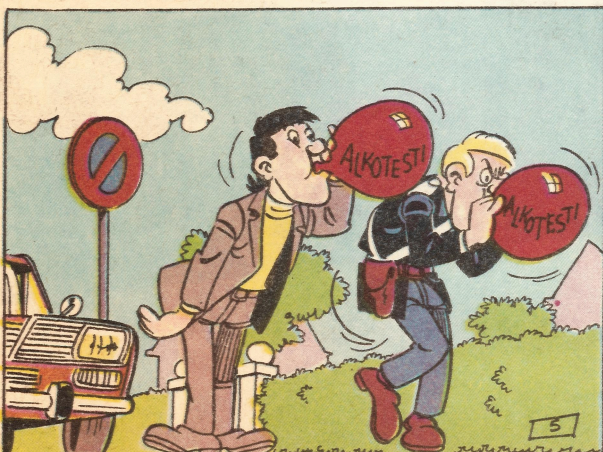
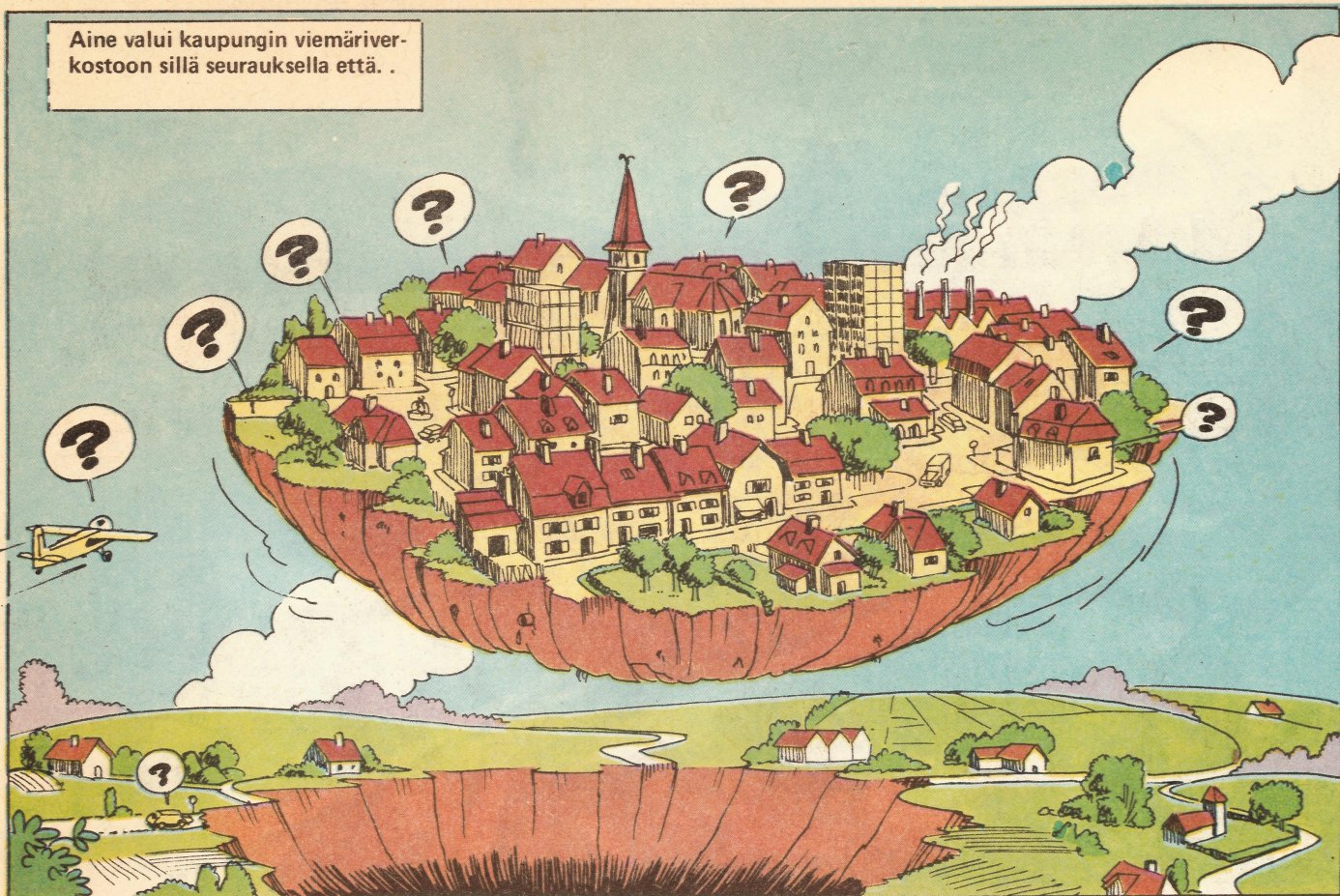

Aine valui kaupungin viemäriverkoston siltä seurauksella että. .

LOPPU

Herra Wilsonin vuonna 1934 ottaman kuvan perusteella tehtiin hirviöstä robotti aiheeseen liittyvää elokuvaa varten.

LOCH NESSIN HIRVIÖ

Lähes viisikymmentä vuotta on kulunut siitä, kun lehdistö julkaisi ensimmäisen kuvan Loch Nessin hirviöstä pilailumielessä kaiketikin. Mutta se antoi vanhalle tarulle vauhtia. Hirviö heräsi unohduksen unesta.

Lähes viidenkymmenen vuoden ajan ovat uteliaat kaikkialta maailmasta vaeltaneet Skotlantiin nähdäkseen vilahduksen legendaarisesta otuksesta. Siitä on otettu utuisia valokuvia, joista yksikään ei valitettavasti kelpaisi hirviön passikuvaksi. Monet väittävät nähneensä sen. Useimmat ovat kuitenkin palanneet koteihinsa pettyneinä.

Totiset tutkijatkin ovat jo pitkään olleet kiinnostuneita tummien vesien tuntemattomasta eläimestä. Järveä tutkitaan uudenaikaisin teknisin välinein, toistaiseksi kuitenkin tuloksetta.

Onko hirviö mielikuvituksen tuotetta vai kenties elävä jäännös esihistorialliselta ajalta?

JÄRVESSÄ SEN SALAISUUS

Kauan kauan sitten kulki nykyisen Skotlannin halki meren salmi. Jääkauden jälkeen sen vesien yhteys mereen katkesi. Salmesta on nykyään jäljellä vain jono järviä, joista suurin on **Loch Ness**.

Järvi on noin 37 kilometriä pitkä ja sen suurin syvyys on 229 metriä. Vesi on hyvin kylmää ympäri vuoden. Veden lämpötila vaihtelee 5,5° ja 6,6° C välillä.

Veden äärelle pääsy on äärimmäisen vaikeata, sillä rannat ovat enimmäkseen hyvin jyrkkiä. Suurin osa hirviötä koskevista havainnoista onkin tehty tieltä, joka kulkee etäällä rannasta.

Loch Ness ei ole kuollut järvi; päinvastoin. Lohi saapuu sinne mereltä maanalaisten virtojen mukana. Järvessä on niinikään taimeita, ankeriaita, nieriöitä ja muita kaloja. On jopa arvioitu, että järven biomassassa, elollinen aines, riittäisi mainiosti elättämään parikymmentä oletetun hirviön kokoista eläintä.

Omituista järvessä on sen pinnalla usein nähty vanaveden kaltainen paikoittainen lainehdinta. Mikä sen aiheuttaa? Järvessä ei nimittäin ole todettu minkäänlaisia virtoja, mitkä voisivat aiheuttaa nämä ilmiöt.

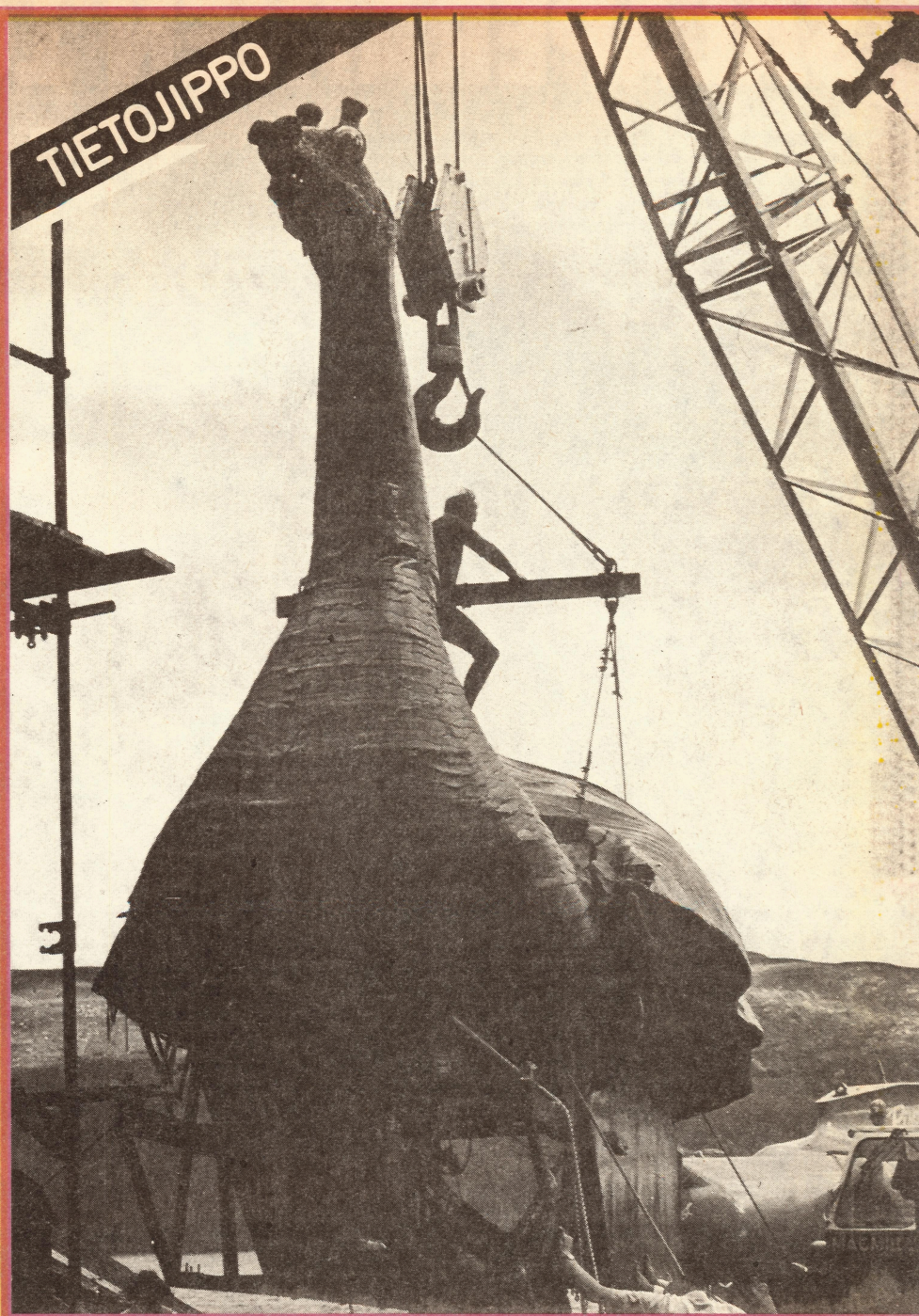
Varmaankin tämänkaltainen järvi voi tarjota elinmahdollisuudet jollekin suurelle eläimelle. Ja mikäli kyseessä on arka ja pelokas eläin, järvi antaa sille mahdollisuuden pysyä piilossa.

Mutta ihmetellä täytyy! Meidän aikakaudellamme pystytään tutkimaan Mars-planeetan molekyylejä, vaan ei saada selkoa järven eläjäisestä.

TEKNISTÄ KUURUPIILOA

Hirviön jäljittäminen uudenaikaisin keinoin alkoi varsinaisesti vasta vuonna 1972 amerikkalaisten tutkijoiden Rinesin ja Edger-tonin toimesta. **New York Times** rahoitti todella mittavan kampanjan vuonna 1976. Maailman tunnetuimpia tekniikan asiantuntijoita keskittyi kaikkien aikojen kallis-hintaisempaan vakoiluun.

Kamerat valvoivat rannalla 24 tuntia vuorokaudessa valmiina talentamaan vähäisimmänkin vilahduksen hirviöstä. Tehokkaat laitteet ilmaisivat pienenkin lämpötilan muutoksen veden pinnalla. Järven pohjaa kaikuluodattiin. Vedenalaiset kamerat esivät kuvauksen kohdetta viidentoista metrin syvyydestä. Kaikki turhaan! Hirviötä ei näkynyt eikä kuulunut.

LISKO, NISÄKÄS VAI AJOPUU?

"Silminnäkijöiden" havainnoista tehtyjen yhteenvedojen perusteella on päästy käsitykseen seuraavanlaisesta eläimestä: pieni pää, päässä kaksi nystyä (kenties ulkonavat sieraimet) pitkä kaula ja valtava keho, jonka sivuilla kolmionmuotoiset evät. Tämän kuvauksen nojalla on hirviön henkilöllisyydestä tehty useita eri oletuksia. Jotkut uskovat sen olevan jurakaudella eläneen joutsenliskon jälkeläinen. Toiset puolestaan pitävät sitä jonkinlaisena pitkäkaulaisena hylkeenä, siis vesielämäänsä sopeutuneena nisäkkäänä. Epäuskoiset

väittävät sitä ajopuuksi. Ja totta puhuen, tämän käsityksen kannattajat ovat enemmistönä.

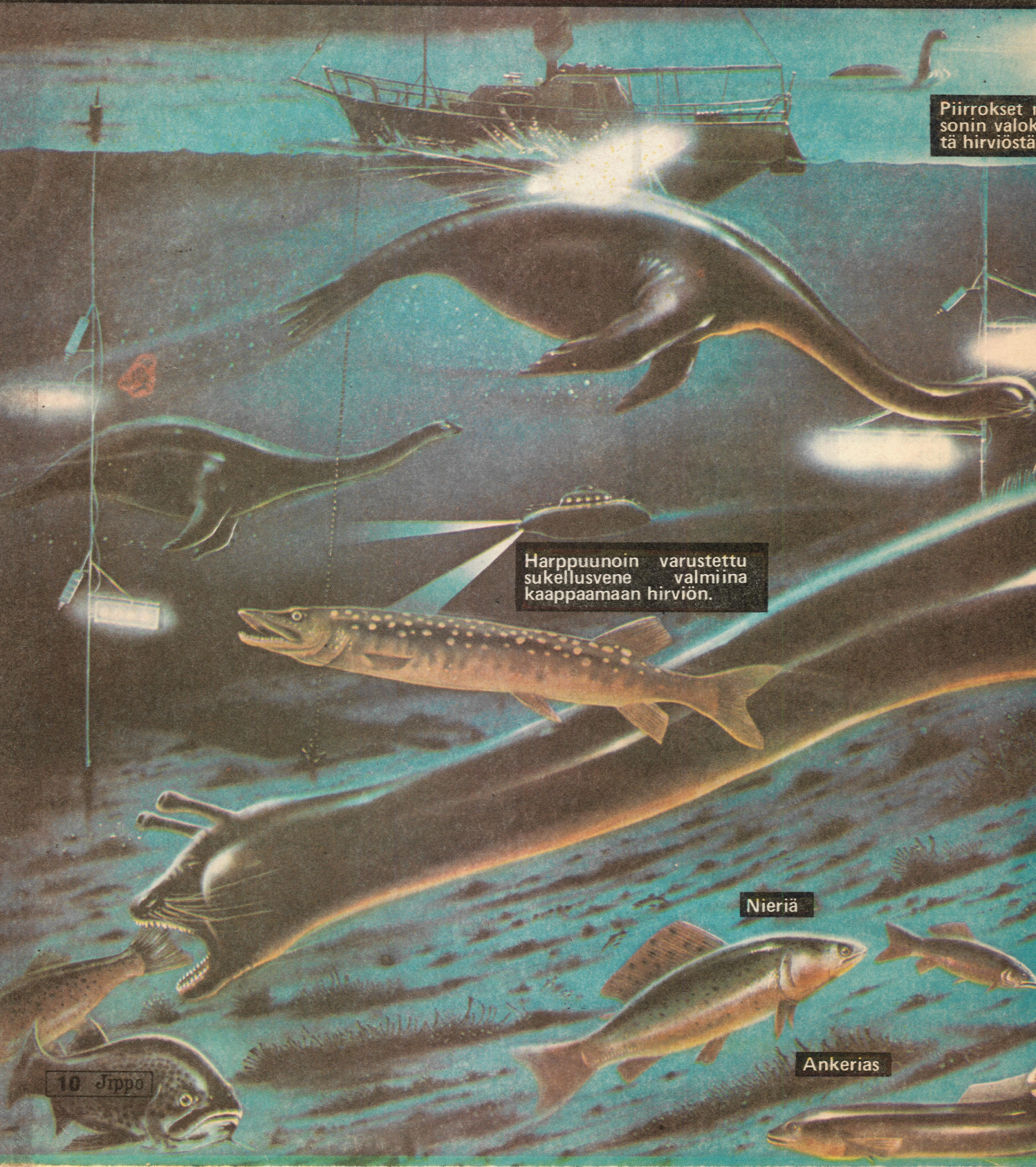
"NESSISEN" PUOLESTA

Oli mikä oli, tuntuu karmealta ajatella sen joskus joutuvan akvaarioon. Tähän mahdollisuuteen ovat luonnonsuojelijat suhtautuneet varotoimenpitein. "Nessinen" on jätettävä rauhaan! Vuonna 1975 rekisteröi Maailman Luonnon Säätiö hirviön suojeltavien eläinten listalle nimellä "Nessiteras Rhombopterix".

SALAPERÄINEN LOCH NESS

Harva kuuluisuus on saanut osakseen niin paljon huomiota kuin Ness-järven hyisen veden hirviö. Sen näyttäytymistä on odotettu vuorokausia valvoen. Siitä on nähty unia. Siitä on kirjoitettu kokonaisia paperivuoria. Sitä on tähyilty kiikarein ja kaukoputkin. Sitä on valokuvattu. Siitä on tehty elokuvia. Sitä on etsitty valonheitinten avulla ja sitä on kaikuluodattu syvyyksistä. On tehty vaikka mitä.

Kuitenkaan kukaan ei tiedä mikä se on tai edes minkä näköinen se on. Piirrosten ja elokuvien robottien mallina on ollut vanha kuuluisa valokuva, minkä arvo todistusaineistona on herättänyt eriäviä mielipiteitä.

Piirroksen
sonin valok
tä hirviöstä

Harppuunoin varustettu
sukellusvene valmiina
kaappaamaan hirviön.

Nieriä

Ankerias

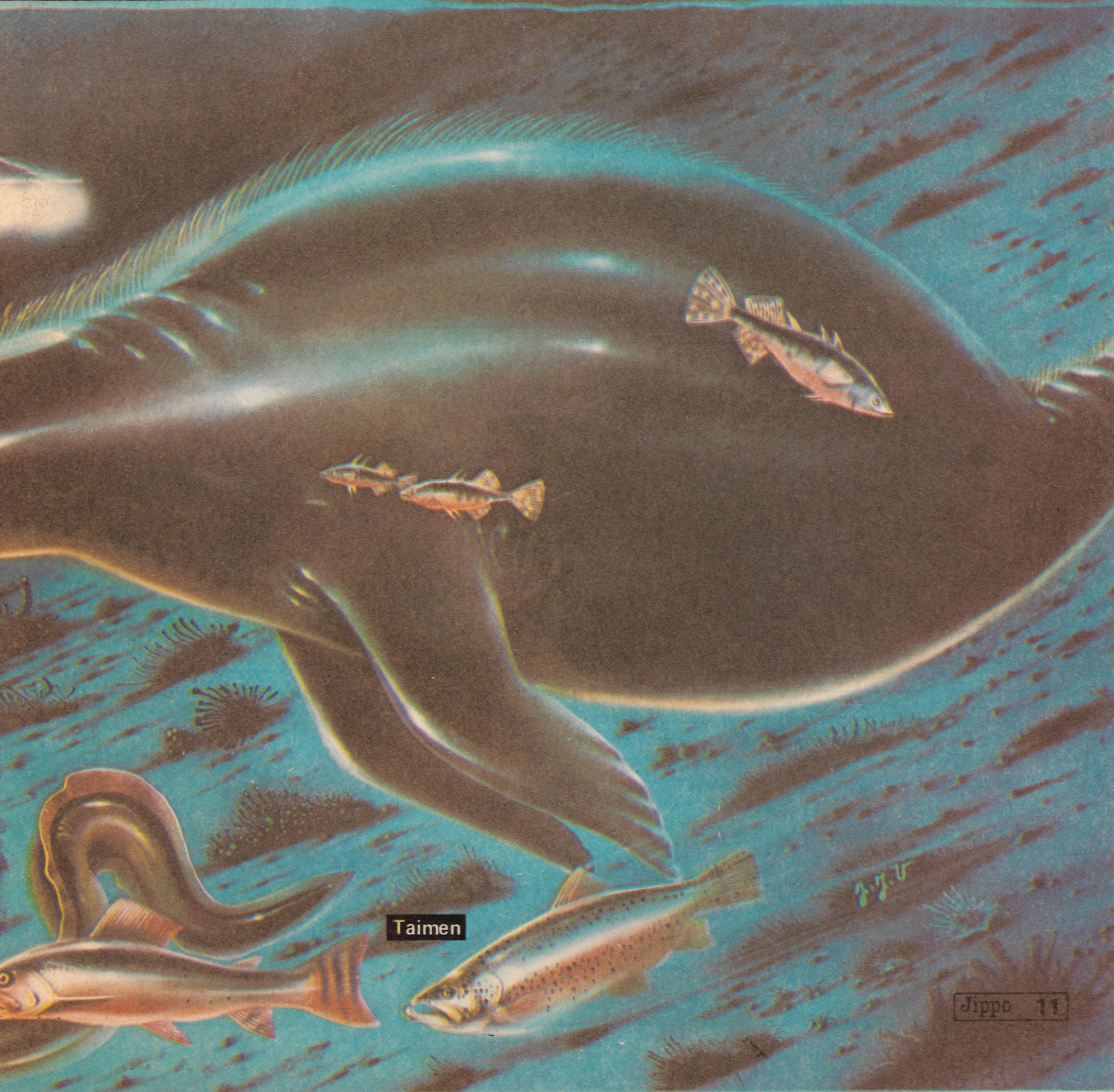
10 Jippo

Urquartin linna

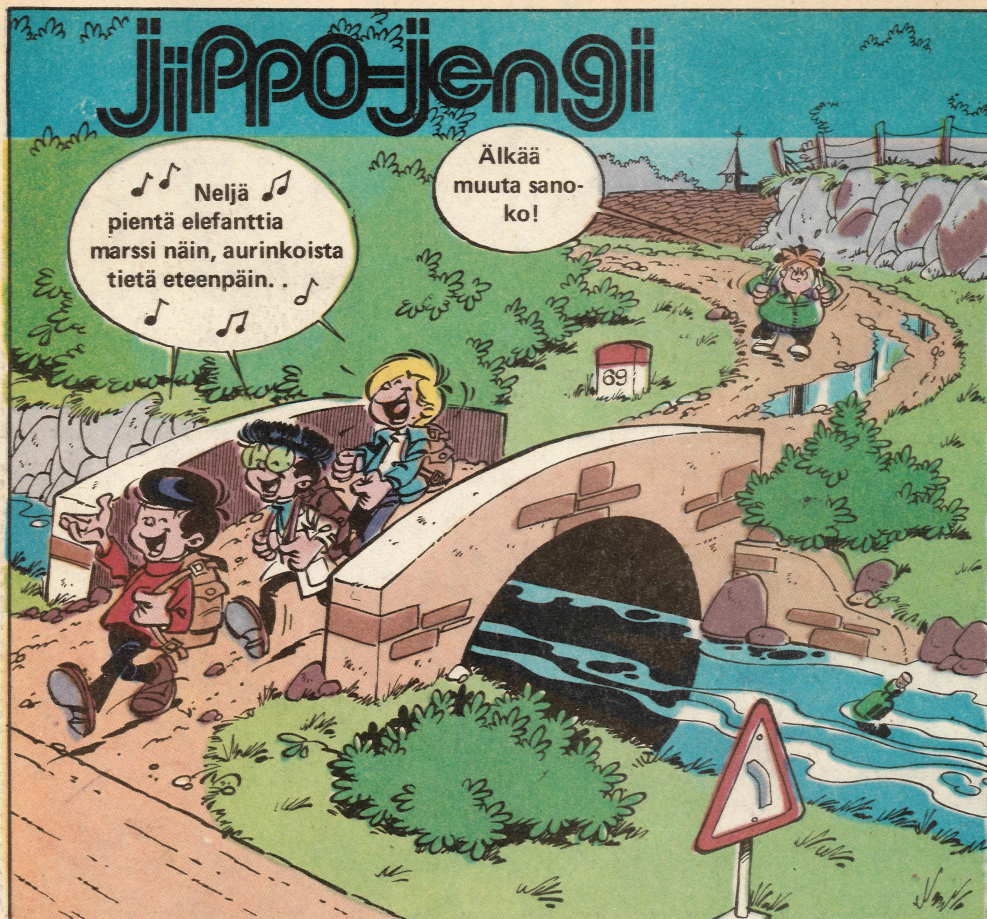
Maja, missä kamerat valvoivat 24 tuntia vuorokaudessa odotellen hirviön ilmaantumista näköpiiriin.

udattavat herra Wil-
an antamaa käsitys-

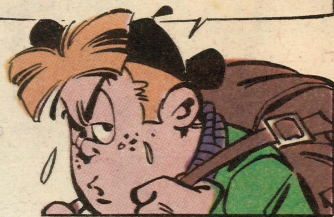

Taimen

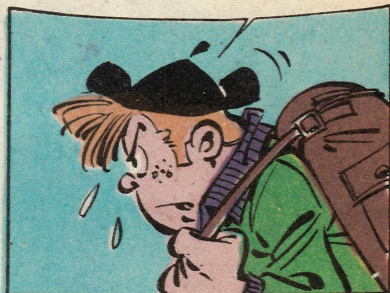
Jippo-Jengii

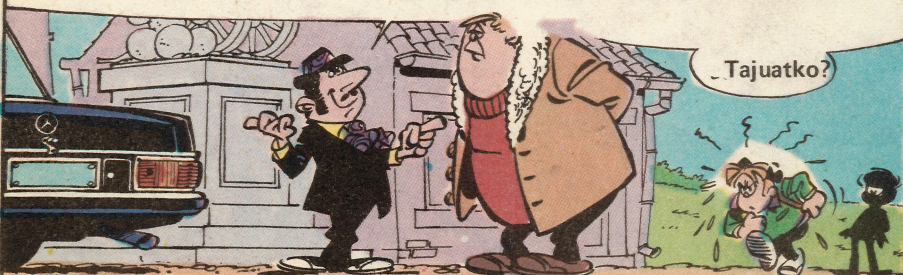
Painavan repun kanssa minä ainakin tunnen itseni elefantiksi. Miksi meidän pitää leirytyä kilometrien päähän, kun lähemmäksikin voi jäädä?

Sitä paitsi vatsaani koskee! Minulla on karmea nälkä ja jano! Ja varpaani ovat kävelystä rakoilla!

No niin, Luihu! Olen valinnut tämän maalaiskylän toimintamme kohteeksi. Paikalliset eivät tunne meitä. Ja siinä vaiheessa, kun meidät tunnetaan, olemme jo kaukana täältä. Lupaen, että lähdemme täältä rikkaina miehinä. Mutta sitä ennen meidän on hieman hämäytettävä näitä typeriä maalaistolloja.

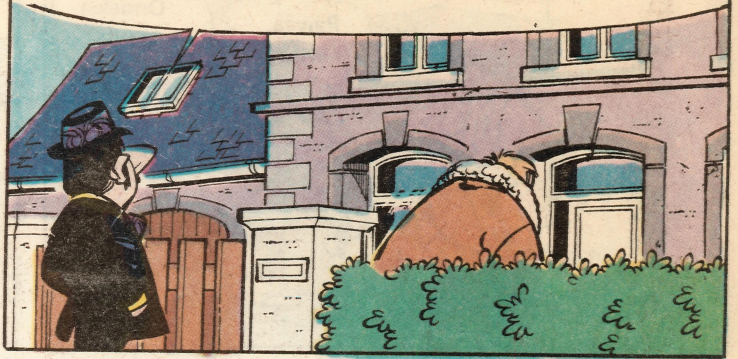

Se siitä! Toimimme seuraavasti: ensin sinä menet taloon sisälle ja rikot tavaroita minkä ehdit. Sitten tulen minä ja tarjoan vakuutusta vastaavanlaisten tapaturmien varalle. Otan maksun, ja sitten häivymme toiseen taloon.

Tämä talo vaikuttaa sopivalta. Painu sisälle ja tee työtä käskettyä! Yritä rikkoa kalliita esineitä!

Hyvää päivää!

Päivää, päivää! Seuraa minua!

Nyt on minun vuoroni astua näyttämölle! Hi! Hi!

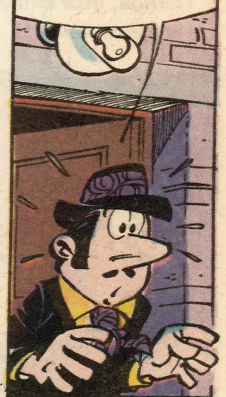
Arvokas pöytä ja vaasi säpäleinä!

Takapihalta kuuluu lupavaa melua!

Mitä ihmettä?

Myöhemmin.

Kun kaikki puut on pilkottu, katson pöydän ja vaasin tulleen korvatuiksi!

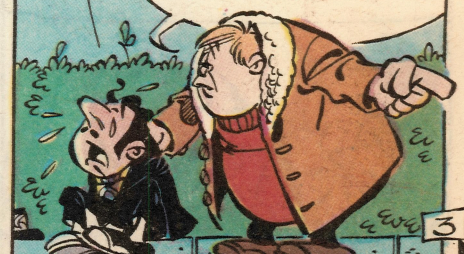
Mutta sitä ennen et lähe mihinkään!

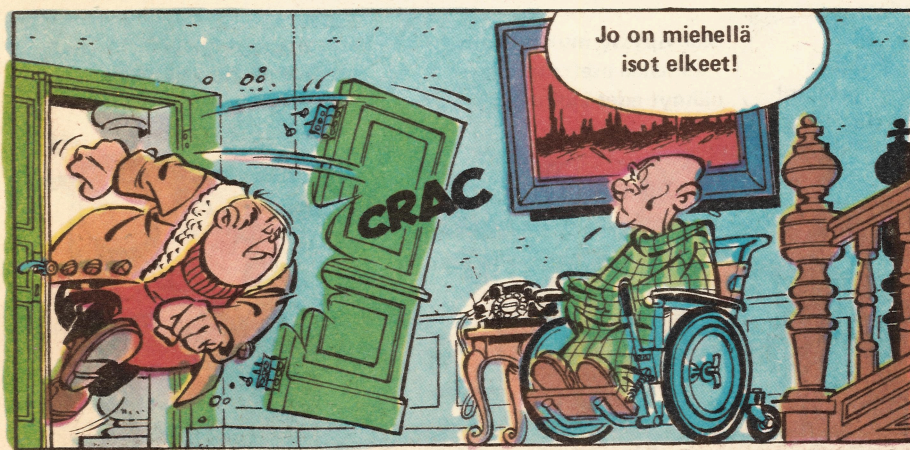
Näin on!

Nyyh!

Yhyyy!

Älä itke, pömo! Kuka nyt ekalla kerralla onnistuisi? Yritetään uudelleen viereisessä talossa!

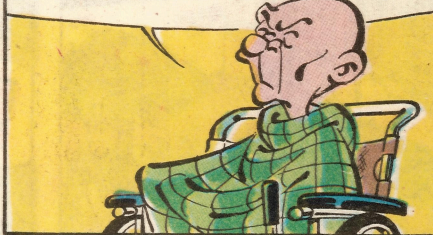

Hyvää päivää, pappa!
Tarjoan teille edullista vakuutusta
vastaavanlaisten tapaturmien
varalle. Se tekee vain vaivaiset
viisi tonnia!

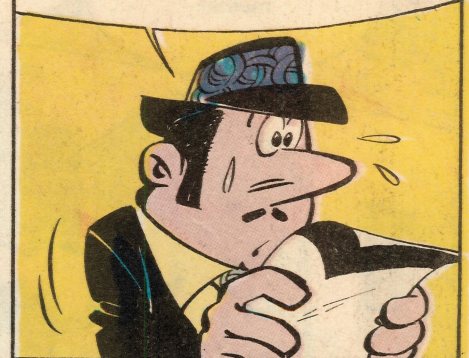

Nimi tähän!

Suu kiinni, senkin huijari!
Parasta häipyä silmistäni niin
pitkälle kuin pippuri kasvaa
ennen kuin teen teistä molemmista
seuloja. Alkakaapaputtaa!

Huh! E-ettekö usko vakuutuksen
voimaan?

Vai vakuutuksen voimaan! Vain tämän voima tehoaa teikäläisiin!

APUA!

Juokse
henkesi edestä,
Luihu!

Yäääh!

Älä itke, pomo!
Harvemmin sitä törmää
noin itsepintaiseen
mieheen!

Kas
vaan!

Taidattekin olla oikein pahanilman
lintuja! Onneksi vanhuksella oli haulikko
teikäläisten varalle!

Kylän
tollo!

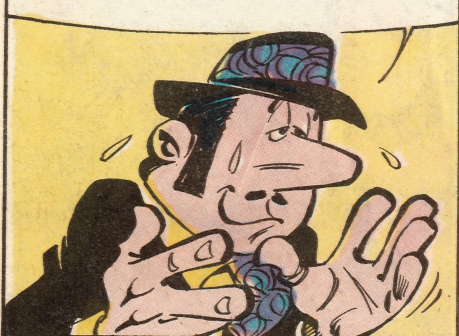
Suusi pitäisi pestä saippualla, kun noin rumasti puhut
lapsille! Ensin roiskutatte kuraa ihmisten päälle, sitten kiusaatte
vanhuksia, ja nyt.

Pidä kieleesi kurissa, kakara! En voi
sietää tolloja!

Älä viitsi,
Luihu!

Älä välitä ystävästäni! Hän on
vähän lapsellinen ja leikkii aina
silloin tällöin muovipyssyillä!

Muovipyssy muka! Noin
kamalaa asetta en ole
nähty edes elokuvissa!

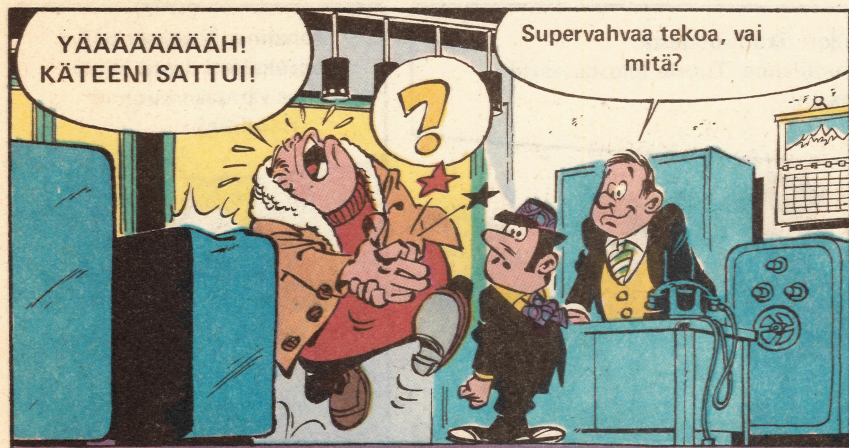
Parasta seurata heidän
puuhiaan! He vaikuttavat
epäilyttäviltä.

Jopas
jotakin!

Huh!

Tollo!

Ensin haaviin sitten maaliin

Kanadan syrjäseuduille eksyvä turisti saattaa vielä näinäkin päivinä kohdata oudon näyn: miehet ja naiset huitovat hullunkuriset haavit käsissään aukealla kentällä. Kyseessä ei suinkaan ole jonkun erikoisen perhoslajin hilliton jahtaus, vaan peli, jonka Kanadan uudisasukkaat aikoinaan omaksuivat Amerikan intiaaneilta.

Haavipalloa pelasivat Amerikan intiaanit jo 1400-luvulla. Joukkueet muodostuivat jopa kokonaisista heimosta. Sääntöjä ei käytännöllisesti katsoen ollut lainkaan. Pelissä saadut vammat olivat enemmänkin sääntö kuin poikkeus. Joskus pelin kulku saattoi kehittyä niin rajuksi, että jotkut pelaajat menehtyivät vammoihinsa.

Historiankirjoituksista saattaa lukea, että esimerkiksi irokeesi-intiaanit pitivät peliä osana heidän sotaharjoituksiaan. Myöhemmin myös intiaaninaiset liittyivät peliin ja — ihme kyllä — he näyttivät selvästi hallitsevan pelikentän tapahtumia. Intiaaninaiset ja -miehet pelasivat peliään jo kauan ennen kuin Kolumbus löysi Amerikan alueella, joka nyttemmin on New York.

Kun uudisasukkaat 130 vuotta jälkeen päin omaksuivat pelin intiaaneilta, se oli jo muuttunut suhteellisen kesyksi joukkuepeliksi. Intiaanit kutsuivat peliään nimellä *Baggataway*. Kanadanranskalaiset keksivät sille nimen *Lacrosse*, koska pelivälineenä käytettävä haavi muistutti heidän mielestään käyrää piispansauvaa (ransk. *crosse*.) Haavipallopeli kulkeutui myöhemmin myös Englantiin 1840-luvulla erään kanadalaisen turistiryhmän myötävaikutuksella.

Pelissä on päämääränä kuljettaa pallo haavin avulla maaliin. Ainoastaan maalivahti saa koskettaa palloa. Muut pelaajat voivat yrittää saada pallon haaviinsa jopa maalien takaa. Joukkueet koostuvat yleensä kahdestatoista pelaajasta, paitsi Amerikassa ja Kanadassa, missä joukkueen kokoa pienennettiin kymmeneen muutama vuosi sitten. Säännöt vaihtelevat hieman eri maissa.

Alkuperäispelissä käytetty haavimaila oli huomattavasti suurempi ja painavampi kuin nykyisin käytettävä maila-

tyyppi. Intiaanien pelipallo oli kierretty raakavuodasta, tänä päivänä haaviin kaapataan kumipallo.

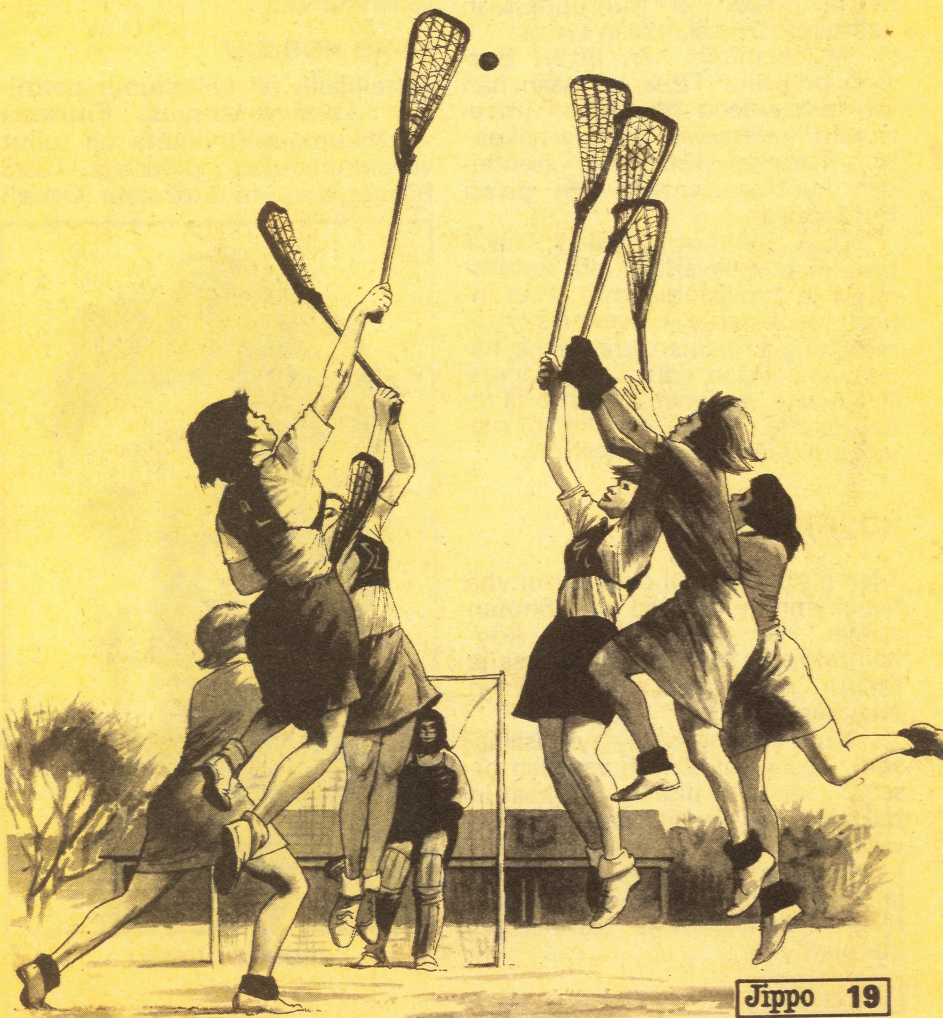
Uusimuotoisen haavipallopelin kulku säätelevät tarkat säännöt. Lujia otteita ja estämistä ei sallita. Alkuperäismuotoista peliä pelaavat sen sijaan saavat vaikka kaataen vastustajansa maahan estää maalinteon. Mitää kieltoa ei näytä olevan sillekään, että vastustaja torjutaan hyvin suunnatulla mailaniskulla.

Nyky aikaistetussa pelissä joukkuekapteenit määrittelevät peliajan pituuden. Intiaanithan saattoivat aikoinaan pelata aamunsarastuksesta auringonlaskuun saakka. Pelituomarit myös keskeyttävät pelin, jos he havaitsevat sääntöjenvastaisuutta. Alkuperäispelissä, jota edelleenkin pelataan eräillä Kanadan

syrjäseuduilla, pidetään taukoja tuskin lainkaan. Joitakin sääntöjä sentään noudatetaan. Erotuomari tuomitsee maalit, viheltää pilliinsä pelin alkajaisiksi ja päätteeksi sekä keskeyttää pelin, jos se näyttää kehittyvän kaaokseksi.

Juuri näillä Kanadan äärialueilla toimi 1930-luvulla eräs lääkäri, joka kirjoitti ystäväelleen seuraavansisältöisen kirjeen: "Olen pahoillani, että en ole aiemmin ehtinyt vastata kirjeeseesi. Syy pää on haavipallo-ottelu, joka käytiin täällä viime viikolla. Sen seuraukset ovat tuottaneet minulle runsaasti ylitöitä sairaalassa".

Tämän päivän intiaaneille haavipallopeli on eräs keino pitää yllä heidän rodulleen tunnusomaisia sitkeyttä ja rohkeutta ihannoivia perinteitä.

Eläimet ihmisten vaatteissa

Kirjassaan Eläinten vallankumous George Orwell ilkkuu tasa-arvon nimissä tapahtuvaa vallan väärinkäyttöä. Hän kuvaa hauskaasti kuinka eläimet syrjäyttävät ihmisen tekemällä vallankumouksen eräällä englantilaisella tilalla – tasa-arvon nimissä. Ja kuinka sitten käykään!

Orwell, oikealta nimeltään Eric Blair, syntyi Burmassa vuonna 1903. Hänen vanhempansa olivat hienoa, jäykkäniskaista sukua. Armeija, siviilihallinto ja kirkko olivat suvun perinteisiä leipäpuita. Siis juuri ne laitokset, joita vastaan Orwell kirjallisessa tuotannossaan hyökkää.

Koulusivistyksensä hän sai Englannissa, Eatonin kuuluisassa hienostokoulussa. Nimekkään koulun päästötodistuksesta huolimatta Orwell ei nuoruudessaan kaihtanut tiskaajankaan työtä.

Myöhemmin hän liittyi Burman poliisiin. Tässä työssään hän sai tarpeekseen brittiläisen imperiumin hallitsevan luokan elkeitä. Taantumuksellisten asenteiden kauhistuttamana hän palasi Eurooppaan.

Hän vakuuttui siitä, että maailman tulevaisuus oli sosialismissa ja työväenluokassa. Hän inhosi hienostelua ja teennäisyyttä, mitä englantilainen yläluokka hänen mielestään edusti. Hän arvosti tervettä vaatimattomuutta ja rehellisyyttä, minkä hän katsoi olevan ominaista työläisväestölle.

KÖYHIEN ASIALLA

Ajan myötä Orwell omistautui yhä hanakammin köyhän väestönosan asialle. Hän vietti aikaansa köyhäintaloissa, nukkui yömajoissa ja liikkui slummeissa kuin niiden oma kasvatti.

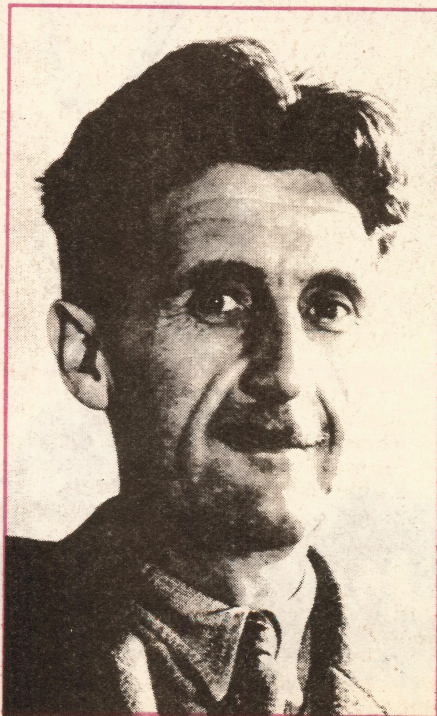
Kun Espanjassa syttyi sisällissota, pestautui Orwell vapaaehtoisena kansainväliseen prikaatiin taistelemaan hallitsevaa luokkaa vastaan. Haavoituttuaan vaikeasti kaulaan Orwell palasi Englantiin ja totesi, ettei mikään ollut muuttunut. Hienostelu ja teennäisyys kukoisti yhä.

Toinen maailmansota syttyi. Orwell toivoi, että kesken sodan melskeiden Englannissa tapahtuisi vallankumous. Hän oli varma, että vain sosialistinen Englanti voittaisi kansallissosialistisen Saksan.

Ennen pääteoksensa valmistumista Orwell oli kirjoittanut jo kahdeksan kirjaa ja toiminut tuoteliaana lehtimiehenä ja kriitikkona. Mutta todella tunnetuksi hän tuli vasta romaanillaan Eläinten vallankumous.

USKO HORJUU

Kirjailijalle oli paljastunut politiikan kaksinaamaisuus. Entisestä vallankumousintoilijasta oli tullut vallankumouksen pilkkaaja. Tästä näkemyksen muutoksesta Orwell

GEORGE ORWELL

sai kipinän tasa-arvoisuutta irviväle eläintarinalleen. Eläinten vallankumouksesta tuli suosittu lastenkirja, vaikka se pohjimmiltaan onkin poliittinen satiiri, vakava nauhu vallan väärinkäytölle.

Sodan päättyessä Orwell oli hyvin sairas. Hän vetäytyi syrjäiselle maatilalle kirjoittamaan seuraavaa kirjaansa, jonka nimenä oli ytimekkäästi 1984. Hänen tuberkuloosiksi todettu tautinsa kuitenkin paheni pahenemistaan, ja hän kuoli sairauteensa parhaassa miehen iässä 46-vuotiaana.

Orwellin elämä oli ollut värikäs. Hän oli nähnyt ja kokenut omakohtaisesti niin kurjuuden kuin yltäkylläisyydenkin. Hienostopiirien pojasta oli kasvanut työväenluokan esitaistelija, vallankumoussoturi ja toisen maailmansodan aikana intomielinen isänmaanystävä. Hän menetti uskonsa tasa-arvon toteutumiseen poliittisen järjestelmän puitteissa. Periaatteet ovat periaatteita, mutta totuus on toisenlainen. Yksilöt olivat hänen mielestään lopultakin vain sätkynukkeja, joita vallanpitäjien sisärengas käyttää aina hyväkseen.

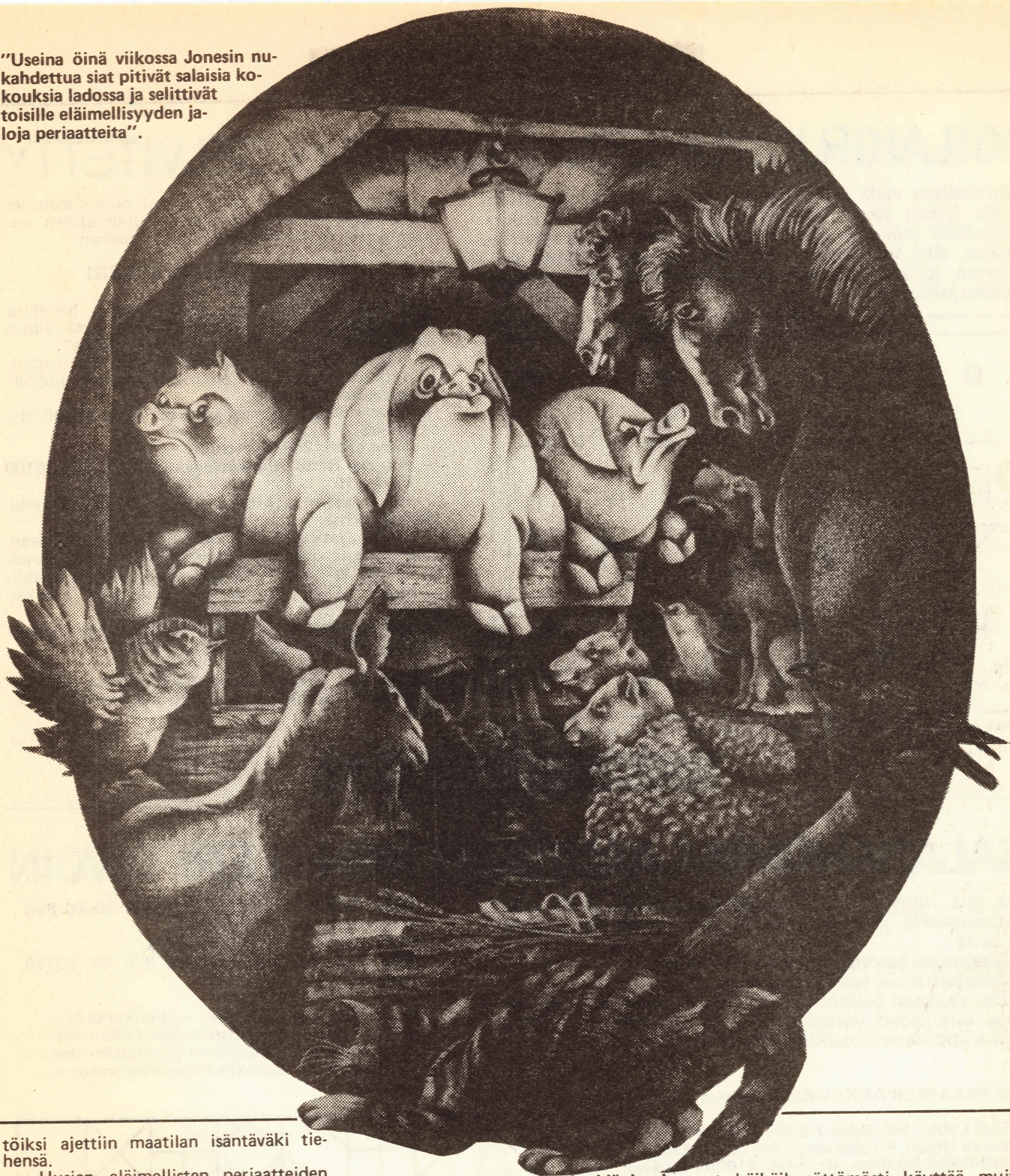
Eläinten vallankumous

Eräällä englantilaisella maatilalla eläimet päättivät tehdä lopun ihmisen tyranniasta. Vallankumousajatuksen isä oli kaksitoistavuotias sikavanhus Majuri. Hän kutsui eläimet latoon ja piti siellä vaikuttavan puheen eläinten oikeuksien puolesta ihmisen, isäntä Jonesin, sortoa vastaan.

Ensin hölmistyneinä, mutta sitten sydän intoa sykkien eläimet omaksuivat vanhan karjun opinkappaleet eläinten tasa-arvoisuudesta. Yhteistuumin ihminen julistettiin viholliseksi, joka riistää eläimiä omaksi hyödykseen.

Majurin kuoltua ryhtyivät kaksi nuorta sikaa, Lumipallo ja Napoleon johtamaan vallankumoustoimia. Ensi-

"Useina öinä viikossa Jonesin nu-
kahdettua siat pitivät salaisia ko-
kouksia ladossa ja selittivät
toisille eläimellisyyden ja-
loja periaatteita".

töiksi ajettiin maatilan isäntäväki tie-
hensä.

Uusien eläimellisten periaatteiden
mukaan siat laativat eläimille "Seitse-
män käskyä", joita kaikkien oli nou-
datettava. Niiden piti oleman muut-
tumaton laki, joiden mukaan eläin-
ten oli määrä iäti elää.

SEITSEMÄN KÄSKYÄ

1. Jokainen kahdella jalalla kulkeva on vihollinen.
2. Jokainen neljällä jalalla kulkeva tai siivekäs on ystävä.
3. Yhdenkään eläimen ei pidä käyttää vaatteita.
4. Yhdenkään eläimen ei pidä nukkua vuoteessa.

5. Yhdenkään eläimen ei pidä juoda alkoholia.
6. Yhdenkään eläimen ei pidä tappaa toista eläintä.
7. Kaikki eläimet ovat tasa-arvoisia.

Kaikki sujui Eläintilalla suhteellisen mukavasti, kunnes eläimet eräänä päivänä tajusivat tarvitsevänsä johtajaa. Eläinten älymystöä edustava Napoleon-sika omasi synnynnäisiä taipumuksia johtamiseen. Hän otti ohjat käsiinsä.

Kuinka ollakaan Napoleonin ja muiden sikojen päästyä vallan makuun eläinten ihanteelliset tasa-arvoperiaatteet muuttuivat pikkuhiljaa. Siat alkoi-

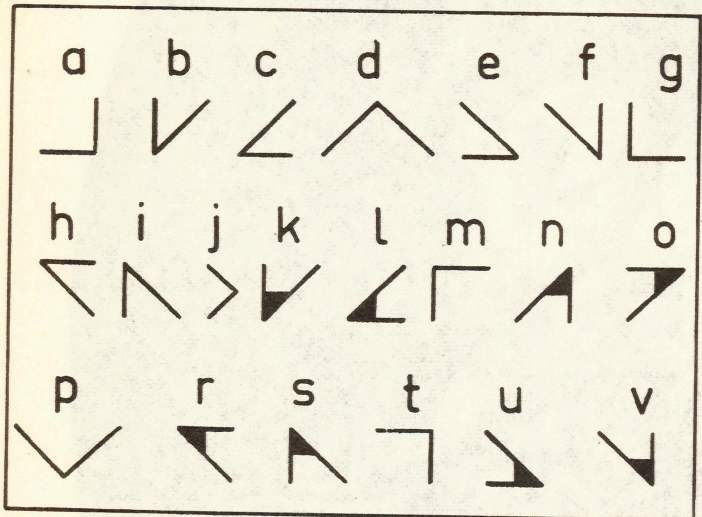
vat häikäilemättömästi käyttää muita eläimiä hyväkseen. Lainpykäliin tehtiin muutoksia. Kuudes käsky sai lisän "ilman syytä" ja viidettä käskyä jatkettiin sanoin "ylen määrin".

Lopulta päädyttiin siihen, että siat ryhtyivät kävelemään kahdella jalalla ja pukeutuivat samoin kuin niiden ennen niin inhoamat ihmiset.

Tarinan päätteeksi sika ja ihminen, Napoleon ja naapurin herra Pilkington, riitaantuivat korttipelissä. Riitaa katselevien ulkopuolisten eläinten oli mahdotonta erottaa kumpi riitelijöistä oli sika ja kumpi ihminen.

KIILAKIRJOITUKSEN SALAISUUS SELVITETTY

Muistathan vielä nuo salaperäiset kiilamerkinnot, jotka Ville Viksu löysi Jippolan maantienlaidasta? Kiilakirjoituksen salaisuus olisi ikuisiksi ajoiksi jäänyt selvittämättä, ellei Ville Viksu olisi ojan pohjalta löytänyt aakkostoa, jonka avulla hän pyysi jippolijoita selvittämään salakirjoituksen.

Jippokilvan 19/79 salainen viesti on nyt saatu selville. Jippolijoiden suorittamien tutkimuksien mukaan tienvarsikiiloista saattoi lukea sanoman:

TULENILLALLA PETTERI

"Vai niin", totesi Ville Viksu hieman hämillisenä. "Olisihan minun pitänyt arvata, että Jippojengiläiset ovat taas tässäkin juonessa mukana".

Jippo Kengurun avustuksella Ville Viksu noukki tutkimuspapereiden joukosta seuraavien jippoilijoiden vastauskupongit:

– Minna Setälä, Asemankatu 52 A 3, 05800 Hyvinkää

– Janne Lahti, 25430 Kettula

– Kimmo Roito, Linikkalankatu 15 A 21, 30100 Forssa 10

He saavat nyt othella uuden OTHELLO-järjelmää parissa.

Ville jatkaa kuitenkin vielä tutkimuksiaan, sillä hänestä tuntuu uskomattomalta, että Jippojengiläiset olisivat keksineet noin ovelan salakirjoituksen. Ville epäilee yhä avaruuden asukkaita!?

Olipa salakirjoitus kenen tahansa, sinäkin voit käyttää tätä salakirjoitusjärjestelmää.

Muutat vain kiilojen paikkaa aakkostossa, niin salasanomiasi ei selvitä kukaan muu kuin niihin vihkiytynyt.

JIPPOKILPA 20/79 RATKESI

SALASANOMIA LAADITAAN MONIN ERI TAVOIN

Jos sait Jipossa 20/79 julkaistun UUDEN RISTIKON laitimmaisille ruudukkoriveille syntymään nämä kaksi lausetta:

Salasanomia laaditaan monin eri tavoin

Salakirjoitus siis selvisi sittenkin

pääsit mukaan palkintojen arvontaan. Jippo Kenguru sukselsi innoissaan vastautulvaan ja toi pintaan kolmen toista jippolaisen ristikkoratkaisut.

– Mikko Kautto, Suvantolaisentie 26, 28360 Pori 36

– Merja Torvinen, 26930 Vermunttila

– Mika Turunen, Salpausseläntie 3 C 63, 00710 Helsinki 71

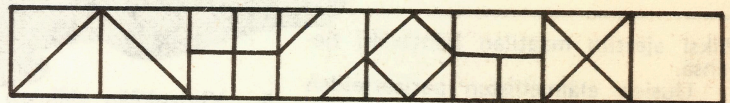
Todella, salasanomia laaditaan – ja ratkaistaan – monin eri tavoin. Uusi ristikkokin ratkesi varmaan helposti, jos avainsanojen ja viitepiirrosten avulla selvitit ensin kullekin kirjaimelle oman viivavastineen:

DAS-PALAPELIPAKKAUKSEN voittivat:

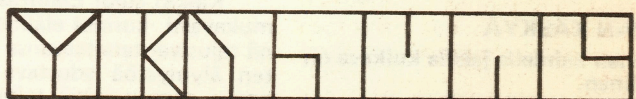
- Tero Luoto, Hepokuja 7 B 83, 01200 Vantaa 20
- Mikko Oikari, Pitkäjärventie 89, 02730 Espoo 73
- Veli-Pekka Saksinen, Kaunisto, 41900 Petäjävesi

IHMETARRAPAKKAUKSEN saivat:

- Antti Elonen, 09220 Sammatti
- Ville Harkke, Aninkaistenkatu 5 A 9, 20110 Turku 11
- Mikko Tarkiainen, Törnenkatu 8, 50170 Mikkelä 17
- Jarmo Bloigu, 01560 Maantiekylä
- Jukka Silvenius, Vemmelsäärentie 4 a 4, 02130 Espoo 13
- Khalid Hussein, Vattuniemenkatu 6 A 7, 00210 Helsinki 21
- Jari Kolehmainen, Kyykerinkatu 27, 83500 Oulunkumpu

A E H I V T S O

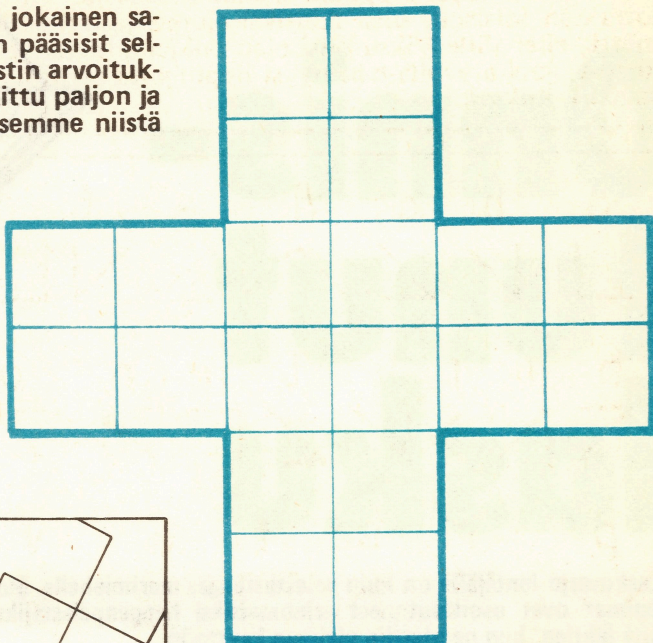
M K N R J U L

SALAKIRJOITUS SIIS SELVISI SITTENKIN

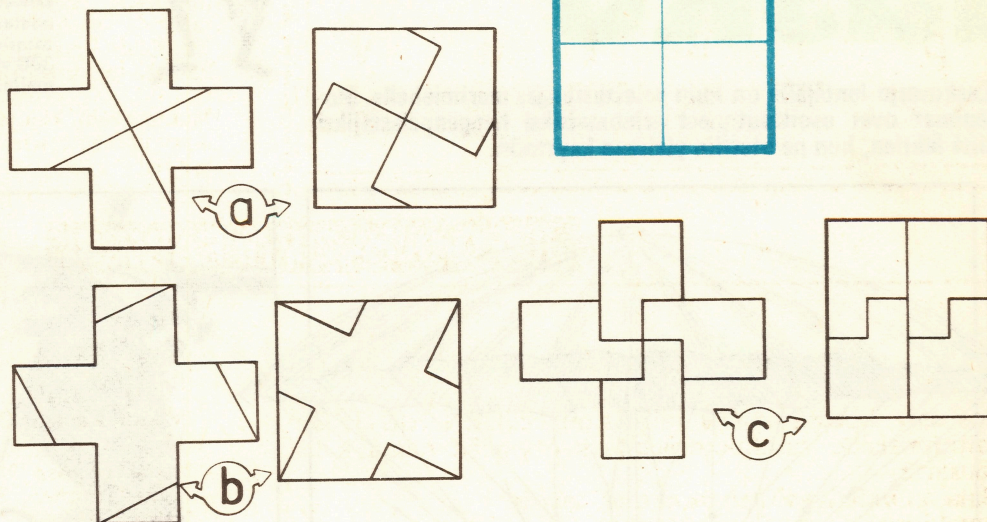
KREIKKALAINEN RISTI

Tämä on niin kutsuttu KREIKKALAINEN RISTI. Sen jokainen sakara on yhtä pitkä. Ruudutimme ristin, jotta paremmin pääsisit selville sen suhteista ryhtyessäsi ratkomaan kreikkalaisen ristin arvoituksia. Tätä yksinkertaista ristiä on vuosisatojen aikana tutkittu paljon ja sen avulla on luotu monia tehtäviä. Jippokilvassa julkaisemme niistä mielenkiintoisimmat:

- 1 Jaa risti neljällä suoralla viivalla viiteen osaan, joista neljä on samanlaista. Näistä osista voidaan koota neliö. Tehtävä on todella vaikea!
- 2 Jaa risti suorilla viivoilla neljään samanlaiseen osaan, joista toisella tavalla koottuna muodostuu neliö. Tehtävä on yhtä vaikea kuin äskeinenkin.
- 3 Jaa risti neljään samanmuotoiseen osaan, joista voidaan koota suorakaide, jonka sivujen suhde on 4:5. Ei ihan yhtä vaikea tehtävä kuin edelliset.

Jippo Kenguruakin kiinnostui kreikkalaisesta ristikistä. Hän pohti päänsä puhki löytääkseen oikeat ratkaisut. Kului viikko, kului kaksi. Pulma tuntui yhä ylipääsemättömältä. Sitten hän kekseliäänä kenguruna keksi kääntynyt "kreikkalaisten ristin asiantuntijan" puoleen. Asiantuntija mietti hetken, piirsi sitten paperille päättelämänsä vastaukset ja riensi taas tutkimuksiensa pariin. Paperille oli piirretty sikinsokin seuraavanlaisia kuvioita:

Jippo Kenguru jäi kuitenkin yhä pohtimaan pulmaa. Hajamielinen professori oli kaikessa kiireessä unohtanut merkitä, mikä ratkaisu kuului mihinkin tehtävään.

Auta sinä nyt vuorostasi Jippo Kengurua! Merkitse nuoliviivoin vastauskuponkiin MIKÄ RATKAISUMALLEISTA a, b tai c ANTAA VASTAUKSEN TEHTÄVÄÄN 1, 2 tai 3.

Lähetä ratkaisusi kiireesti ennen kuukauden loppua osoitteella JIPPOKILPA 2, PL 116, 00101 HELSINKI 10. Jippo Kenguru jo kärsimättömänä odottaa vastauskirjettäsi. Kymmenen värikästä sarjakuva-albumia arvotaan auttajien kesken. Valmistaudu mukaan Jules Vernen mielikuvitusmatkalle MAAPALLON YMPÄRI 80 PÄIVÄSÄ!

RATKAISU

TEHTÄVÄÄN

a	1
b	2
c	3

Osoita viivoin mikä ratkaisumalli antaa vastauksen mihinkin tehtävään

Nimi

Katuosoite

Postitoimipaikka

Puhelin

☐ olen tilaaja

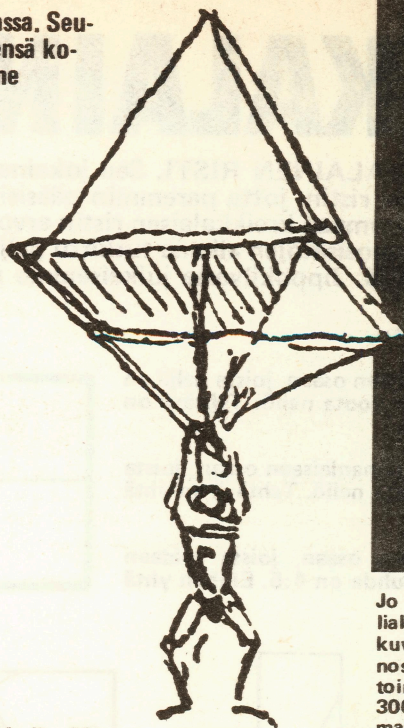
☐ ostin irtonumeron

Jippo 2/80

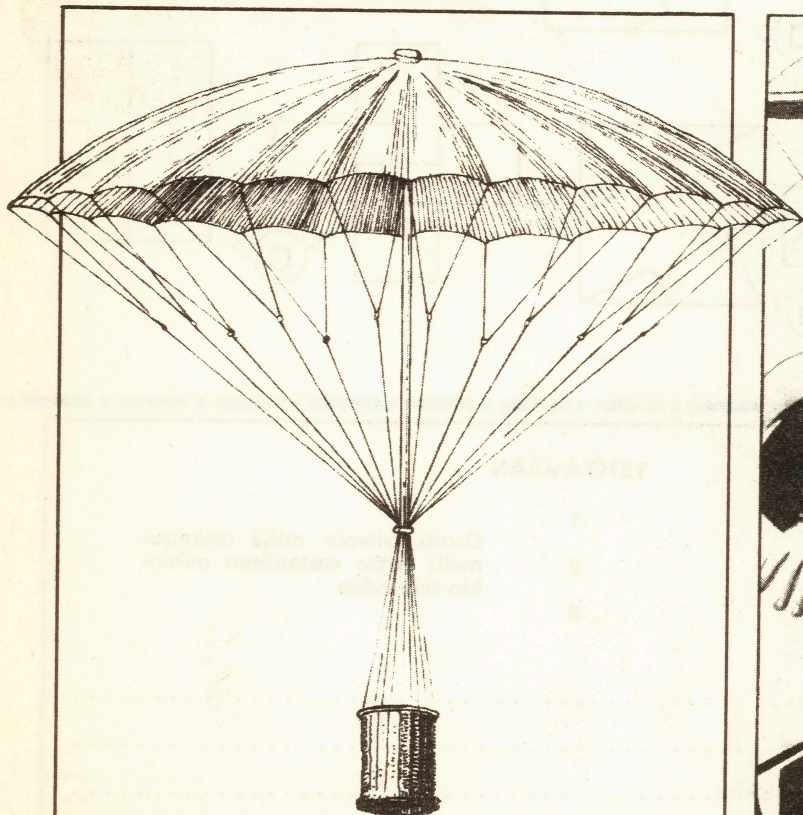
Jo viime Jipossa teimme kierroksen ilmailun historiassa. Seurasimme ihmisen yrityksiä nousta ilmaan kehittämiensä koneiden ja laitteiden avulla. Tällä kertaa tarkastelemme ihmisen alastuloa yläilmoista laskuvarjon varassa.

Onnistunut lasku

Laskuvarjo lentäjälle on kuin pelastusrenkas merimiehelle. Molemmat ovat osoittautuneet erinomaisiksi hengenpelastajiksi siitä lähtien, kun ne otettiin yleiseen käyttöön.

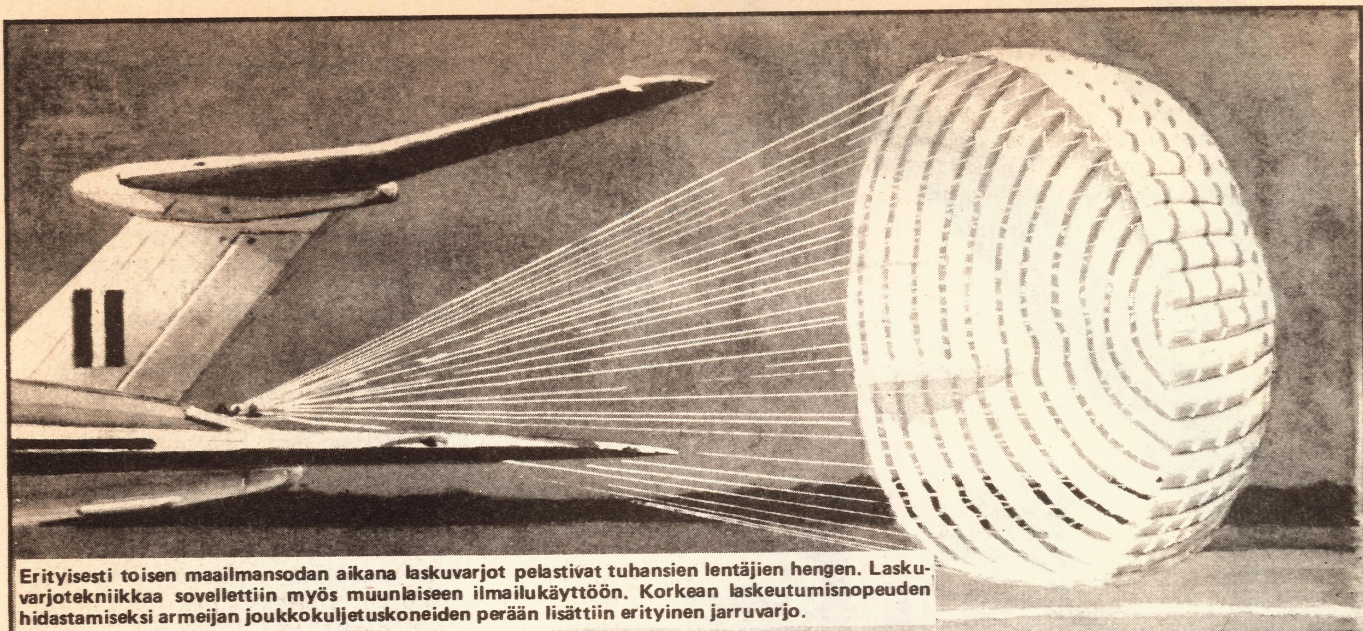
Jo vuonna 1495 Leonardo da Vinci, tuo italialainen yleisnero, piirteli luonnoksiaan laskuvarjosta (piirros vasemmalla). Hänen luonnostelemansa laskuvarjo ei olisi kuitenkaan toiminut tehokkaasti. Saatiinkin odottaa yli 300 vuotta ennen kuin käyttökelpoinen "ilmailun pelastusrenkas" keksittiin.

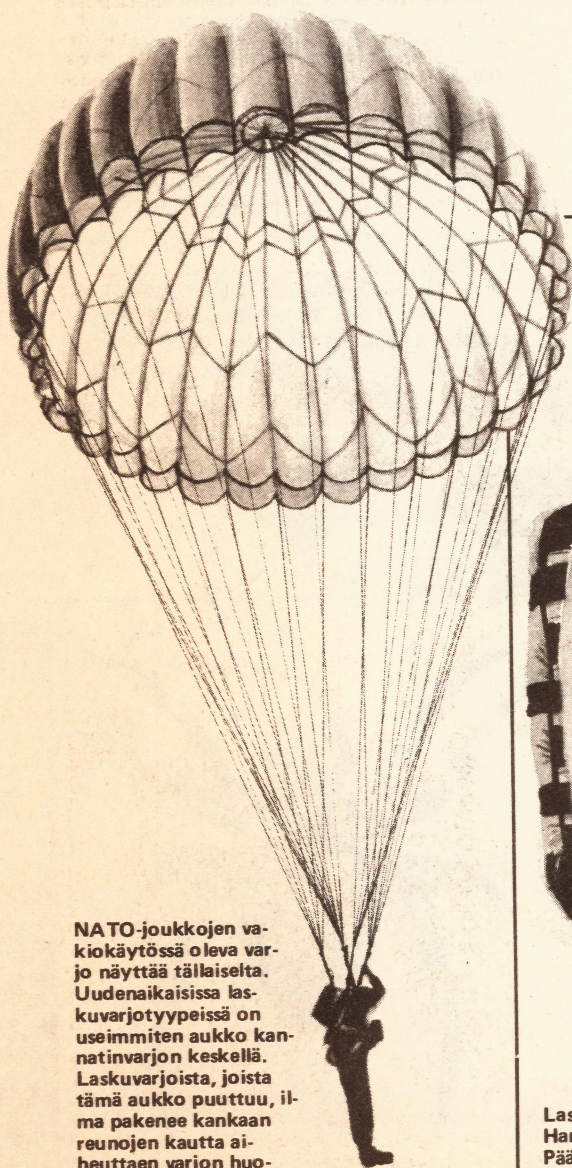
Ranskalainen ilmapurjehtija Andre Garnerin teki ensimmäisenä onnistuneen laskuvarjohypyn vuonna 1797. Garnerin levitti halkaisijaltaan seitsemän metrin levyisen puuvillakankaan bamburuokorungon ympärille ja hyppäsi kuumailmapallosta leijuen 2400 metriä Pariisin yläpuolella. Valtaisa katsojajoukko seurasi hänen ennennäkemätöntä alastuloaan yläilmoista.

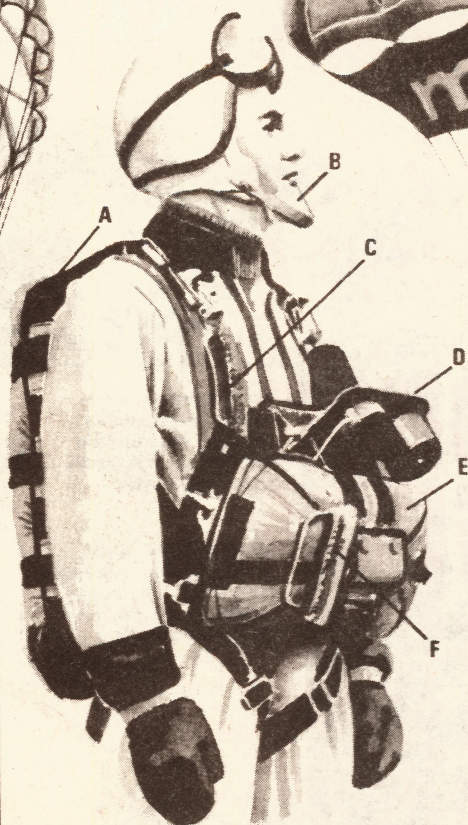
Nykyajan laskuvarjoreput ja hyppyvaljaat ovat tieteellisesti suunniteltuja. Säädettävät valjaat myötäilevät mukavasti vartaloa. Varjoreppu voi toimia kätevästi myös istuintyynynä. Laukaisin on lentäjän rintakehän vasemmalla puolella. Kuvassa Irvin-merkkinen laskuvarjoreppu, joka on saanut nimensä amerikkalaisen keksijänsä mukaan.

Erityisesti toisen maailmansodan aikana laskuvarjot pelastivat tuhansien lentäjien hengen. Laskuvarjotekniikkaa sovellettiin myös muunlaiseen ilmailukäyttöön. Korkean laskeutumisnopeuden hidastamiseksi armeijan joukkokuljetuskoneiden perään lisättiin erityinen jarruvarjo.

NATO-joukkojen vakiokäytössä oleva varjo näyttää tällaiselta. Uudenaikaisissa laskuvarjotyypeissä on useimmiten aukko kannatinvarjon keskellä. Laskuvarjoista, joista tämä aukko puuttuu, ilma pakenee kankaan reunojen kautta aiheuttaen varjon huojuntaa puolelta toiselle.

Laskuvarjohyppy on myös suosittu urheilumuoto. Harrastajia varten suunniteltuja varusteita ovat: A. Päävarjo B. Leukasuoja C. Päävarjon laukaisin D. Korkeusmittari/sekuntikello E. Varavarjo F. Varavarjon laukaisin.

Harrastehyppäjät säätelevät putoamisliikettään vetämällä varjon naruista. Tällä keinolla taitava hyppääjä pystyy ohjaamaan varjonsa jopa muutaman sentin tarkkuudella maahan merkittyyen maaliinsa.

Hämä.. hä

Niin hienoa ja ohutta on hämähäkin seitin lanka, että maapallon ympäri kerran kierretty siima painaisi vain noin 200 grammaa.

KIMALLUSTA KERRAKSEEN

Kävellessäsi kasteisena syysaamuna niityn reunaa olet varmasti nähnyt helmeileviä hämähäkinseittejä lähes kaikkialla ruohossa, pensais- ja puiden oksilla. Kaunista!

Kimaltelevat helmiharsot ovat lukemattomien pienten hämähäkien kutomia. Ajattele mikä työ! Moisten pitsimattojen virkkaamiseen kuluisi ihmiseltä iät ja ajat. Mutta pienen pienet hämähäkit, joita tuskin paljaalla silmällä erottaa, ovat nopeita ja näppäriä kutojia.

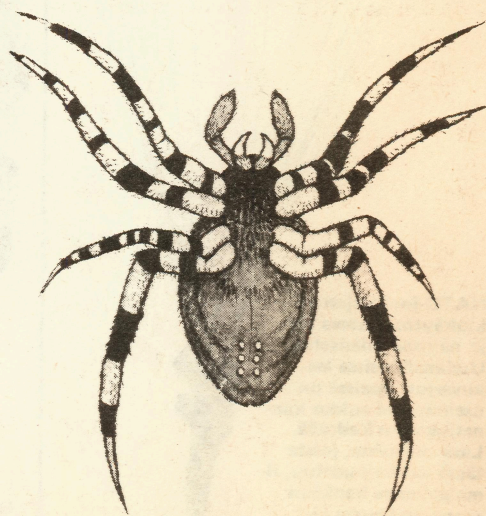
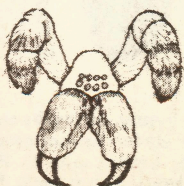
TÖIHIN

Tyynenä ja lämpimänä iltana tuhannet niityn pikkuiset hämähäkit kiipeävät ruohonkorsille, varpuihin, pensasiin, minne vaan mielivätkin.

Sopivan paikan löydettyään se alkaa kehretä seitinlankaa. Hämähäkki antaa ilmapirran ensin viedä lankaa, kunnes se takertuu kor-

Jos katsomme hämähäkkiä vatsapuolelta, näemme takaruumiin kärjessä nystyjä, joista lanka kehreäntyy.

Myrkkyleukojen yläpuolella päässä näkyvät pistesilmät kahdessa rivissä. Leukarihmat ovat pään sivuilla.

...häkki kiipes langalle

teen tai oksaan. Tästä jatkuu kuto-
minen järjestelmällisesti pitkin ja
poikin oksien välissä.

Kutoessaan se muuttaa langan
pituutta tuulen voimakkuuden
mukaan. Ahkeruimista jatkuu,
kunnes ilma on täynnä näkymät-
tömiä lankoja.

OMA RUKKI

Mistä hämähäkki kehrää lankansa?
Se valmistaa sitä kehossaan. Sen,
takaruumiin kärjessä on kehruu-
nystyjä, joista erittyy lanka-ainet-
ta. Joutuessaan ilman kanssa kos-
ketuksiin aine kovettuu.

Seitti on näkymättömyydes-
tään huolimatta tukevaa tekoa.
Hienon hieno lanka on kestävä-
mpää kuin samanpaksuinen rauta-
lanka.

TAHMEA ANSA

Suurin osa hämähäkeistä kutoo
tahmeata verkkoa, johon kärpäset
ja muut hyönteiset takertuvat.
Pyydyksen kokemiseen hämähä-
killä on erilaisia tapoja. Useat hä-
mähäkit jäävät verkon keskelle
odottamaan ansaan lentäviä uhreja.
Toiset siirtyvät syrjään ja pitä-
vät kiinni verkkoon johtavasta lan-
gasta. Piilossa väijyvä hämähäkki
tuntee langan värinästä koska saa-
lis on tarttunut verkkoon.

Ansaan joutuneella hyönteisel-
lä on hyvin pienet mahdollisuu-
det selvitä pakoon. Hämähäkki
iskee myrkkyleuat uhriinsa, joka
lामautuu hetkessä. Leukarihmoja
apunaan käyttäen hämähäkki sit-
ten pistelee saaliin suuhunsa.

Hämähäkin omat jalat eivät
tartu verkkoon, koska sen jalko-
ja peittää öljymäinen aine.

MYRKKYÄ LEUISSA

Hämähäkki on helppo tunnistaa
hämähäkiksi muutenkin kuin ver-
kon kudonnasta. Se eroaa ulko-
näöltään muista hyönteisistä hyvin
selvästi.

Sen pää ja keskiruumis ovat
sulautuneet yhteen. Pullea taka-
ruumis liittyy eturuumiiseen ohu-
ella varrella. Jalkapareja on neljä.
Päässä on lisäksi kaksi tarttuma-
raajaa, joita sanotaan leukarih-
moiksi. Päässä niinikään ovat sil-
mät kahdessa rivissä ja kynsimäi-
set myrkkyleuat, joilla hämähäk-
ki tainnuttaa saaliinsa.

PAISTEESSA JA PAKKASESSA

Hämähäkkejä tunnetaan maailmas-
sa noin 30 000 eri lajia. Meillä
Suomessa niitä on noin 600. Eri
lajit poikkeavat toisistaan ulkonä-
könsä ja kokonsa lisäksi myös elin-

tavoiltaan ja elinympäristöltään.
Hämähäkkejä on melkein kaikkial-
la: napaseuduilla ja kuumilla aavi-
koilla, vedessä ja korkeilla vuorilla,
puutarhassa ja sisällä huoneissa.

Ihmisen kannalta hämähäkit
ovat suurimmaksi osaksi harmitto-
mia. Mitä nyt joskus sattuvat pal-
jastamaan huonosti siivotun huo-
neen nurkan. Mutta lämpimissä
maissa tavataan ihmisillekin vaa-
rallisia myrkkyhämähäkkejä, jois-
ta kuuluisin on Etelä-Amerikan
"musta leski".

YLEISIMPIÄ

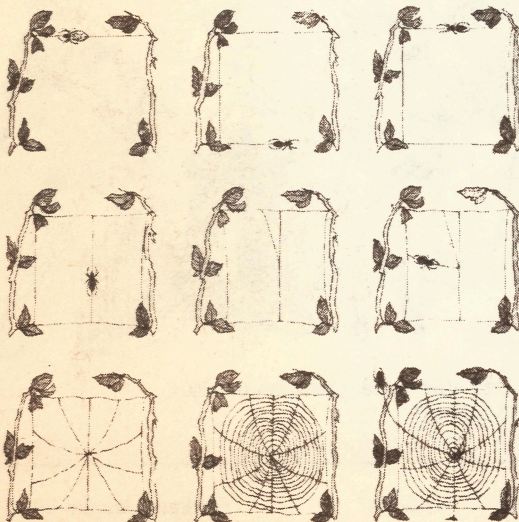
Juoksuhämähäkit ovat liikkeiltään
nopeita. Niiden naaraat kantavat
munakoteloita mukanaan.

Rantahämähäkki on suurin meillä
tunnettu hämähäkki. Se saattaa
olla jopa kaksi ja puoli senttiä pit-
kä.

Hyppyhämähäkit jahtaavat saalista
hyppimällä. Seeprahyppijä on yle-
nen aurinkoisilla seinillä.

Rapuhämähäkki muistuttaa tasku-
rapua. Kukkahämähäkki piileske-
lee samanvärisissä kukissa. Ristihä-
mähäkki on helppo tunnistaa sen
selän valkeasta ristikuviosta. Huo-
nehämähäkki kutoo vaakasuoria
verkkvoja. Vesihämähäkki elää ni-
mensä mukaisesti vedessä.

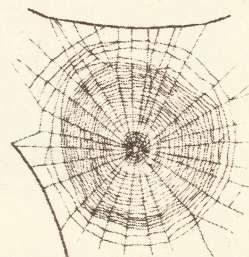
Näin hämähäkki kutoo verkon kahden kasvin väliin.

HÄMÄHÄKKIEN PYYNTIMENETELMIÄ

Kalvomaisen putkilon alla piileskelevä hämähäk-
ki nappaa kiinni ylitsensä kulkevia hyönteisiä.

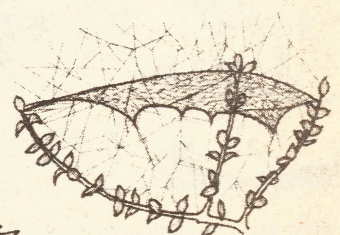
Hämähäkki odottaa saalista
verkon keskellä.

Eräät hämähäkit saa-
listavat sylkemällä
uhrinsa päälle liimais-
ta lanka-ainetta.

Tämän pyydyksen rakentaja
odottaa, että uhri ensin sot-
keutuu ilmassa risteileviin lan-
koihin ja sitten putoaa vaaka-
suoralle riippumatolle.

VILLE VIKSU

Kesken rauhallisen päiväkävelyn Ville joutuu yllättäen oudon tapauksen silminnäkijäksi.

Joku kadunkulkijoista on heittänyt kiven kultasepäniikkeen ikkunaan.

Väkeä kerääntyy katselemaan rikkoutunutta näyteikkunaa.

Ville menee hämmästyneen kaup-
piaan juttusille.

Tarkkana miehenä Ville huomaa, että eräs katselijoista on ottanut
ikkunasta jotakin.

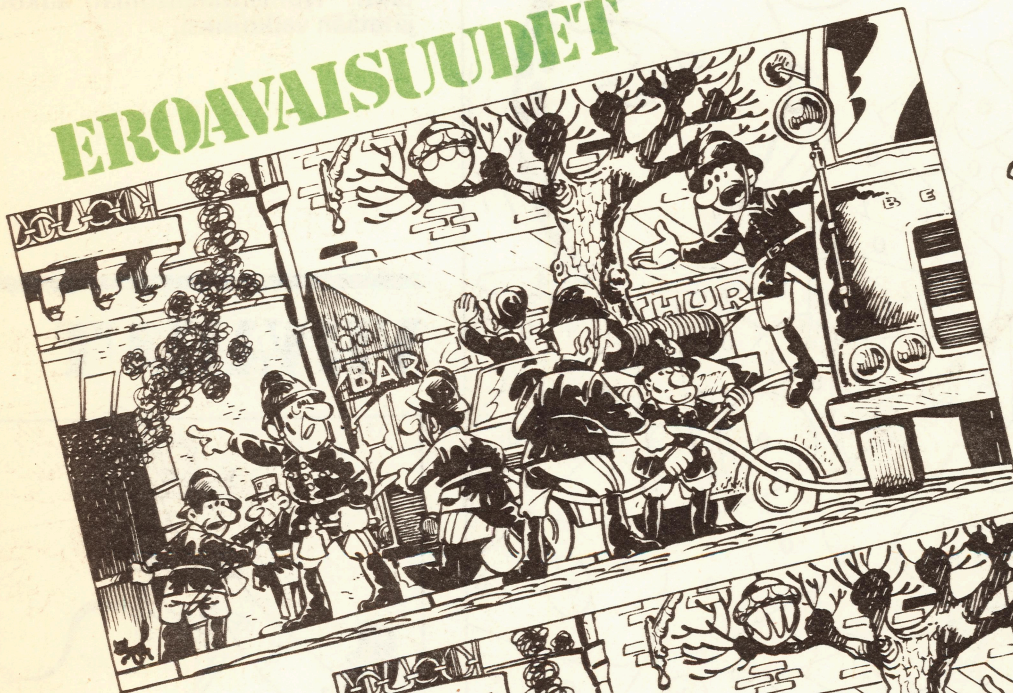
KUKA ON VARAS JA MITÄ HÄN ON VIENYT IKKUNASTA?

Ratkaisu sivulla 54.

Jippelit

EROAVAISUUDET

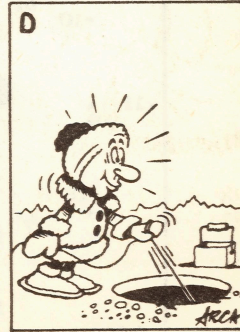

Etsi kuvista
10 eroavaisuutta!

SARJIS

Asettele kuvat sellai-
seen järjestykseen, että
niistä muodostuu joh-
donmukainen tapah-
tumasarja. Mikä on ku-
vien oikea järjestys?

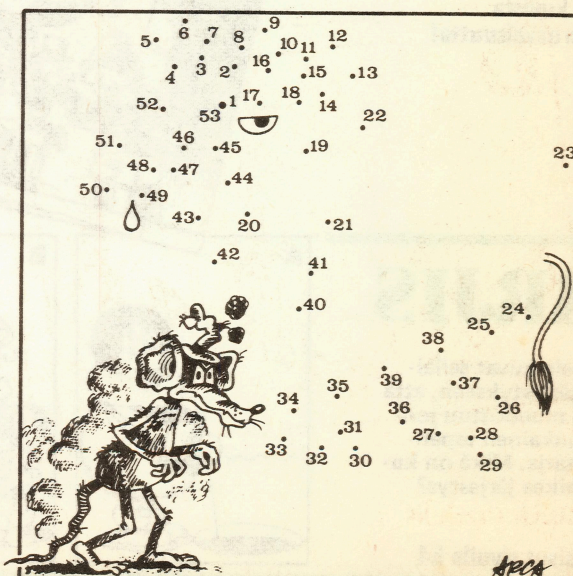
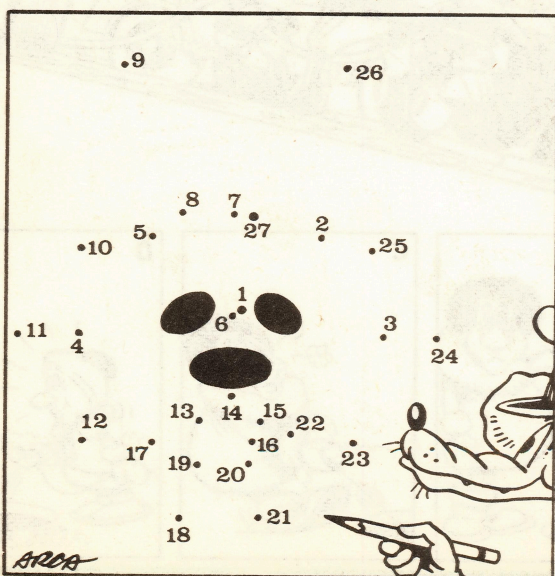
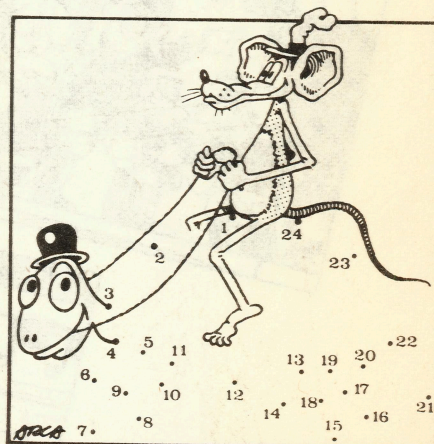
Ratkaisut sivulla 54

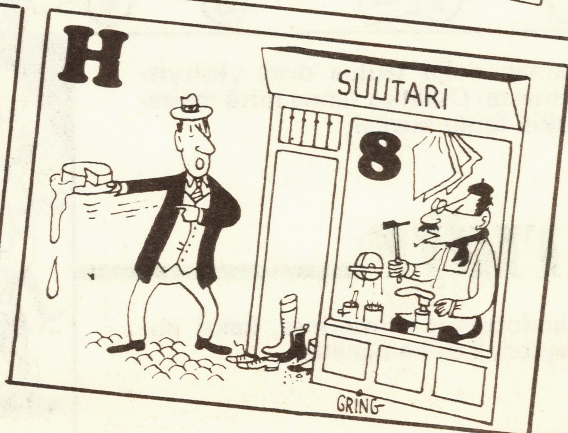
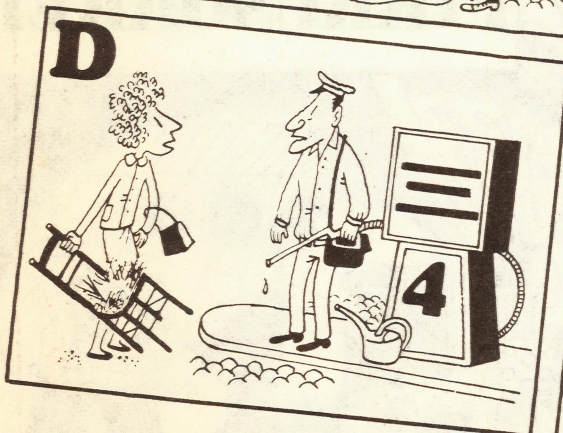
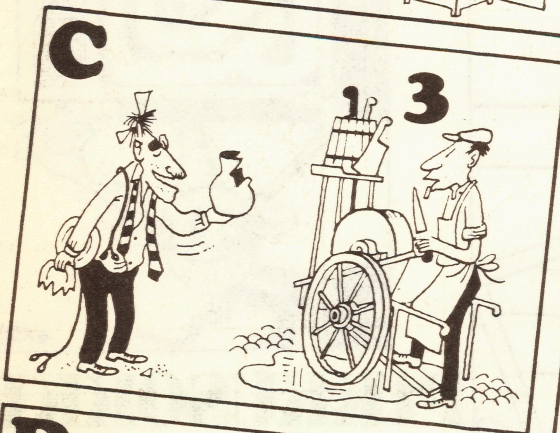
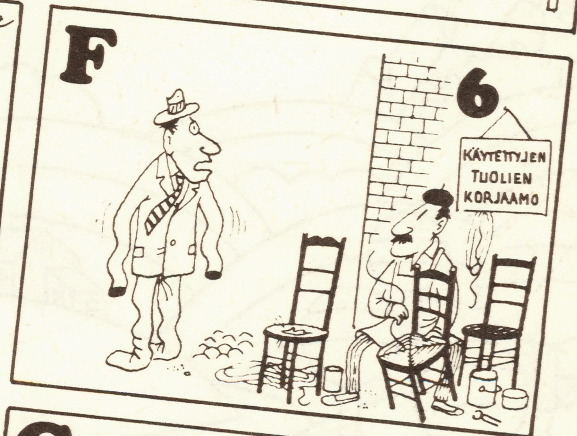
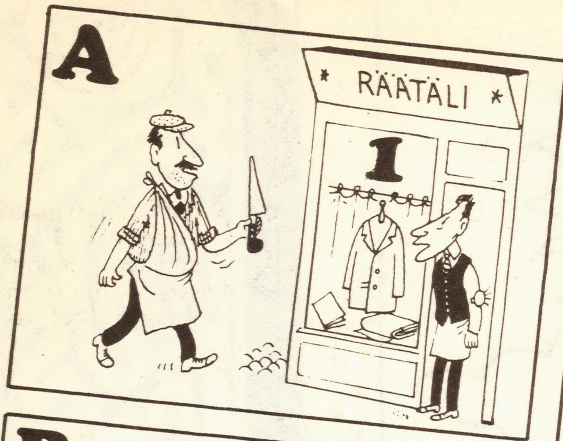

Väritä kuvan aukot seuraavasti:
0 violetiksi, 1 vaaleanpunaiseksi,
2 siniseksi, 3 keltaiseksi, 4 mustaksi. Numeroimattomat aukot
jätetään valkoisiksi.

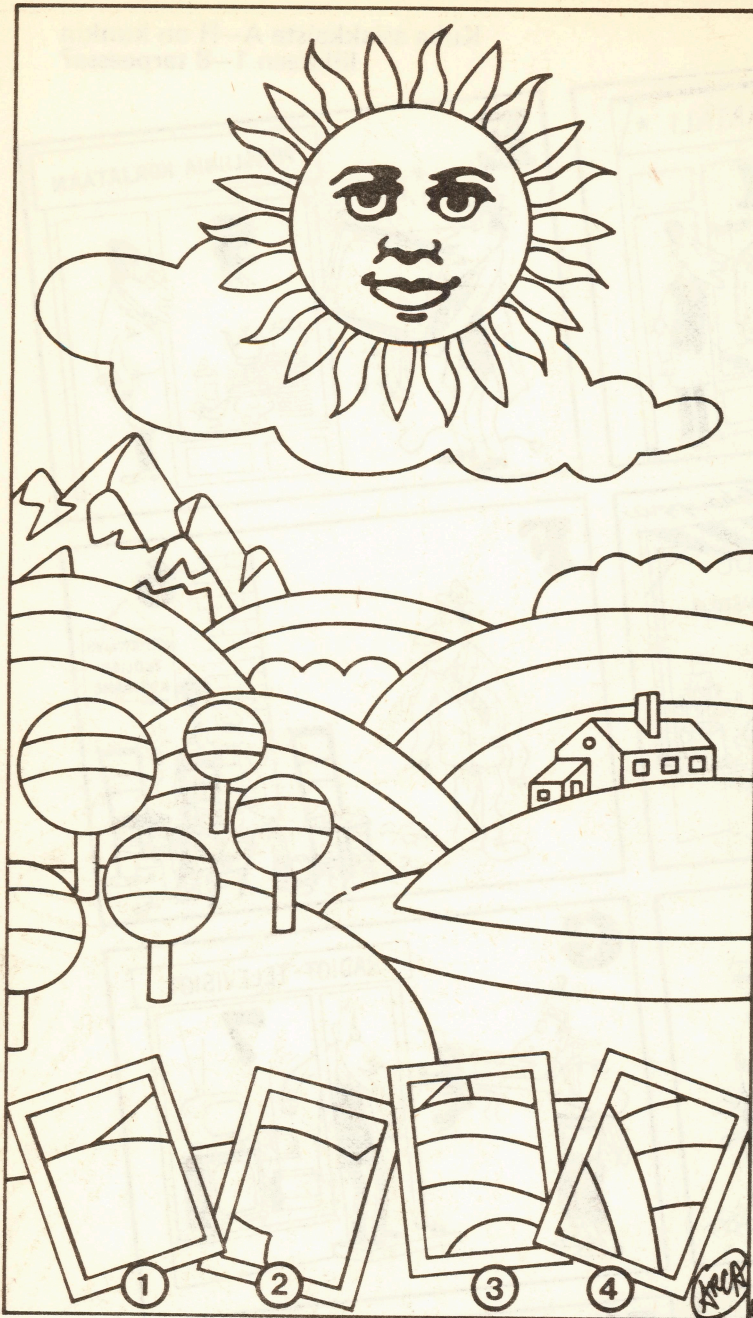
VIIVAILUT

Kuka asiakkaista A–H on kunkin liikkeen 1–8 tarpeessa?

Ratkaisu sivulla 54

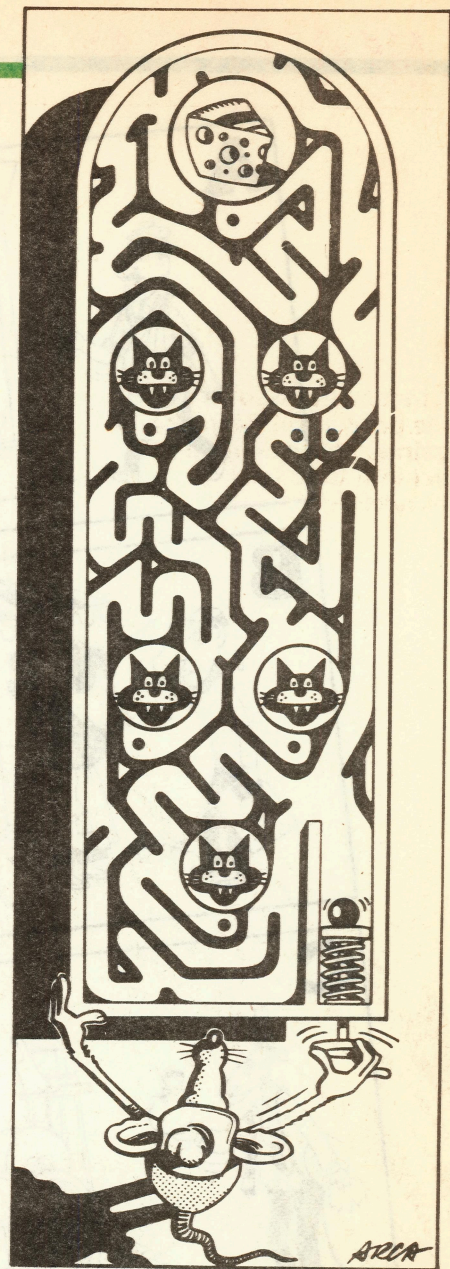

Kuvan alareunan neljä taulua ovat yksityiskohtia maisemasta. Osaatko sanoa mitä maisemakohtaa kukin taulu kuvaa?

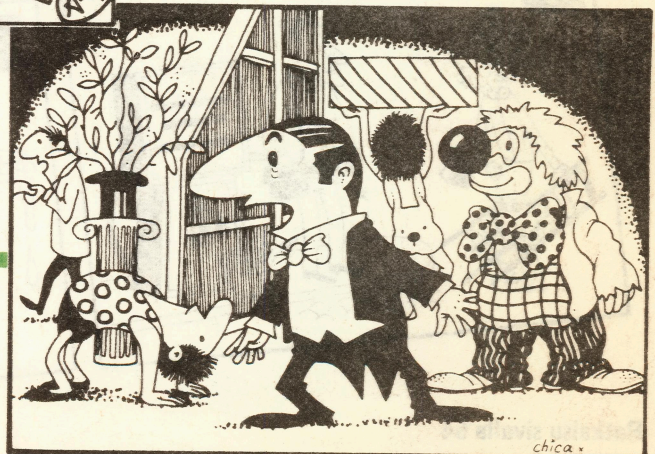
KÄTKÖT

Taikuri on kadottanut silinterinsä, kaksi pupua ja kyyhkysen. Etsi ne hänelle!

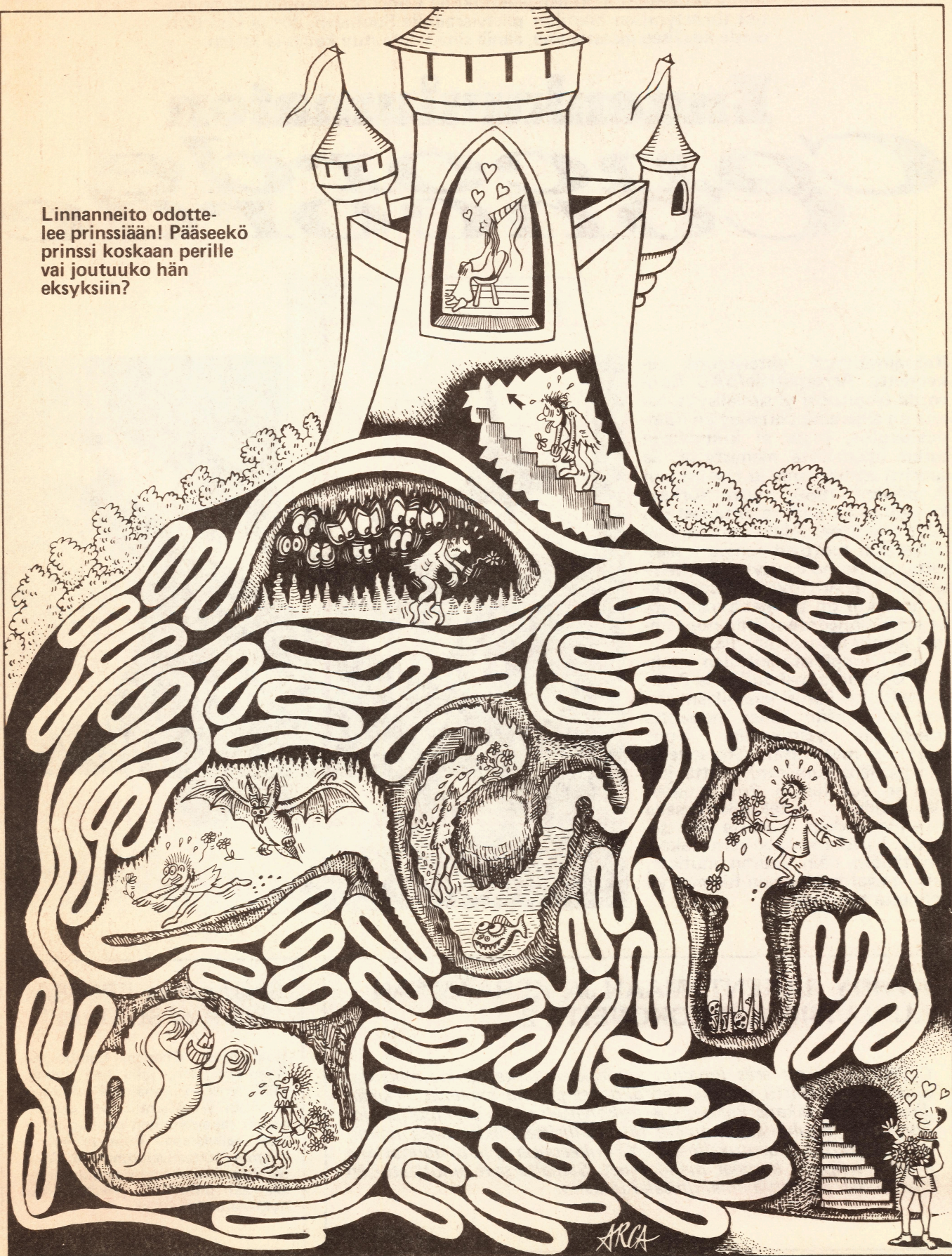
Ratkaisut sivulla 54

PIKKUSOKKELO

Linnanneito odottelee prinssiään! Pääseekö prinssi koskaan perille vai joutuuko hän eksyksiin?

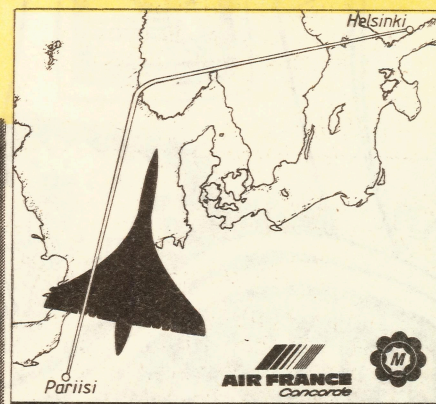

Ääntä nopeampi matkustajalentokone Concorde saapune Jippo-lehti ilmestymisen aikoihin pikavierailulle Suomeen. Jos ja kun Concorde käväisee maassamme, ääniä siitä kantautuu kauas ja kauan.

Ennenkuulumaton Concorde Concorde

Kansainvälisenä yhteistyönä rakennettu Aerospatiale/BAC Concorde (suomeksi yksimielisyys, sopu) on aikamme teknologian huipputaavutus, josta ei kuitenkaan tullut kaupallista menestystä. Se suoritti ensilentonsa jo maaliskuun 2. päivänä 1969, mutta korkeat kustannukset ovat rajoittaneet sen käyttöönottoa. Aluksi sen voimallitteetkin tuottivat runsaasti saastetta, mutta ne on nyt saatu kehitettyä ympäristöystävällisemmiksi. Vieläkin on pulmana melu, joka estää Concorden ääntä nopeamat lennot mannerten yllä.

Juuri ympäristöhaittojen vuoksi ei Concorde mahdollisella Pariisi–Helsinki–Pariisi lennollaankaan tule ylittämään äänen nopeutta mantereen yläpuolella. Kone koukkaa matkallaan Stavangerin (Norjan länsirannikon) kautta, jolloin se voi lentää Pohjanmeren yläpuolella kaksinkertaisella äänennopeudella asutusta häiritsemättä. Vaikka koneen reitti tekee kin tällöin näin suuren mutkan, tulisi taival taittumaan hieman yli kahdessa tunnissa.

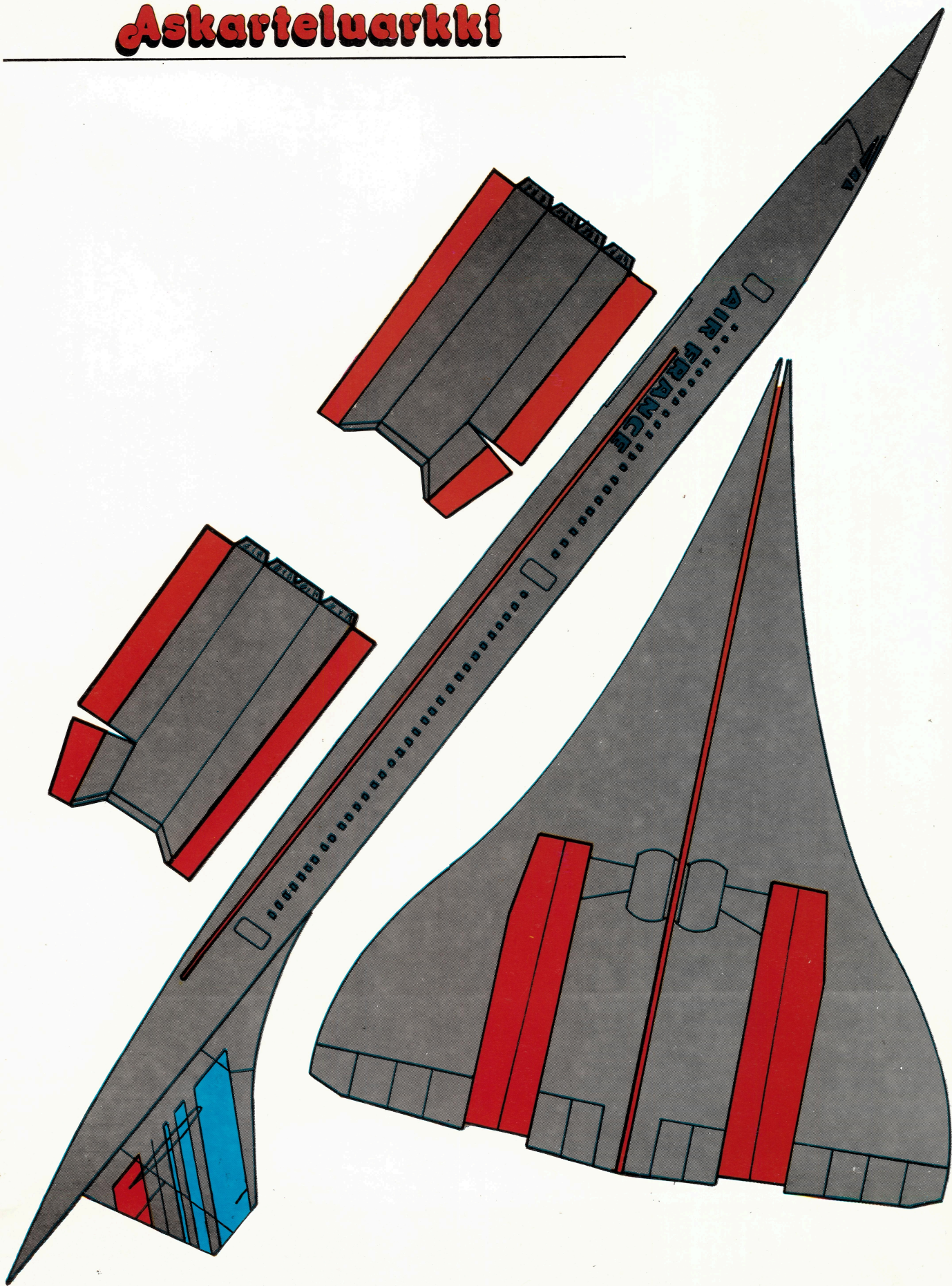
RYHDY RAKENTAMAAN JA KERÄÄMÄÄN KUULUISIA LENTOKONEITA 2

CONCORDE on eräs ilmailun kehityksen tärkeistä luomuksista. Siksi se on valittu yhdeksi lentokonesarjamme malleista. Tämän Jippovuoden aikana kokoamme kokonaisen pienoismallisarjan, johon tulee kuulumaan koneita historiallisista häkkyröistä näihin alan uusimpiin saavutuksiin asti. Yksinkertaisia ohjeita noudattaen kokoat helposti komeat mallikoneet. Samalla saat ainutlaatuisen tilaisuuden perehtyä ilmailun salaisuuksiin.

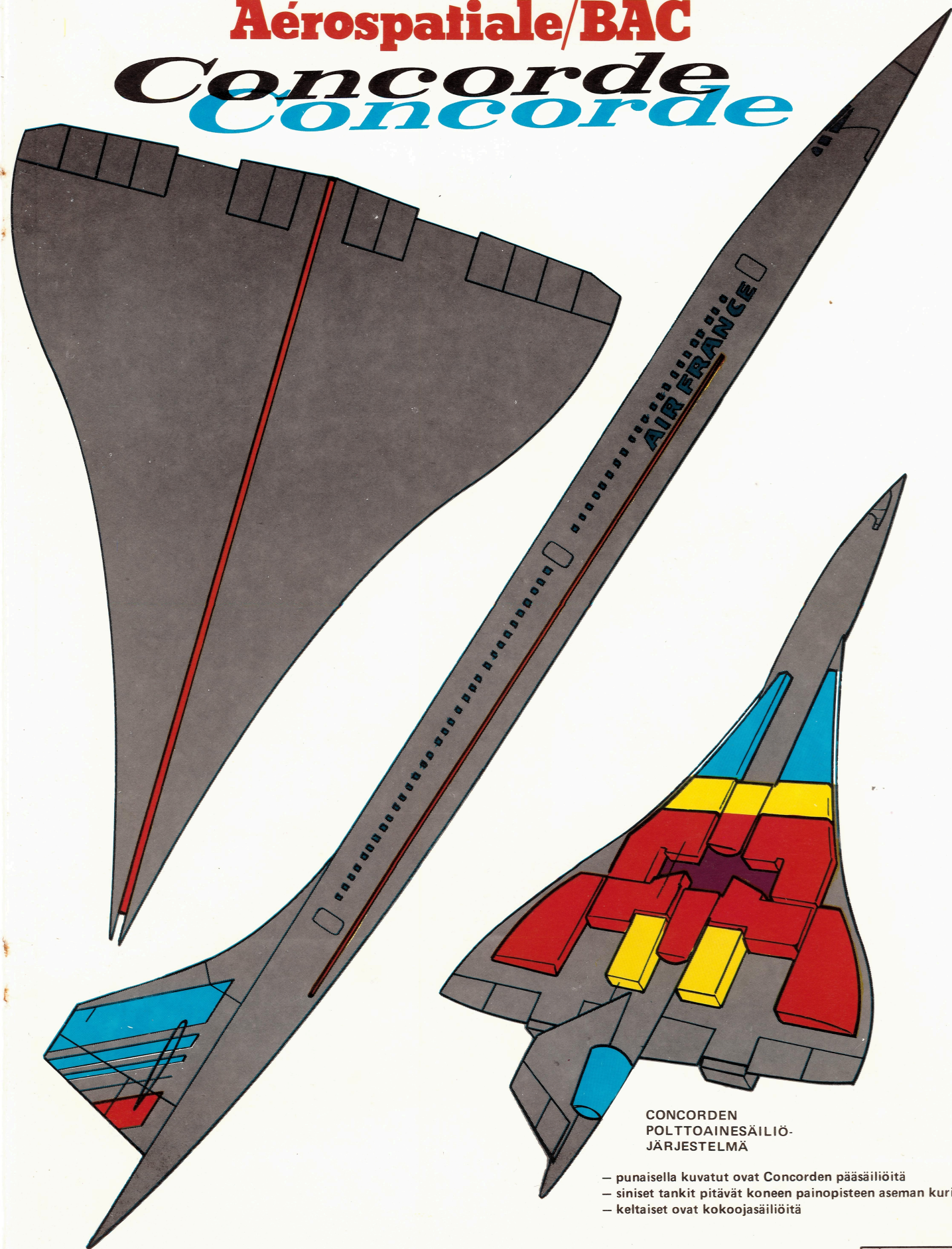
Seuraavassa JIPOSSA: "Spirit of St. Louis"

Kokoamme Charles Lindberghin Ryan-yksitason, jolla hän vuonna 1927 lensi ensimmäisenä maailmassa yksin yli Atlantin. Sen pienoismallin rakentaminen on huomattavasti vaikeampaa kuin jo kokoomiemme virtaviivaluomusten. Alkuperäismallin rakentaminenkin lienee aikanaan ollut yhtä työlästä ilman nykyajan tekniikkaa.

Askarteluarkki

Aérospatiale/BAC *Concorde* *Concorde*

Concorden laskeutumista Helsinki–Vantaan lentoasemalle odotellessamme tutustumme omaa Concordeamme kooten koneen ainutlaatuisiin ominaisuuksiin.

Ennennäkemätön

Concorde Concorde

TUOTANTOMALLI

Concorde-koneesi koostuu kuudesta osasta:

- kaksi runkosivua
- siiven ylä- ja alapuoli
- kaksi voimalaittelevyä

• Leikkaa kaikki pienoismallisi osat irti arkista tarkoin niiden ääri-viivoja myöten.

• Liimaa ensin **runkopuoliskot** vastakkain. Liimaa myös **molemmat siipikappaleet** vastakkain. Laita ne liiman kuivumisen ajaksi jonkin painon alle.

• Leikkaa ohutkärkisillä saksilla runkoon kapea viilto siipeä varten (ohut punainen viiva ikkunarivin alla).

• Leikkaa siipikappaleisiin lyhyt rako aivan kärkeen. Pujota siipi

rungon viiltoaukkoon. Tippa liimaa vaossa pitää siipipuoliskot paikallaan. Punaiset alueet sisältävä osa tulee alapuolelle.

• Taivuta **voimalaittekappaleet** viivoituksia myöten alaspäin. Niistä muodostuvat kotelot, joiden punaiset kiinnityskielekkeet liimaat siipipuoliskojen punaisella merkityihin alueisiin.

• Eri tuotantovaiheet loppuivat tähän. Jäljellä on huolellinen tarkastus. Concorde-pienoismalli on valmis.

LENNÄTYSTESTI

Ripusta Concorde-mallisi liitämään langan varassa kattokorkeuksiin. Voit tehdä siitä myös heittoliidokin. Tällöin sen nokkaan on laitettava pari paperinliitintä painoksi.

Concordesi ei kyllä yllä näin pienenä mallina mihinkään ihmeellisiin lentosuorituksiin. Silti on syytä valita kotoinenkin lennätyspaikka "ilmailun yleiset turvallisuusnäkökohdat" huomioiden. Tervä nokka voi näet tehdä tuhojaan – tai tuhoutua.

Concorde Concorde

Huipputasoa tekniikaltaan

Concordeja on rakennettu ensimmäinen (F-WTSS) ja toinen (G-BSST) prototyyppi, ensimmäinen (G-AXDN) ja toinen (F-WTSA) ennakkosarjan kone sekä varsinaiset sarjakoneet. Koneet eroavat jonkin verran toisistaan. Alla olevat tiedot koskevat varsinaisia sarjakoneita.

Siiven kärkiväli	25,56 m
Kokonaispituus	61,66 m
Korkeus	11,3 m
Tyhjäpaino	79 265 kg
Suurin lentopaino	181 435 kg
Siipipinta	358,25 m ²
Suurin siipikuormitus	488 kg/m ²
Matkalento nopeus	2,05 kertainen
15 635 metrin korkeudessa	eli 2 179 km/h
Voimalaitteet	4 kpl Rolls Royce/SNECMA Olympus 593 mk 602, joista jokainen kehittää 17 260 kp:n työntövoiman

Concorde Concorde

Polttoainesäiliöissä sen salaisuus

Lentokoneen siipi saa aikaan **nostovoiman**, joka pitää konetta ilmassa. Nostovoimien keskus on noin yhden kolmasosan verran siiven etu- eli johtoreunasta taaksepäin. Suunnittelijan työn tekee kuitenkin hankalaksi se, että tämä nostovoimakeskus liikkuu koneen lentoasennon mukaan = sen mukaan, missä kulmassa ilma kohtaa siiven.

Concordessa on erittäin leveä siipi ja siksi nostovoimakeskukseen liike on tällä koneella erittäin suuri. Koneen painopisteen asemaa onkin muutettava lennon aikana. Tätä varten koneessa on oma erityinen järjestelmänsä: **polttoainetta pumpataan lennon aikana tankista toiseen.**

Pienoismallissasi on kuvattu punaisina Concorden pääsäiliöt. Sinisillä tankeilla pidetään painopisteen asema kurissa ja keltaiset ovat erityisiä kokoojasäiliöitä.

Concorde kuluttaa noin **neljä kertaa** enemmän polttoainetta kuin ääntä hitaammin lentävät matkustajakoneet. Lentolippujen hinta on myös vastaavasti normaalia kalliimpi. Concorde ei tästä syystä olisi suomalaisyhtiöiden reiteillä kannattava, joten sitä ei tulla maahamme ostamaan. Concordella liikennöidyistä reiteistä Pariisi–New York ja Lontoo–New York ovat sen sijaan viime aikoina tulleet kannattaviksi.

ALEKSANTERI oli SUURI valloittaja

Jo nuorukaisena Aleksanteri osoitti niin suurta mielen ja ajatuksen voimaa, että se oli johtava hänet antiikin ajan merkittävimpiin maietekoihin.

Hurjasti potkien Bukefalos, uljas musta ori teki tyhjäksi kaikkien yritykset saada se kesytetyksi. Hevonen oli annettu lahjaksi Makedonian kuninkaalle Filippokselle. Mutta se osoittautui niin vauhkoksi ja vikuroivaksi, että kukaan ei enää uskaltanut sen selkään.

Aleksanteri, Filippoksen poika, oli kuitenkin toista mieltä. Hän ei ollut ainoastaan urhea, vaan myös älykäs mieleltään. Hän oli havainnut, että Bukefalos vauhkoutui vain nähdessään varjonsa. Tyynesti Aleksanteri kääntyi isänsä puoleen ja ilmoitti haluavansa kesyttää hevosen.

Filippos seurueineen ei ollut uskoa kuulemaansa. Kuinka nuori poika pystyisi selviytymään tehtävästä, jossa vahvat aikuiset miehet olivat epäonnistuneet? Filippos kieltäytyi antamasta pojalleen lupaa nousta vaarallisen ratsun selkään. Mutta Aleksanteri ei antanut periksi. Hän oli niin varma mahdollisuuksistaan, että lupasi jopa korvata eläimen isälleen, jos

ALEKSANTERI SUURI
(356–323 eKr.)

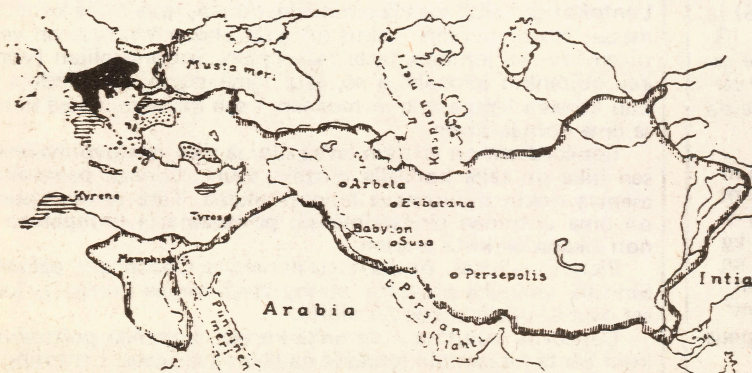
- kuningas Filippos II:n ja Olympiaan poika
- Makedonian kuningas vuodesta 336 eKr.
- kuuluisan filosofin Aristoteleen kasvatti
- antiikin ajan suurin sotapäällikkö
- valloitti mm. Vähä-Aasian, Persian, suuren osan Intiaa
- Aleksanteri Suuren valtakunta ulottui Kreikasta Kiinan rajoille asti

hän ei onnistu kesyttämään sitä. Jos hän sen sijaan onnistuisi, eläin kuuluisi siitä lähtien hänelle.

Hyvin itsevarmoin ottein prinssi tarttui ohjaksiin, tyyntyteli hevosta ja talutti sen aurinkoon päin niin, ettei se voinut nähdä varjoaan. Yhdellä hyppäyksellä hän istuutui hevosen selkään ja katosi samassa hetkessä hämähästyneiden hovimiesten näkyvistä. Hetken kuluttua Aleksanteri ratsasti takaisin hevosen totellesa nöyrästi ratsastajaansa.

Silloin Filippos puhkesi ylistämään: "Oi poikani, katso itsellesi kuningaskunta, joka on arvoisesi, sillä Makedon on sinulle liian pieni"! Myöhemmin Aleksanteri tuli toteuttamaan isänsä ennusteet: uljaan sotaratsunsa Bukefaloksen selässä hän aikuisvuosinaan karautti taistelusta toiseen.

Aleksanteri syntyi vuonna 356 eKr. Makedoniassa, isänsä hallitsemassa kuningaskunnassa. Samana vuonna kuulu Artemiin temppeli Efesoksessa tuhoutui tulipalossa. Taru kertookin, että

ALEKSANTERI SUUREN VALTAKUNTA

Mustalla merkitty alue on Makedonia. Tutki omasta kartastostasi, mitkä nykyiset valtiot kuuluivat suurminkas Aleksanterin silloiseen valtakuntaan.

metsästyksen jumalatar Artemis ei ollut palon tapahtuessa temppelisään, vaan suojelemassa Aleksanterin syntymää. Olipa jumalatar ollut läsnä tai ei, tuosta lapsesta oli tuleva erinomainen metsästäjä ja valloittaja.

Aleksanterin kasvatus uskottiin maineikkaimmille kreikkalaisille opettajille. Kuuluisin näistä oli **Aristoteles**, sen ajan suurin tiedemies, joka jo silloin päätteli maan olevan pallon muotoinen. Pallo oli hänen mielestään täydellisin mittausopillinen suure, joten maailmankaikkeudella ja siten myös maalla täytyi olla sen muoto. Aristoteles kehitti opeillaan pojan luonteen parhaita puolia kitkeäkseen pois uhman ja ilkeämielisyyden piirteitä, jotka Aleksanteri oli perinyt äidiltään **Olympialta**.

Jo lapsuusvuosinaan Aleksanteri osoitti erityistä lahjakkuutta. Kreikkalainen historioitsija **Plutarkhos** on kertonut esimerkiksi tarinan siitä, kuinka poika otti vastaan Persian lähettiläät isänsä poissaollessa. Aleksanteri teki heihin niin syvän vaikutuksen, ettei kuningas Filippoksen kuuluisa jalomielisyys heidän mielestään ollut edes verrattavissa hänen pojas-
saan jo nuorella iällä ilmenevään kypsyyteen ja päämäärätietoisuuteen.

Aleksanteri aloitti maineikkaan sotilasuransa ollessaan vasta 16-vuotias. Ja jo 18-vuotiaana hän johti menestyksellisesti isänsä armeijan vasenta siipeä taistelussa Kaironeian pelättyjä sotureita vastaan. Aleksanterin hyvä ystävä ja uskottu **Hefaistion** seurasi häntä uskollisesti kaikilla sotaretkillä. Ystävykset olivat vartaloiltaan yhtä uljaat ja mieleltään yhtä jalot.

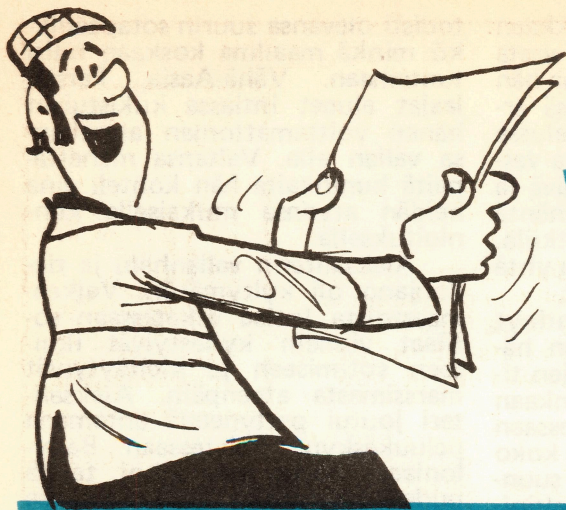
Aleksanteri oli tuskin ehtinyt täyttää 20. ikävuottaan, kun hänen isänsä kuoli salamurhaajan tikariniskuun. Hän ei kuitenkaan hetkeäkään epäröinyt asettuessaan seuraamaan isänsä jalanjalkia koko Kreikan valtiaana. Hän oli jo suunnannut katseensa vieraisiin valtioihin: Persian valloittaminen oli hänen ensimmäinen päämääränsä.

Hallituskaudellaan Aleksanteri

todisti olevansa suurin sotapäällikkö minkä maailma koskaan tulisi tuntemaan. Vähä-Aasia, Persia, laajat alueet Intiassa kukistuivat hänen voittamattoman armeijansa vallan alle. Valtansa menettäneitä kuninkaita hän kohteli aina heidän arvonsa mukaisella kunioituksella.

Aleksanterin vallanhalu ja tiedonjano oli kyltymätön. Vaikeamaastoista Intiaa vallatessaan sotilaat viimein kyllästyivät ikuisen sotimiseen ja kieltäytyivät marssimasta eteenpäin. Aleksanteri joutui pettyneenä antamaan paluukäskyn. Palatessaan Babyloniaan, josta hän aikoi tehdä uuden mahtavan valtakuntansa pääkaupungin, hän vihdoinkin kohosi vihollisen, jota ei kyennyt vastustamaan, lältään vasta 32-vuotiaana Aleksanteri Suuri kukistui ankaraan kuumeeeseen.

Ville Viksun mukana talviolympialais- tunnelmissa

Talviolympialaiset alkavat 13. helmikuuta. Siitä Ville Viksu sai-kin aiheen tarkastella lyhyesti talviolympialaisten syntyhistoriaa ja tuoda samalla esiin kelkkailun perusteita. Kelkkailullahan kisapahtumat tänä vuonna pyörähtävät käyntiin. Kelkkailu on jäänyt meillä melko vähälle huomiolle, joten harrastetta olisi syytä edistää.

Jo Lontoon olympiakisoissa 1908 oli yksi talvinen urheilulaji mukana. Silloin ratkottiin Lontoon Jäähallissa ensi kertaa kaunoluistelukilpailun mitalijako. Vuoden 1924 kisat annettiin Ranskan hoidettavaksi ja vasta tällöin tuli varsinaisten talvikisojen järjestäminen esille. Ranskalaiset hiihtomiehet tekivät aloit-

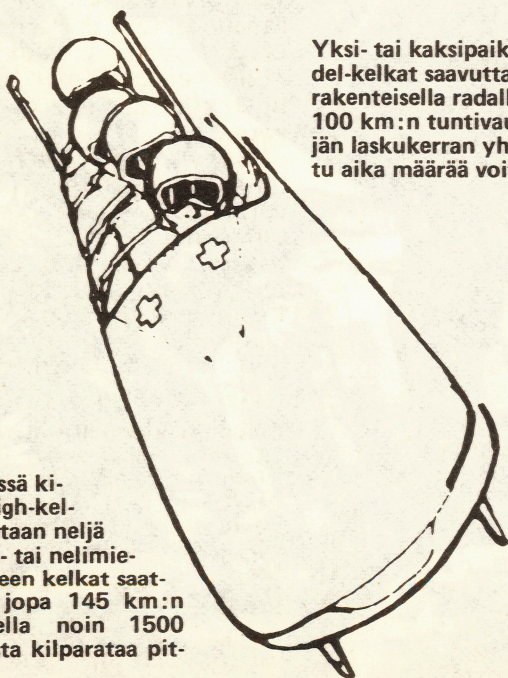
teen talviolympialaisista, mutta Pohjoismaat vastustivat tätä yksimielisesti. Ne pelkäsivät, että Holmenkollenin hiihdot, Pohjoismaiset kisat ja luistelun Euroopan- ja maailmanmestaruuskilpailut menettäisivät uuden kisamuodon vuoksi merkitystään.

Ranskalaiset saivat kuitenkin kisat itselleen. Ne järjestettiin lähellä Sveitsin ja Italian rajoja olevassa pienessä turistikaupungissa, Chamonix'issa. Kisaohjelmassa oli pikaluistelu, hiihto ja mäenlasku, yhdistetty kilpailu, jääkiekkoilu, curling, kelkkailu, kaunoluistelu ja epävirallisena lisälajina sotilaspartiokilpailu.

Suomen joukkueeseen kuului Chamonix'issa 16 jäsentä. Luistelijoita oli maastamme mukana

kolme, ja he toivat kisoista neljä kultaa, 2 hopea- ja 2 pronssimitalia. Hiihtäjämme eivät menestyneet. Kelkkailussa olivat Chamonix'issa parhaat Sveitsi, Englanti ja Belgia. Urheilulaji oli tuolloin Suomessa täysin tuntematon, joten keskityimme seuraavilla sivuilla vain siihen.

Kelkkailukisoja käydään joko BOBSLEIGH-kelkoilla tai RODEL-kelkoilla. Rodelit muistuttavat mahakelkkaa. Niillä lasketellaan selällään maaten. Niiden ohjaaminen on niin vaikeaa, etteivät ne sovellu nuorten turvalliseksi talviurheiluvälineiksi. Siksi tutustumme jatkossa vain BOBeihiin, joita ohjataan joko ratilla tai naruilla.

Kansainvälisissä kisoissa bobsleigh-kelkoilla suoritetaan neljä laskua. Kaksi- tai nelimiehisen joukkueen kelkat saattavat kiittää jopa 145 km:n tuntinopeudella noin 1500 metrin pituista kilparataa pitkin.

Yksi- tai kaksipaikkaiset rodel-kelkat saavuttavat erikoisrakenteisella radalla noin 100 km:n tuntivauhdin. Neljän laskukerran yhteenlaskettu aika määrää voittajan.

Kelkkailu on BOB

XIII OLYMPIC
WINTER GAMES
LAKE
PLACID
1980

Viime vuosisadan lopulla kehittivät muutamat Sveitsissä lomaansa viettävät englantilaiset koko bobsleigh-ajatuksen. He laittoivat kaksi mahakelkkaa peräkkäin ja asettivat niiden päälle leveän laudan. Takimmainen kelkka ja lauta kiinnitettiin toisiinsa kiinteästi, mutta etukelkka pääsi kääntymään akselin varassa. Etummaisesta kelkkaan yhdistettiin ohjausnarut ja näin oli luotu ohjattava kelkkatyyppi. Viksusti ajateltu!

KELKKAILUN TEKNIKKAA

Ensimmäiset kilpapelkat olivat puuta. Melko pitkän alkuvaiheen jälkeen alettiin niihin käyttää osin myös terästä ja viimein päädyttiin kokometallisiin malleihin, joihin tehtiin lujitemuovista virtaviivainen korirakenne.

Jo marraskuun 23. päivänä 1923 syntyi alan kansainvälinen järjestö Fédération Internationale de Bobsleigh et de Tobogganing FIBT. Se on vahvistanut tarkat säännöt, jotka kelkkojen on täytettävä.

Paino

Sääntöjen mukaan kaksipaikkainen kelkka ei saa miehistöineen painaa enempää kuin 375 kg eikä nelipaikkainen enempää kuin 630 kg. Mahdolliset lisäpainot (kaikkiaan pyrkivät niin suureen painoon kuin mahdollista) on kiinnitettävä kelkkaan — niitä ei saa kuljetella taskuissa tai muuten irtallaan.

Pituus

Kaksipaikkaisen kelkan suurin sallittu pituus on 2,7 metriä ja sen jalasten raideväli on 67 senttiä. Jalasten on oltava vähintään 8 millin levyisiä. Nelipaikkaisen pituus on etummaisten jalasten ensimmäisestä pisteestä takimmaisten jalasten takimmaiseen pisteeseen 3,8 metriä, raideväli 67 senttiä ja leveys vähintään 12 millia. Ohjaukseen saadaan käyttää joko rattia tai naruja.

Miehistö

Miehistön vaatetuksesta ei ole kovin tarkkoja määräyksiä. Jokaisella on kuitenkin oltava turvakypärä päässään ja kengistä on olemassa määräys: niissä ei saa olla nastoja.

Muita määräyksiä

Kelkoissa on aina laahausjarru, jota taaimmaisena istuva käyttää. Normaalisti ei kuitenkaan jarruteta ennen kuin maalilinja on ylitetty. Onpa eräissä kilpailuissa ran-

gaistusmääräyksiäkin: jokaisesta jarrutusjäljestä joutuu maksamaan 50 Sveitsin frangin sakon! Kelkkojen jalaksia saadaan lämmittää vain siten, että miehistö hankaa kelkkaansa edestakaisin rataa vasten. Tämä sääntö oli tehtävä sen jälkeen, kun jotkut älypääs olivat kuumentaneet jalaksia puhalluslampulla paremman luiston saamiseksi.

KELKKAILURATA

Kansainvälisten ratojen pituus on vähintään 1500 metriä. Keskimäärin niiden kaltevuus on 8 % ja korkeintaan 15 %. Radan mutkat suunnitellaan siten, ettei niissä voi syntyä suurempia kuin 4 G:n kiihtyvyyksiä kolmen sekunnin aikana — muutoinhan miehistöille saattaisi aiheutua terveydellisiä vammoja.

Vauhtia näillä kulkuneuvoilla on melkoisesti. Jopa pienet yksipaikkaisetkin kelkat kulkevat toistasataa kilometriä tunnissa.

Kaarteiden lukumäärästä ei ole sääntöjä. Esimerkiksi Riesserseen radalla Garmisch-Partenkirchenissä on 16 kaarretta. Tämän kuuluisan 1650 metrisen radan lähtö- ja maalipaikoilla on 129,14 metrin korkeusero.

Radat rakennetaan yleensä ns. lumilaasti-menetelmällä. Lunta ja vettä sekoitetaan keskenään ja seoksesta tehdään 15–20 cm:n paksuisia jäälevyitä. Garmisch-Partenkirchenin rataa niitä käytetään vuosittain 20 000 kappaletta. Sivuseinämien on oltava vähintään puolen metrin korkuiset.

Jipon nikkarointivihjeitten mukaan voit nyt tehdä omat peruskelkkasi, joita kehittämällä saatat vuosien kuluessa edetä vaikkapa olympiaradalle. Seuraavalla aukeamalla esittäytyy Jeppe jippokelkkoja kasaamassa. Ryhdy sinäkin rakennuspuuhiin!

Etenkin USA:ssa suosittu harrastelijan bobsleigh, jota ei ole tehty varsinaiseen kilpailukäyttöön.

RATTIKELKKA KOKO PERHEELLE

Todella — tämän kelkkamallin valmistus edellyttää sekä puu- että metallitöiden hallintaa. Pyydä sinäkin jotakuta apumieheksesi: isä tai isovelji, nikkarointia harrastava kaveri olisi kenties ihan mielissään voidessaan tarjota sinulle apuaan. Neuvotelkaa ensin yhdessä, onko tämäntyyppisen kelkan valmistaminen lainkaan mahdollista vai olisiko sinun ehkä valittava toinen kelkkatyyppi, vaikka tuo seuraavalla sivulla esitetty yksinkertainen yksipaikkainen.

RAAKA-AINEIKSI TARVITSET:

- kuivaa (mieluummin höylättyä) mäntylautaa,
- vanhan auton ohjauspyörän,
- vesijohtoputkea ja siihen sopivan T-kappaleen sekä muhvin,
- takatelin saranat,
- lattarautaa sekä
- ruuveja ja nauloja.

Takateli
kiinnitetään paikalleen poikkitukeen F tukevilla saranoilla, jotka sallivat telin taipumisen maaston mukaan. Huomaa poikkituen alapinnan vinous.

Etutelin
kiinnitys onkin vaikeampi pulma, sillä telin tulee taipua maaston mukaan. Sitä

Jeppe on aivan pyörällä päästään: "Istuinlauta A pitävät koossa kolme jalkatukea B sekä yhdistetty puskuri ja jalkatuki C. Vai niin! Taka- ja etutelit! Mitkä? Takatelin jalaksia yhdistävät pareiksi yhdyspuut E. Takateli kiinnitetään poikkitukeen F. Äh...nyt meni yli ymmärryksen! Pitäisiköhän kutsua Kollin apuun?"

tulisi myös voida ohjata sivusuunnassa. Neuvottele asiantuntija-apurisi kanssa, mitä raaka-aineita on saatavissa ja miten niitä olisi paras käyttää.

Piirroksessa on esitetty yksi mahdollinen tapa, mutta se ei suinkaan ole ainoa. Siinä ohjaustangon tukena on putki G, joka tuetaan paikalleen puukolmiolla H.

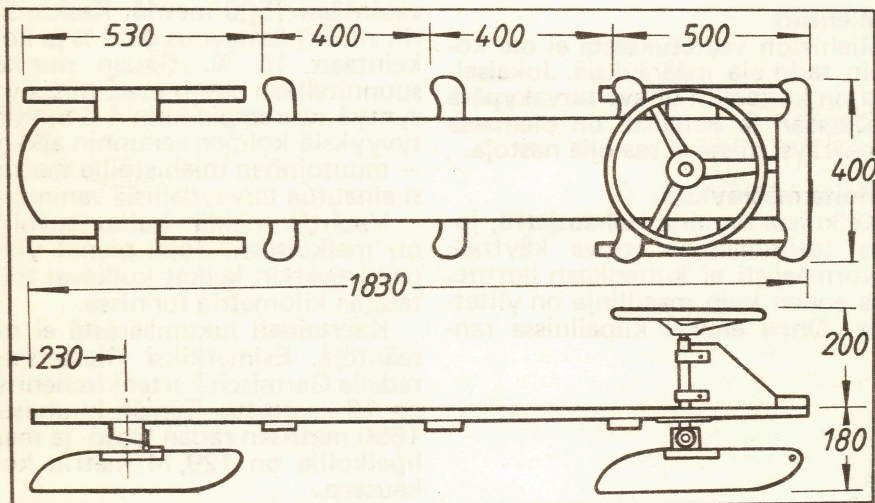
Ohjausputki tai -tanko kulkee siis tämän putken läpi. Tangon alapäässä on T-kappale T, jonka läpi kulkee etutelin akselina toimiva pultti P. Välissä on oltava muhvi M, joka siirtää painon hie- man suuremmalle alalle.

Hyvä olisi vielä laittaa sen ja kelkan rungon väliin metallinen aluslevy, joka jakaisi kuormaa yhä suuremmalle alalle ja vähentäisi ohjaukseen tarvittavaa voimaa.

VIIMEISTELY

Jalaksiin voidaan kulumisen estämiseksi ja luiston parantamiseksi asettaa ohut vannerauta kulutuspinnaiksi.

Kelkan valmistuttua se on vielä maalattava vettymisen ja ruostumisen välttämiseksi. Samallahan siitä myös tulee komeampi katsella.

SEURAA OHJEPIIRROKSIA TARKKAAN EDETESSÄSI TYÖVAIHEESTA TOISEEN!

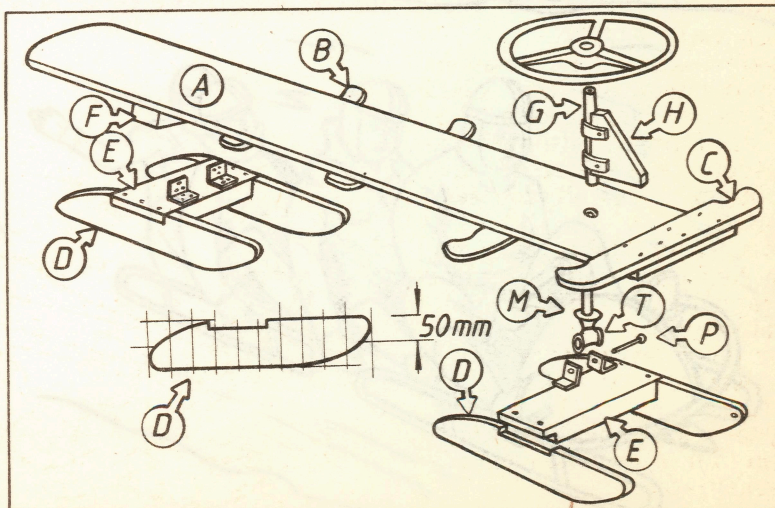
RUNKO (OSAT A, B, C)

Kelkan runkona toimii istuinlauta A, jossa on tilaa neljälle laskijalle.

Istuinlauta on koottava useammasta rinnakkain asetetusta laudasta, joita pitävät kasassa kolme jalkatukea B sekä yhdistetty puskuri ja jalkatuki C. Jalkatuet kiinnitetään paikoilleen vedenkestävää liimaa ja puuruuveja käyttäen.

TAKA- JA ETUTELIT (OSAT D, E, F, G, H, T, P JA M)

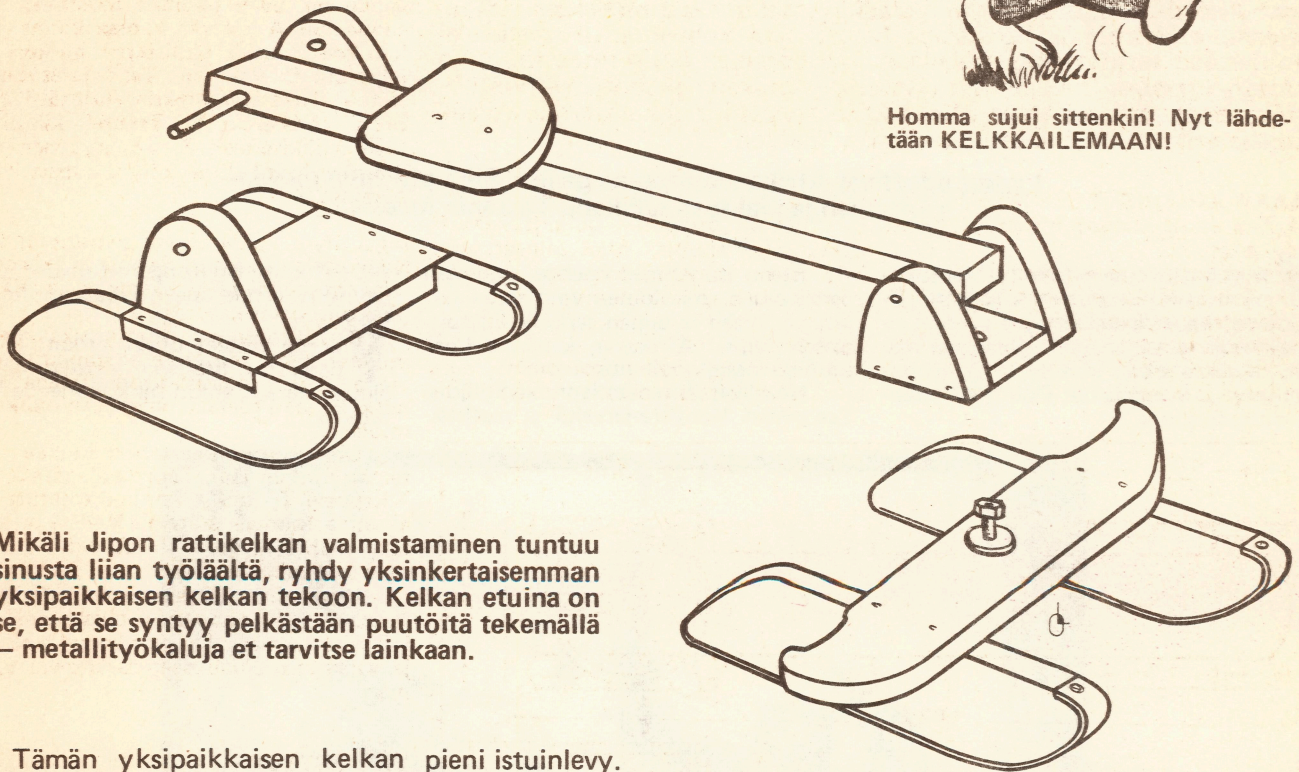
Taka- ja etutelejä varten sinun on tehtävä neljä samanlaista jalasta D. Niitä yhdistävät pareiksi yhdyspuut E, jotka olisi syytä tehdä hieman paksummasta puutavarasta.

YKSINKERTAINEN YKSIPAIKKAINEN

Homma sujui sittenkin! Nyt lähde-
tään KELKKAILEMAAN!

Mikäli Jipon rattikelkan valmistaminen tuntuu sinusta liian työläältä, ryhdy yksinkertaisemman yksipaikkaisen kelkan tekoon. Kelkan etuina on se, että se syntyy pelkästään puutoita tekemällä – metallityökaluja et tarvitse lainkaan.

- Tämän yksipaikkaisen kelkan etu- ja takateli on tehty kuten rattikelkassakin, mutta ohjaus on sovellettu jaloin tapahtuvaksi.
- Runkona toimii vain suora lankunpätkä, jonka päälle asetetaan

pieni istuinlevy.

- Rakenne selviää varmaan piirroksesta, jossa kokonaisuutta on hieman hajotettu. Telien mittoina käytät rattikelkan mittoja, runkolankun mittoitat itsesi mukaan.

KELKKAILURATA

Rakentaessasi omaa rataasi et luonnollisestikaan voi tehdä yhtä mittavia mäkiä kuin ulkomaiset suurmäet. Silti myös rataa suunniteltaessa on otettava huomioon turvallisuusnäkökohdat.

Rataa ei saa rakentaa siten, että kelkkailu voisi aiheuttaa vaaratilanteita joko kilpailijoille tai katsojille.

Rata ei missään tapauksessa saa risteillä muun liikenneväylän kanssa.

Pyydä vanhempiasi tarkastamaan rata ennen kelkkailukisojesi aloittamista.

SYÖKSY VIIDAKKOOKOON

Lapset odottivat Afrikan lomastaan paljon. Siitä piti tulla mielenkiintoinen ja kiehtova seikkailu Tarzanin maassa...

Yksimoottorinen Beechcraft-lentokone surrutteli tasaisesti viidakon yläpuolella. Kasvillisuus alhaalla oli niin tiheää, että se toi mieleen pörröisen maton. Nelivuotiaalle Benille ja hänen serkulleen kuusivuotiaalle Dominicille lento oli kuin satua.

Benin isä Ahmed Pochee, syntään persialainen, oli iloinen voidessaan tarjota pojalleen ja tämän serkulle ikimuistoisen loman Afrikassa, kaukana Lontoon suurkaupungin humuista.

He olivat lähteneet lennolle Pohjois-Tanzanian Manyara-järveltä ja matkasi-

vat nyt kohti Ngorongoro-tulivuorta. He halusivat nähdä upean kraaterin ilmasta käsin.

Vuoren rinteet olivat jyrkät, ja koneen oli lisättävä lentokorkeutta. Nousu oli kuitenkin pikkukoneelle liian rankka.

Kaikki olivat onnellisesti etäällä hylystä, kun sarja kummeita räjähdyksiä pirstoi rungon kapaleiksi.

Moottori alkoi yskiä. Lentäjä Rasul yritti epätoivoisesti saada koneen hallintaansa. Mutta se menetti korkeutta nopeasti. Pian koneen runko jo miltei hipo puiden latvoja. Yhtäkkiä lentäjä näki edessään muita korkeamman puun latvan. Sekuntia myöhemmin lentokoneen nokan potkuri iskeytyi puuhun.

Voimakkaasti rysähtäen kone sukseli viidakoon. Nokka murskaui ja siivet irtosivat. Pirstoutuneet osat lentelivät hajan hajan puihin ja maahan. Ryske ja ryminä hiljensi muut viidakon äänet.

Onneksi tiheä kasvillisuus pehmensi maahansyöksyä ja runko säilyi suhteellisen ehjänä. Edessä istuva isä löi päänsä rysähdyksessä ja menetti tajuntansa. Takaosassa istunut pikku Ben paiskautui isänsä selkää vasten koneen etuosaan. Dominic lensi ulos rikkoutuneen tuulilasin aukosta ja putosi jalat edellä maahan.

Kuin ihmeen kautta lentäjä Rasul selviytyi vahingoitta ja tajuissaan. Ir-

rottautuessaan ohjaajan istuimelta hän näki riemukseen Dominicin kävelevän kohti onnettomuuspaikkaa.

Yhä järkytyksestä vapisten lentäjä Rasul alkoi raahata tajutonta isää ulos koneesta. Hän kutsui Dominicia auttamaan puolestaan Beniä. Kaikki olivat jo onnellisesti etäällä hylystä, kun sarja kumeita räjähdyksiä pirstoi rungon pieniksi kappaleiksi.

Ympäristöön lentäneiden osien joukossa oli pari laukkua, joiden sisältöä oli hyötyä, vaikkakaan ne eivät sisältäneet mitään olennaisen tärkeätä kuten vettä, ruokaa, tulentekotarpeita tai radiota.

Onneksi kukaan ei ollut vaikeasti loukkaantunut. Benin nilkka oli tosin pahasti palanut osuessaan hehkuvan kuumaan metalliin. Ahmed-isän otsassa oli vuotava haava. Rasul ja Dominic olivat naarmuilla ja mustelmilla mutta muuten kunnossa.

Rasul puhdisti Ahmedin ja Benin haavat petroolilla, jota valui erilleen len-

täneen siiven polttoainesäiliöstä. Toisesta laukusta löydettiin sidetarpeita, joilla haavat saatiin sidottua.

Toisessa laukussa oli vaatteita, joista solmittiin kantoreppu Beniä varten. Hän ei pystynyt kävelemään kipeällä jallallaan, joten Ahmed kantoi poikaansa selässään. Laukusta löytyi myös purukumia, mistä oli apua pahimpaan nälkään hiukan myöhemmässä vaiheessa.

Viidakon kasvillisuus oli tiheää, mutta kulkeminen oli mahdollista eläinten tallomia polkuja pitkin. Onneton seurue suuntasi kulkunsa rinnettä ylös. Alhaalla viidakossa he eivät olisi voineet suunnistaa. Ylhäältä vuorilta he toivoivat löytävänsä tien Ngorongoroon.

Mitä korkeammalle he kiipesivät sitä tiheämmäksi kävi bambukasvillisuus. Rungot olivat kahden miehen korkuisia ja aluskasvillisuus rehoitti niiden välissä. Kulkeminen alkoi käydä todella hankalaksi.

Joen rannan lätäköistä he imivät vettä ohuilla bambupilleillä.

Yön tullen lämpötila laski huomattavasti. Kaikki neljä tärisivät vilusta yrittäessään nukkua paljaan taivaan alla. Rinne oli niin jyrkkä, että heidän oli maatessaan tuettava jalkansa bambuihin välttyäkseen luisumasta alas rinnettä.

Väsymyksestä huolimatta uni ei otanut tullakseen. Ahmed ja Rasul olivat varuillaan. Heillä ei ollut aseita petoja vastaan. He pelkäsivät, mutta yrittivät pysyä lasten tähden rauhallisina ja hilpeinä.

Aamulla heitä ympäröi sankka sumu. Ahmed ja Rasul olivat neuvottomia.

Kulkeminen ja suunnistaminen tuntui toivottomalta. Kuitenkin he jatkoivat vaivalloista vaellustaan kohti huippua kahden päivän ajan pääsemättä pitkälle.

Nälkä ja jano uuvuttivat heitä. Muun ravinnon puutteessa he jauhoivat purukumia, jossa oli hiukan sokeria. Kasteilta lehdistä he nuolivat vettä. Eräs suurikokoinen kasvi muistutti näöltään parsakaalia, ja kaikeksi onneksi se osoittautui syötäväksi.

Kolmantena päivänä he löysivät puron, joka virtasi rinnettä alas. Ahmed ja Rasul päättivät muuttaa suunnitelmia. He lähtivät laskeutumaan alas rinnettä puoroa seuraten. He tiesivät, että ennen pitkää virtaavan veden ääreltä löytyisi asutusta.

Puro leveni levenemistään ja muutui vähitellen joeksi. Sen rannat olivat velluvia ja täynnä lätäköitä, joista uupuneet matkaaajat imivät vettä ohuilla bambupilleillä.

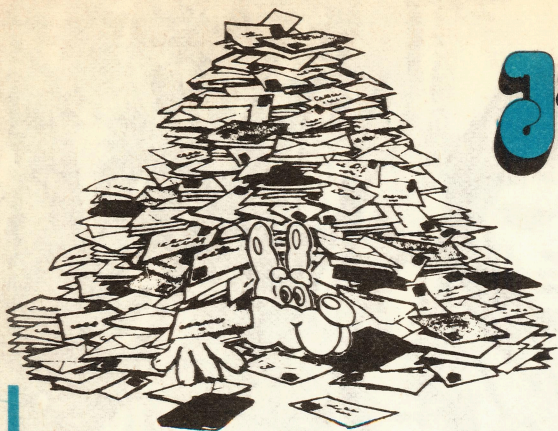
Mielet uutta toivoa täynnä jatkoi seurue kulkuaan jokivartta alas. Yhtäkkiä he kuulivat lentokoneen surinaa ja näkivät siitä vilahduksen puiden latvojen lomitse. He huusivat ja heiluttivat käsiään minkä jaksivat. Mutta heitä ei nähty eikä kuultu.

Seitsemäntenä onnettomuuden jälkeisenä päivänä he havaitsivat puuston harvenevan. Heidän sydämensä sykähtivät riemusta, kun puiden lomitse alkoi pilkottaa jotakin keltaista – maiskipeltoja. Pellon laidalla he näkivät olkikattoisia taloja. Lopen uupuneina he laahautuivat lähimpään taloon.

Häkeltynyt viljelijä kutsui kiireesti paikalle riistanvartijan, joka ryhtyi nopeisiin toimenpiteisiin. Ahmed, Rasul ja pojat toimitettiin Nairobiin sairaalaan, jossa he saivat asianmukaista hoitoa ja lepoa. Myöhemmin majoituttuaan hotelliin kaikki neljä nauttivat herkullisen ruokapöydän antimista enemmän kuin koskaan ennen elämässään.

Safariloma elokuussa 1975 oli alkanut lupaavasti. Kukapa olisi edeltä arvannut kuinka se tulisi päättymään.

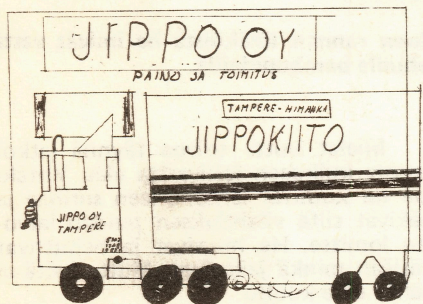
Ahmed, Ben ja Dominic palasivat kotiinsa Lontooseen ja elämä palautui tavanomaisiin uomiinsa. Mutta heillä ja Rasulilla oli nyt muistissaan kestävyystä koetellut kokemus, joka ei koskaan unohtuisi.

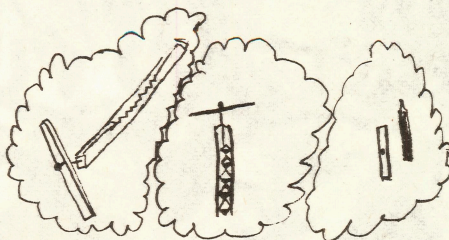
Jippo Kengurun pussiposti

Olli Pekonen, 9 v

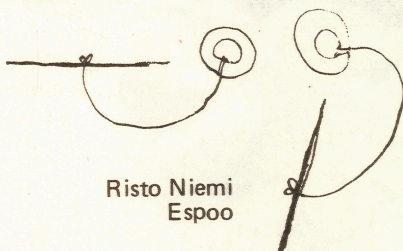
Kari Karhula
Himanka

NAPPAA KIINNI!

Tarvitset:

1. ohuen 12–14 cm tikun tai lyijykynän. Ohut risukin käy hyvin.
2. Puurenkaan, kumiletkun palasen tai kinkunluuta tai jotakin muuta ydinluuta, jossa on kunnollinen reikä, mieluiten 2 1/2 cm läpimitaltaan.
3. 18–20 cm pitkän narun tai nahkaliuskan. Sido narun toinen pää keskelle puikkoa ja toinen renkaaseen. Renkaan ja puikon välillä saa mieluiten olla 15 cm narua, kun molemmat päät on sidottu yhteen.

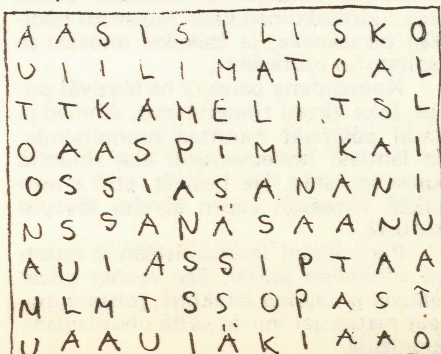
Risto Niemi
Espoo

Kiitos, Risto, kivoista nikkarointiohjeista. Tuon keppiopotkurin teko-ohjeet on joskus julkaistu Jipossakin.

Jippo Kenguru

ETSI SANAT!

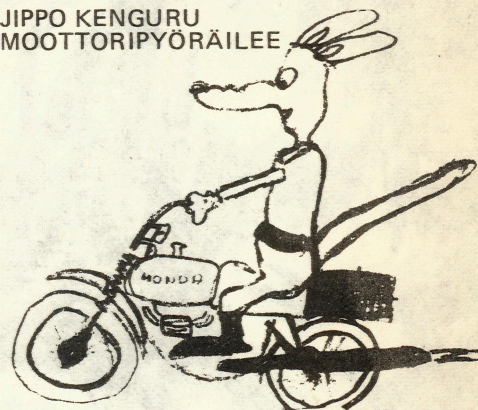
Aasi, Sika, Kameli, Ilimato, Auto, Mettä, Tiina, Simpanssi, Aita, Assi, Kassi, Alma, Mika, Sisilisko, Aatu, Sotka, Kassa, Olli, Liina, Nato, Ann, Sanna, Nappi, Kaataa, Ossi, Lasi, Tassu, Oona, Namu, Sula, Sima, Masi, Asa, Ässä ja Ui.

JK. Sanat ovat päällekkäin!

T. Sommar

JIPPO KENGURU MOOTTORIPYÖRÄILEE

Nimimerkki Utelias kun oon

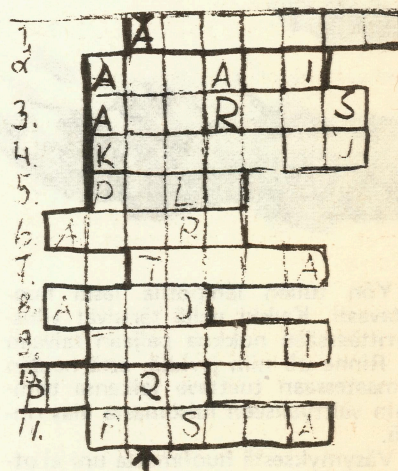
KALASTAMASSA

Olipa kerran mies, joka tuli kalastamasta. Matkalla miestä tuli vastaan hänen naapurinsa, joka kysyi: "Saitkos pari paistin kalaa?"

"En, vaan pari tuoretta kalaa", sanoi mies.

Teppo Jämsä, 11 v.
Haukipudas

JIPPORISTIKKO

1. Aave...
2. ...ja Eeva
3. ...alus
4. Jippo...
5. ...mies
6. Merirosvo...
7. Urho Tuli...
8. Ajoneuvo...
9. Karva...
10. Moottori...
11. Vesi...

Teppo Jämsä
Haukipudas

TIETOKILPA

1. Oliko ensimmäisessä moottoripyörässä räjähdysmoottori?
2. Montako sylinteriä oli ensimmäisessä moottoripyörässä?
3. Missä maassa rakennettiin ensimmäinen Euroopan tuulimylly?
4. Ratkaise tämä morsesanoma
... ..?
5. Minä vuonna tehtiin ensimmäinen piirretty filmi?

Vastaukset osoitteella:

Risto Niemi
Otsolahdentie 16 B 106
02100 ESPOO 10

KEPPIPOTKURI

- Sahaa 30 cm pitkä keppi,
- tee 10 lovea,
- sahaa 8 cm pitkä litteä keppi potkuriksi ja keskelle reikä,
- laita reiän läpi nuppeineula keppiin ja
- hankaa kynällä keppiin kovaa.

Vesku ja Tapsa lähettävät tässä vähän vitsejä jippolaisille.

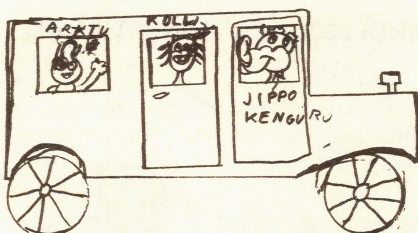
URHO TULITUKAN RATSU

suuren rotkon yli. Ensimmäinen mies hyppäsi ja putosi niin kuin toinenkin. Kuka sai työtä?

Vastaus: haudankalvaja.

Terveisin Timo Hietikko

Marko Sallinen

URHO TULITUKKA

Jan-Erik Ikäheimo
Pernaja

VÄHÄN VITSIN TAPAISIA

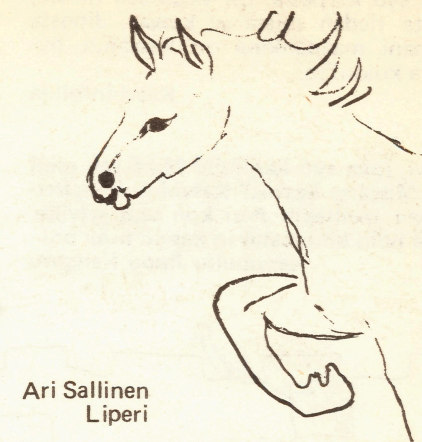
Kyllä tämä loppuaika menee, sanoi alokas, kun oli päivän armeijassa ollut.

Luutnantti:— Mikä on hyvä asema?

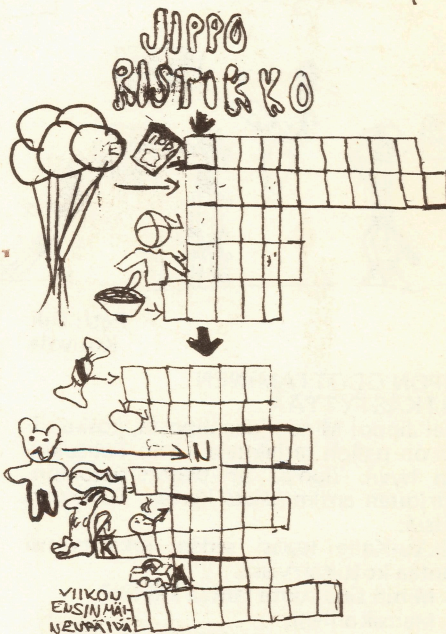
Alokas: — Hyvä asema on sellainen, josta lähtee siviilijuna joka minuutti.

Korppi lumipuvussa, sanoi alokas, kun lokin näki.

Nimetön Jippohullu

Ari Sallinen
Liperi

TAHDON OLLA HYVIN HELLÄ.

TAPANI

T1ETO

URHON KASVATO
ISA

URHO

MIKSI URHO
KANTAA
KAULANAUHAA KAULASSA?
KIRJOITA YKSI SYV

Maarit lik
Oulu

TIETOKILPAILU JIPPOLAISILLE

Hei Jippolaiset! Nyt saatte taas osallistua tietokilpailuun.

Kysymys kuuluu näin:

KUINKA PALJON MAAPALLO PAI- NAA?

Lähetä vastauksesi osoitteeseen:

Mikko Termonen
Rantatie
44500 VIITASARI

SANA-ARVOITUS

Puusta tehty pulputtimet, petäjästä pel-
pettimet, raudasta rituratuset, keski-
paikkanen kivistä?

(Vastaus: mylly)

Minä kirjoitan ensimmäistä kertaa. Minun nimeni on Mika. Kyllä on hauskaa olla Jipon tilaaja. Jippo on hyvä lehti. Minulla on aina hauskaa, kun tulee Jippo.

Hei hei vain ja hyvää jatkoa!

toivoo Mika Tapiolinna

TERVE JIPPO KENGURU!

Minusta Jippo on parhain lehti mitä olen koskaan lukenut. Ja sitten kirjoitan sinulle vitsin:

KUKA SAI TYÖTÄ?

Oli kaksi miestä hakemassa työtä. Työtä oli luvattu sille miehelle, joka hyppää

HEI KASVI-INTOILIJAT!

Kirjoitan ensimmäistä kertaa Jippoon. Olen hyvin kiinnostunut kasveista ja niiden elintavoista.

Erittäin innostunut olen kaktuksiin. Nykyään kokeilen miten villinä kasvavat kasvit kasvavat ruukuissa. Olen jo istuttanut ruukkuihin voikukan, erään tunteamattoman rikkakasvin ja tuntemattoman kukan.

Lähiaikoina aion hankkia kasvin, joka syö karpäsiä. En tiedä sen nimeä, mutta tiedän missä se kasvaa. Jiposta saamani maapähkinä on kasvanut hyvin ja kukkii jo.

Kasvi-intoilija

Kasvi, joka syö karpäsiä! Mikä sen nimi on? Missä se kasvaa? Kasvi-intoilija, kerrothan meillekin heti kun saat selville, mikä noin kiinnostavan kasvin nimi on!

Kasvihullu Jippo Kenguru

URHO METSÄSTÄÄ

Marco Kivimäki, 12 v.
Mölnådal, Sverige

MITA TEHDÄÄN SADAN METRIN AIDOILLA?

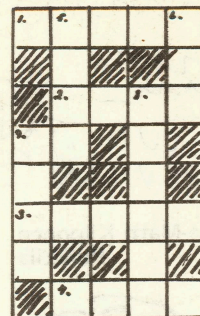
Laihialainen sanoi toiselle laihialaiselle: — Voitin juoksussa kahden sadan metrin aidat! Toinen: — Mitä sinä niillä teet?!

Markku Koskela
Kuusamo

Markku, pistä vaan kaikki Jipolle osoittamasi kirjeet ja kupongit samaan kuoreen. Kyllä ne täällä oikean lokeronsa löytävät.

Jippo Kenguru

RUUTURISTIKKO

Vaakasuvaraan:

1. Kasvaa nurmilla.
2. Petäjäin.
3. Hevosen lapsi.
4. Kalan syöhi.

Pystysuvaraan:

5. Vanha vasta-kohta.
6. Urheiluhenki.
7. Aatamin vaimo.
8. Kaikkia paperia.

TIETOKILPAILU

1. Mikä on maissi? A. viljakasvi B. villieläin C. mato
2. Mikä on rubiini? A. pääkaupunki B. mahallaa C. pituushyppääjä
3. Mikä on knalli? A. päähine B. mahallaa C. pituushyppääjä

J&S

TUKKU TIUKKOJA KYSYMYKSIÄ JIPPO KENGURULLE

1. Kuinka vanha olet?
2. Mikä on kengännumerosi?
3. Milloin Jippo ilmestyi ensi kerran?
4. Mitä urheilua harrastat?
5. Onko sinulla tyttöystävä?

Juha 49182528 16/14 9999

1. Ainakin kaksi vuotta viisi kuukautta ja päivän vanha.
2. Minkä kengän?
3. Jippo ilmestyi ensi kerran vuoden -77 syksyllä.
4. Yleisurheilua — yleensä.
5. On. Onko sinulla?

Jippo Kenguru

JIPON ODOTTAMINEN PITKÄSTYTÄÄ

Hei Jippo! Minä pidän Jiposta, koska siinä on paljon sarjakuvia. Urho Tulitukka on hyvä. Jipossa on paljon tietoakin. Kirjoitan ensimmäistä kertaa. Tässä pari vitsiä:

Pikku-Kalle tapasi sedän, joka työnsi lantaa kottikärryissä.
— Mihin sinä tuota lantaa käytät?
— Mansikoilleni.
— Voi, setä parka! Minä saan mansikoitteni kanssa kermavaahtoa.

Lapualla oli häät. Yksi häävieraista joutui etsiytymään terveystaloon puukko selässään. Lääkäri kysyi, mikä miestä vaivaa. — En tierä, muttei se ainakaan raudan puutetta ole, ähki potilas.

Eikö muuten Jippo voisi tulla joka viikko, koska sen odottaminen pitkästytää?

Pasi Kauppinen, 9 v.
Rauma

Jos Jippo ilmestyisi kerran viikossa, saattaisit sinä tai vanhempasi joutua toteamaan, että suuri osa Jipossa julkaistusta jutuista jäisi sinulta lukematta, suurin osa tehtävistä tekemättä ja niksit nikkaroimatta. Tätä valiteltiin jo silloin, kun Jippo ilmestyi kaksi kertaa kuukaudessa. Jippo ei ole pelkkä sarjakuvalehti. Jippo on lasten aikakauslehti.

Jippo Kenguru

TULKAA HUOMENNA UDESTAAN
Kerran eräs mies meni R-kioskiin ja kysyi, että onko täällä eilispäivän lehteä. Myyjä sanoi ei, mutta tulkaa huomenna uudestaan.

Jari Salonen
Turku

URHOLLE SATTUI ONNETTOMUUS

Jorma Kauppi, 14 v.

JIPPOYHTYE

Moi, mä tykkään Jiposta, se on kiva lehti. Tässä on Jippoyhtye Olli & Jartsu & Petteri.

Terveisin Marko Lallukka, 10 v.
Pieksämäki

KIRJOITA PUSSIPOSTIIN OSOITTEELLA: JIPPO, PL 116, 00101 HELSINKI 10.

JIPPOKAVERI

● Haluaisimme kirjeenvaihtoon poika kaverusten kanssa. Ikä sais olla 11–14 v. Harrastamme kaikenlaista. Kirjeitänne odottaa Susanna 11 ja Anne 13. Kirjoita osoitteisiin Susanna Purontaus, 62370 Kangasto ja Anne Pihala, 62370 Kangasto.

● Haluan kirjeenvaihtoon 10–13 ikäisen pojan/tytön kanssa. Harrastan urheilua, jippoilua, musan kuuntelua, lukemista ja jonkin verran kalastusta. Pekka Olavi Määtä, 12 v., Laajaniemi, Laajamäki, Sotkamo 8860, 88670 Juurikkalahti.

● Haluan kirjeenvaihtoon 12–14 ikäisen pojan/tytön kanssa. Harrastan pesistä, musan kuuntelua jne. Mervi Rohko, Vipusentie 28, 00610 Helsinki 61.

● Haluan kirjeenvaihtoon 12–13 ikäisen pojan tai tytön kanssa. Harrastan kaikkea kivaa. Kuva jos on. Johanna Mäkelä, 12 v., 97690 Sulaja.

● Haluan kirjeenvaihtoon 12–14 ikäisen pojan ja tytön kanssa. Harrastan lukemista, piirustusta, postimerkkeilyä ja musan kuuntelua, kuva ois kiva. Susanna Mäkelä, 13 v., 97690 Sulaja.

● Haluan kirjeenvaihtoon 10–12 ikäisen tytön kanssa. Harrastan urheilua erityisesti pesistä, lukemista, piirtämistä ja maalaamista. Pasi Huomo, 11 v., KP 3, 54500 Taavetti.

● Haluan kirjeenvaihtoon 8–10 ikäisen pojan kanssa. Harrastan urheilua ja vaikka mitä. Markku Koskela, 9 v., Katekeetantie 3 C, 93600 Kuusamo.

● Haluan kirjeenvaihtoon 10–11 ikäisen pojan/tytön kanssa. Harrastan lukemista, soittoa, musiikin kuuntelua ym. Pete Hujanen, 11 v., Rasikatu 2 F 54, 40320 Jyväskylä 32.

● Haluan kirjeenvaihtoon 11–13 ikäisen pojan/tytön kanssa. Harrastan urheilua, laulua, soittoa ja lukemista. Pidän ABBasta, Travoltasta ja Elviksestä. Leena Hyhkö, 12 v., Kes-kustie 1, 21420 Lieto.

● Haluan kirjeenvaihtoon 10–12 vuotiaan pojan/tytön kanssa. Harrastan pianonsoittoa, uintia, lukemista, ulkoilua, hiihtoa ja luistelu. Foto mukaan jos on. Asta Koskinen, Kattajamäentie 14, 23800 Laitila.

● Haluan kirjeenvaihtoon 9–10 ikäisen tytön kanssa. Harrastan ratsastusta, piirtämistä, eläimiä, hevoset: minulla on kissa, koira ja kanini. Katriina Hiekkänen, 9 v., Koivutie, Västervik 65290 Vaasa 29.

● Haluan kirjeenvaihtoon 11–12 ikäisen tytön kanssa. Harrastan futista, uintia, lukemista ja lentopalloa. Vastaus ensimmäiselle. Kuva mukaan jos on. Risto Veihtola, 12 v., 71910 Alapitkä.

● Haluan kirjeenvaihtoon 22 ikäisen pojan kanssa. Harrastan musiikkia, kissan hoitoa ja juoksua. Suvi-Päivi Siren, 39410 Lohalahti.

● Haluan kirjeenvaihtoon 12–13 ikäisen tytön kanssa. Harrastan kaikkea kivaa. Virpi Kainulainen, 12 v., Saionmäentie 30, 40800 Vaajakoski.

● Haluan kirjeenvaihtoon 13–15 ikäisen pojan/tytön kanssa. Harrastan ratsastusta, judoa ja lukemista. Varma vastaus jokaiselle. Jaana Klami, Niittykatu 1 A/B 16, 07900 Loviisa.

● Haluan kirjeenvaihtoon 10–12 ikäisen pojan/tytön kanssa. Harrastan postimerkkeilyä ja jippoilua. Kari Lähteenmäki, 32760 Suttila.

● MOI! Haluaisin kirjeenvaihtoon 10–11 ikäisen tytön tai pojan kanssa. Harrastan pianon soittoa, piirtämistä ym. Foto olisi kiva. Ulla-Mari Ojala, Jokisuuntie, 90850 Marttiniemi.

● Haluan kirjeenvaihtoon 12–13 ikäisen pojan/tytön kanssa. Harrastan jääkiekkoa, jalkapalloa, pesäpalloa, rockmusan kuuntelua ja muuta kivaa. Foton varanneille varmempi vastaus. Harri Piikkilä, 13 v., 64900 Isojoki.

● Haluan kirjeenvaihtoon 8–9 ikäisen pojan/tytön kanssa. Harrastan urheilua. Pasi Berggren, Ollila, 03300 Otalampi.

● Haluan kirjeenvaihtoon 10–11 ikäisen pojan/tytön kanssa. Harrastan lukemista, pujoteltua, ratsastusta, pyöräilyä ja musaa. Minna Salo, 10 v., Kennenkujas, 33700 Tampere 70.

● Haluan kirjeenvaihtoon 10–12 ikäisen pojan/tytön kanssa. Harrastan enimmäkseen purjehdusta. Kuva mukaan jos on. Jari Kalela, 11 v., Peimärin renki 024, 21530 Paimio.

● Haluaisin kirjeenvaihtoon 8–9 ikäisen pojan/tytön kanssa. Harrastan uimista, juoksua, aita-uoksua ja lukemista. Torsti Karuranta, 8 v., Kalevantie 4 A 7, 23800 Laitila.

● Haluan kirjeenvaihtoon 12–14 ikäisen pojan/tytön kanssa. Harrastan urheilua, käsitöitä ja pianonsoittoa. (Harrastusten ei tarvitse olla samat). Foto mukaan jos on, Elisa Patja, 12 v., 41360 Valkola.

● Haluan kirjeenvaihtoon 14–16 ikäisen pojan kanssa. Harrastan pianon soittoa, tanssimista, musiikin kuuntelua ja ulkoilua. PS. Kuva olis kiva. Sari Sarkkinen, 14 v., Mäkitie 3, 90940 Jääli.

● Haluan kirjeenvaihtoon 13–14 ikäisen pojan/tytön kanssa. Harrastan balettia, lukemista ja lentopalloa vähäisen. Katri Wallenius, 12 v., Malmilentoasema 2, 00700 Helsinki 70.

● Haluan kirjeenvaihtoon 11–13 ikäisen tytön kanssa. Harrastan yleisurheilua, lukemista ja musiikin kuuntelua (ABBA). Tiina Suutari, 11 v., Viikinnutka KP 2, 90830 Haukipudas.

● Haluan kirjeenvaihtoon 11–12 ikäisen pojan/tytön kanssa. Harrastan lukemista, uimista ja eläimiä. Sari Lahtelin, 11 v., 71960 Lukkarila.

● Haluan kirjeenvaihtoon 12–14 ikäisen pojan/tytön kanssa. Harrastan koripalloa, lenkkeilyä ja 50-lukua. Kari Lintu, 14 v., 66240 Petalax.

● Haluan kirjeenvaihtoon 14–16 ikäisen pojan/tytön kanssa. Harrastan partiota ym. ym. Minna Metsäportti, 14 v., 47200 Elimäki.

● Haluan kirjeenvaihtoon 12–15 ikäisen tytön kanssa. Harrastan pyöräilyä ja yleisurheilua. Pasi Rautanen, 14 v., 25260 Vaskio.

● Haluan kirjeenvaihtoon 13–14 ikäisen pojan/tytön kanssa. Harrastan lukemista, kirjoitusta, musiikkia kuten ABBA, Boney M. Rod Stewart ja Mona Caritan kuuntelemista. Markku Honkanen, 13 v., 82815 Marjoavaara.

JIPPOKAVERI

JIPPO
PL 116, 00101 HELSINKI 10

Kirjoita minulle..... ikäinen poika/tyttö.

Harrastan:.....

.....

Nimeni:..... Ikäni

Katuosoite:.....

.....

Postitoimipaikka:.....

VITSI' ON VÄHISSÄ

Kerro vitsi, kuvita ja pistä postiin!

Osoite on tietenkin:
JIPPO
PL 116
00101 HELSINKI 10

Näin voit kertoa vitsisi kaikille jippokavereillesi yhtä aikaa. Nauretaan yhdessä!

PS. Samantyyppisistä vitsistä valitaan painokelpoisin: lyijykynäpiirros tai musta-valkoinen tussityö.

JIPPELEIDEN RATKAISUT

28 VILLE VIKSU

Katselijoiden joukossa on mies, jolla on ruudullinen lippalakki. Ensimmäisissä kuvissa miehen ranteessa ei näy kelloa, mutta viimeisessä kuvassa hänellä on rannekello oikeassa kädessään. Siinä siis mies, jonka Ville päätti napata.

29 SARJIS

Kuvien oikea järjestys on A, D, C, B.

29 EROAVAISUUDET

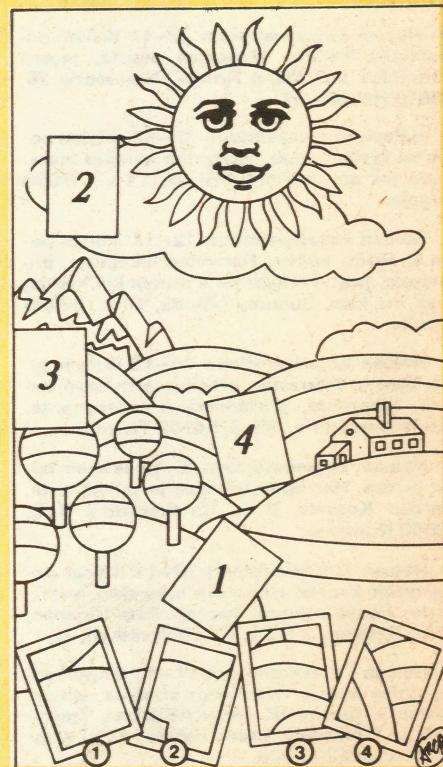
1. Yläkuvassa porttikäytävään tepastelee kissa.

2. Paloauton takapyörän pölykapselit ovat kuvissa erilaiset.
3. Huhuilevalta palomieheltä ei näy oikean käden sormia yläkuvassa.
4. Alakuvan paloautossa on kolme etulyhtyä.
5. Paloauton rekisterilaatta on yläkuvassa vaalea.
6. Etualalla olevan paloauton peruutuspeili puuttuu alakuvasta.
7. Yläkuvassa BAR on kirjoitettu vaalein kirjaimin.
8. Porttikäytävän edustalla seisovalta palomieheltä puuttuu alakuvassa kirves.
9. Yläkuvassa vesikourun yläosa on leveämpi.
10. Katulampun kupu on kuvissa eri tavoin koristeltu.

31 KUVAPARIT

A3-B4-C5-D6-E7-F1-G8-H2.

32 HOKSUT

32 KÄTKÖT

Silinteri on pylvään päässä kukkaruukuna. Kasvin lehvien joukosta löytyy kyyhkynen. Yksi pupu on silinterin ja kävelevän miehen välissä. Toinen pupu on painonnostajan urheiluasussa.

Neljäs vuosikerta
TOIMITUS Eerikinkatu 3,
00100 Helsinki 10
Postiosoite Lokero 116,
00101 Helsinki 10
Puhelinvaihte 90-61 10 44
Vastaava toimittaja Synnöve Takala
Toimittaja Helena Rantala
Ulkoasu Iiris Järvinen
Toimituksen sihteeri Auli Salmi
Vakituiset avustajat
Ossi Lindfors
Arto Rantanen
Paino Exprint Oy, Vilppula
Kustantaja Lehtimiehet Oy
TILAUKSET JA OSOITTEEN-
MUUTOKSET
Puutarhakatu 16, 33210 Tampere 21
Puhelinvaihte 931-33 333

MARKKINOINTI Puutarhakatu 16,
33210 Tampere 21
Puhelinvaihte 931-33 333
Markkinointijohtaja Antti Aro
Lehdenmyynti
Levikkijohtaja Seppo Salovaara
Levikkipäällikkö Juhani Niemelä
(irtnumerot)
Markkinoinnin suunnittelu ja mainonta
Suunnittelupäällikkö Rauno Männistö

ILMOITUSMYynti Eerikinkatu 3,
00100 Helsinki 10
Puhelinvaihte 90-61 10 44
Myyntijohtaja Raimo Tuuri
Ilmoituspäällikkö Risto Ahokas
Ilmoitussihteeri Anja Sartokari

Jippo ilmestyy kerran kuukaudessa. Jippo ei vastaa tilaamatta lähetettyjen kirjoitusten ja kuvien säilyttämisestä eikä palauttamisesta. Jipossa julkaistujen kirjoitusten ja kuvien lainaaminen on kielletty.

ISSN 0356-3375

URHO TULITUKKA

Urho on vaelluksillaan tottunut näkemään mitä merkellisimpiä asioita. Mutta pilvien yläpuolelle kohoava kalliopaasi saa hänetkin hämmästyttämään.

Kallio
ulottuu taivaaseen
asti!

LECUREUX/ROMERO

© 1980 E.V./AREDIP

Uteliaana Urho kävelee pysty-
seinäisen kalliopaaden juurelle.

Seinämää pitkin ei
pysty kiipeämään!

Yhtäkkiä Urho kuulee uhkaavia
huutoja aivan läheltä...

Häivy tiehesi!
Pilvien henget
suuttuvat!

Keitä ovat huutajat
ja mistä hengistä
on kyse? Urho on
ymmällä. Hän ei
tiedä tehneensä
mitään, mikä voisi
suuttuttaa jotakuta.

Romero

Huudot yltyvät. . .

Kukaan ei saa
lähestyä pilvien kallioita!
Tottele minua, muukalainen!
Olen heimopäällikkö
Harkka!

Samassa Harkka ryntää kirves
ojossa kohti Urhoa, mutta. . .

Häviölle joutuminen miesten
näiden kismittää päällikköä.

Voit olla
kylässämme, kun-
han aamulla
häivyt!

Miehet johdattavat Urhon
lähellä sijaitsevaan kyläänsä.
Eräs seikka ihmetyttää
Urhoa. . .

Ennen kaikuivat lasten
heleät äänet kylässämme.
Mutta monta täysikuuta sitten
menetimme kaikki
lapsemme.

Kerran kun heimon naiset seurasivat miehiään
metsästysretkelle, lapset jäivät päiväksi yksin.
Palattuamme emme löytäneet lapsia mistään. Pilvien
henget olivat vieneet lapsemme!

Pilvien
henget?

Ne asuvat
tuolla! Olemme kuul-
leet niiden huutoja.

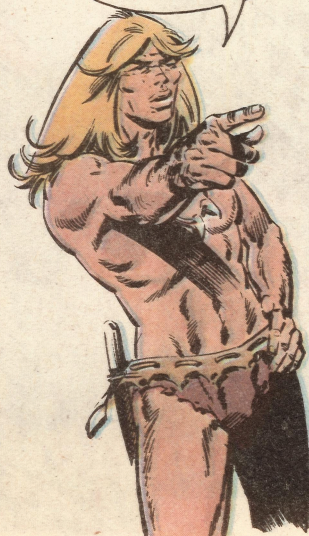
En usko pilvien henkiin!
Ehkä joku toinen heimo on
ryöstänyt lapsenne.

Elämme sovussa
kaikkien seudun heimo-
jen kanssa!

Urhon päähän pälkähtää, että..

Ehkä lapset
ovat jotenkin kiiven-
neet kalliopaaden
laelle!

Mieleton ajatus! Kukaan ei
pysty kiipeämään jyrkkää
seinää. Sitä paitsi pienimmät
lapsistamme eivät osanneet
edes kävellä, saati sitten
kiivetä.

Sinä yönä Urho ei saa unta.
Lasten kohtalo ja kallio askarrut-
tavat hänen mieltään.

Mitäpä jos
sittenkin yrittäisin?
Mutta millä ihmeen
keinolla?

Mutta Urho on koko-
naan syventynyt omiin
ajatuksiinsa. Hän haluai-
si kokeilla kykyjään. .

Jos
pääsen ylös,
heimo ei
enää pelkää
henkiä!

Aamulla Urho kiertele
kalliota ja miettii ylöspääsyä. .

Kuinkahan
korkealle paasi
nousee pilvien
sisällä?

Urhon tietämättä
Harkka tarkkailee
häntä pensaikosta.
Harkka pelkää pilvien
henkien vihaa.

Yhtäkkiä pilvet väistyvät ja kallion
laki paljastuu. .

Ooooh!
Kallion laella
kasvaa puita!
Nyt keksin
keinon!

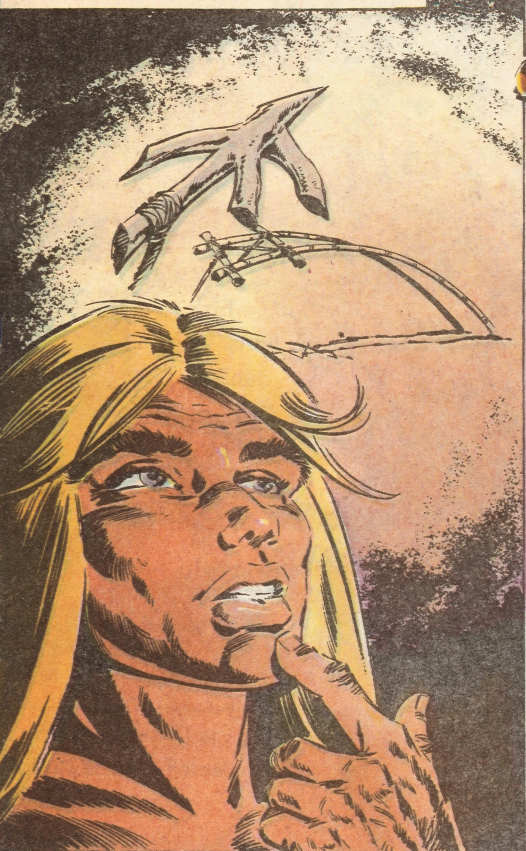
Harkkaa suututtaa. .

Hänen on
häivyttävä
täältä!

Hän on
rohkea! Hän
haluaa
voittaa
henget!

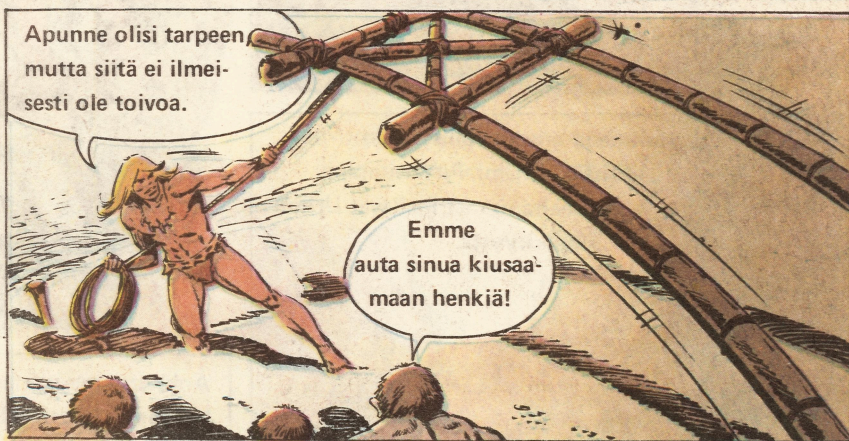
Urho muistelee aikaisemmin keksimiään apukeinoja. Tarvikkeita saa läheisestä metsästä yllinkyllin, joten hän päättää ryhtyä töihin.

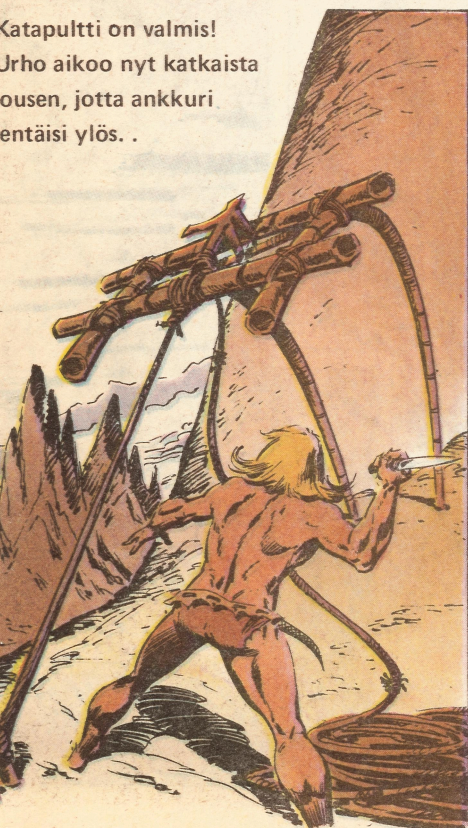
Heimon miehet katselevat kummissaan Urhon rakennuspuuhia. Yksikään ei tarjoa apuaan.

Apunne olisi tarpeen, mutta siitä ei ilmeisesti ole toivoa.

Katapultti on valmis! Urho aikoo nyt katkaista ousen, jotta ankkuri lentäisi ylös. .

Jousi katkeaa ja ankkuri lentää ylös, ylös, ylös. .

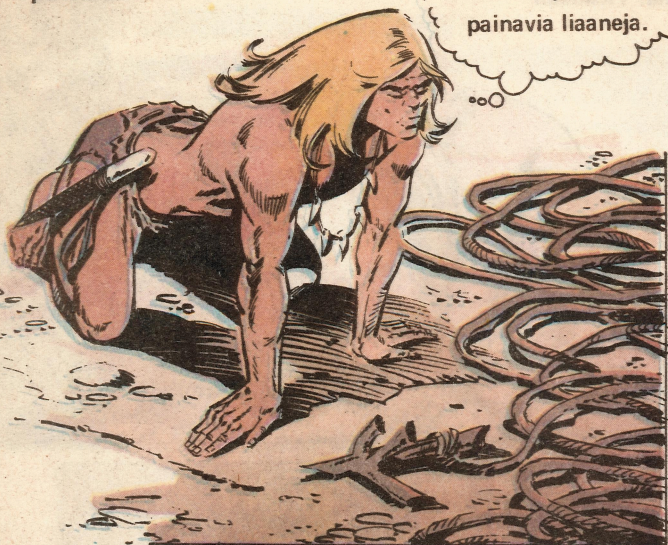

. . muttei tarpeeksi korkealle. Se putoaa takaisin.

Urho tietää syyn
putoamiseen. .

Valitsin
ankkurin perään liian
painavia liaaneja.

Urho rientää katko-
maan puista uusia
hienompia ja kevy-
empiä liaaneja. .

En
luovu näin
vähällä!

Harkka ja miehet töllistelevät Urhoa
entistäkin hämmästyneimpinä.
Toisaalta monet ihailevat Urhon
sinnikkyyttä.

Ankkurin perässä roikkuu nyt
kevyempi köysi. Jälleen Urho
katkaisee jousen. .

.. ja jälleen ankkuri
lentää huimaa vauhti-
kohti korkeuksia

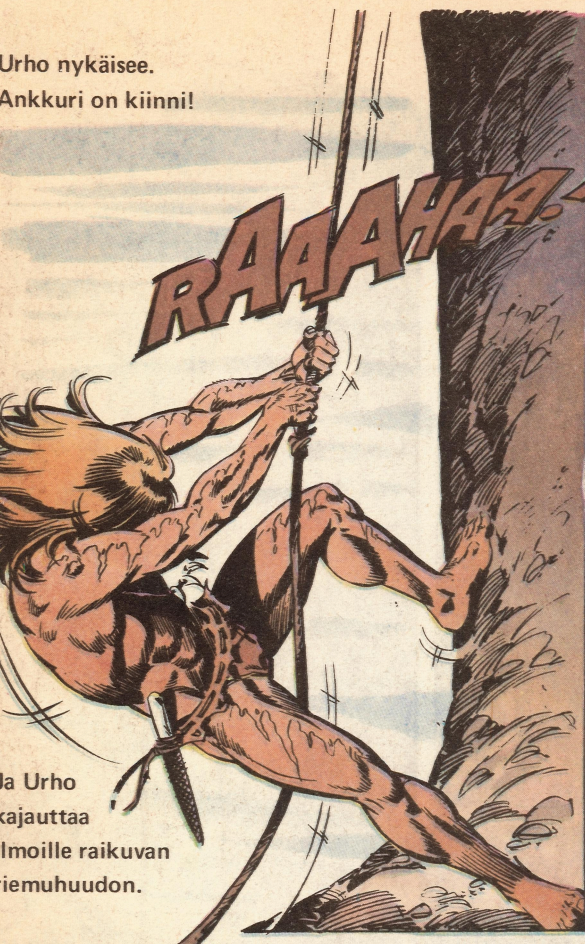

Etkö antaisi
meidän auttaa häntä?
Henget eivät vaikuta
vihaisilta!

EI
IKINÄ!

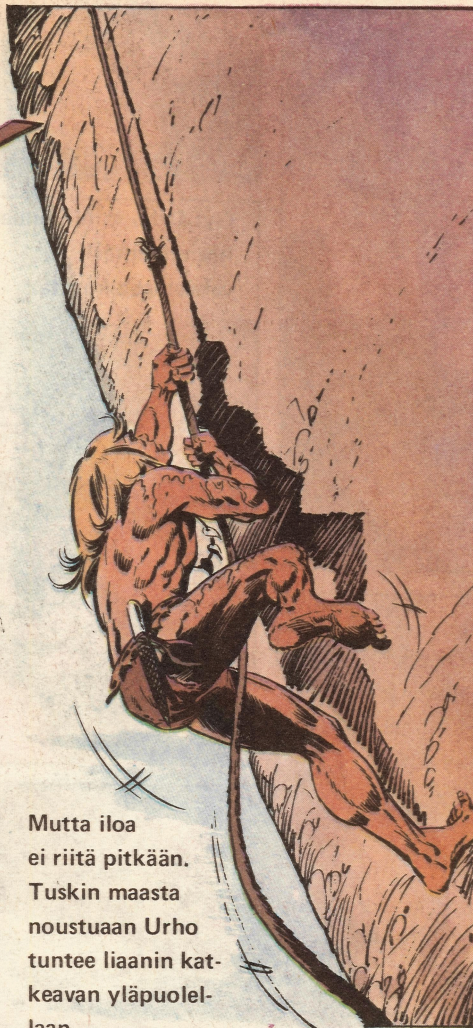
Urho nykäisee.
Ankkuri on kiinni!

Ja Urho
kajauttaa
Ilmoille raikuvan
riemuhuudon.

Ha! Ha! Ha! Enkö
sanonut, etteivät henget halua
sinua ylös luokseen?

Mutta iloa
ei riitä pitkään.
Tuskin maasta
noustuaan Urho
tuntee liaanin kat-
keavan yläpuolel-
laan.

Tällä kertaa
liaanit olivat
liian ohuita.

Olin aika tyhmä!
Minun olisi pi-
tänyt sitoa
ohuen liaanin
jatkeeksi vah-
vempaa
kiipeämistä
varten.

Tuumasta toimeen!
Urho aloittaa kaiken
alusta uudelleen.
Tällä kertaa hän
yrittää saada
ankkurin lentä-
mään kallion
laen yli.

Ankkuri lentää ja tällä kertaa
yli kallion
laen!

Nyt Urho solmii ohuen
liaanin jatkeeksi
vahvempaa köyttä.

Hän juoksee kallion toiselle puo-
lelle ja alkaa hinata vahvaa
köyttä ylös. .

Heimon miehet
ihastelevat Ur-
hon nokkeluutta. .

Siinä vasta kekseliäs
mies! Kukaan meistä
ei olisi uskonut hä-
nen onnis-
tuvan.

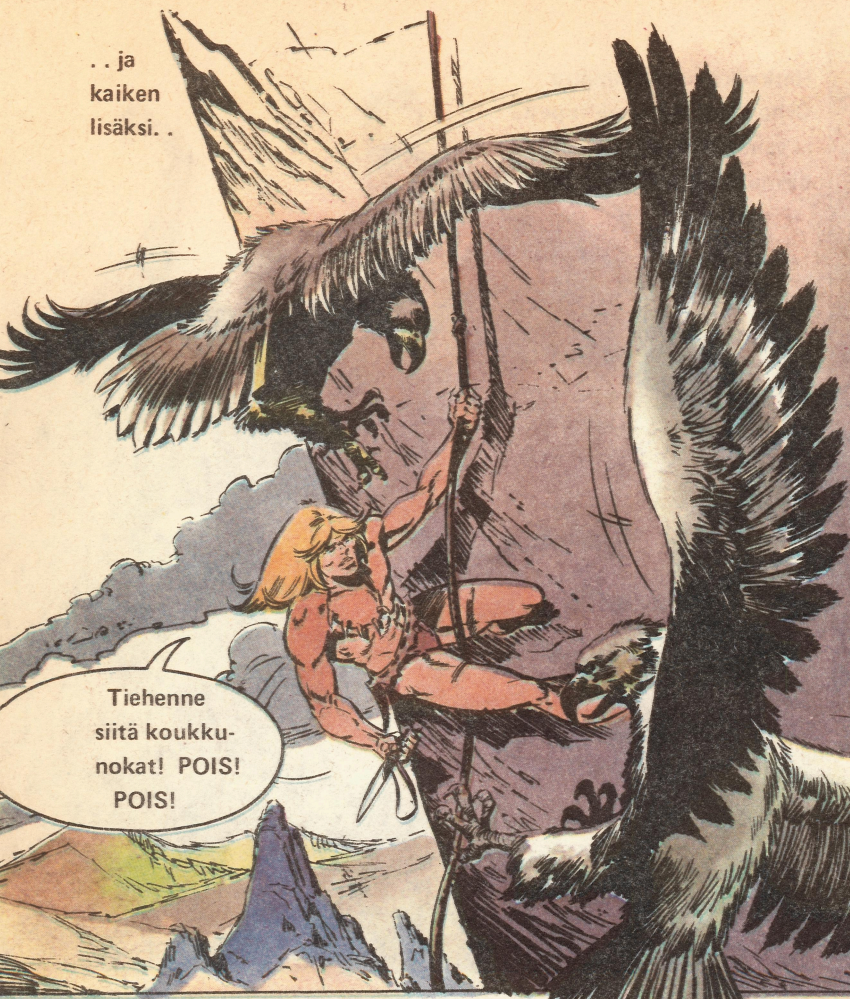

Urho alkaa
kiivetä uudelleen,
ja tällä kertaa
liaani kestää
hänen pai-
nonsa.

Urho ei ole ehtinyt puo-
leenkaan väliin, kun
pilvet taas peittävät
kallion laen. .

. . ja
kaiken
lisäksi. .

Tiehenne
siitä koukku-
nokat! POIS!
POIS!

Mutta kotkat eivät
pelkää Urhon uhkauk-
sia. Ne hyökkäilevät
avuttoman kiipeilijän
kimppuun. .

Kotkat ovat lentäneet
tiehensä, ja Urho nousee
pilviin. .

Ilman
heidän
apuaan olisin
mennyt!

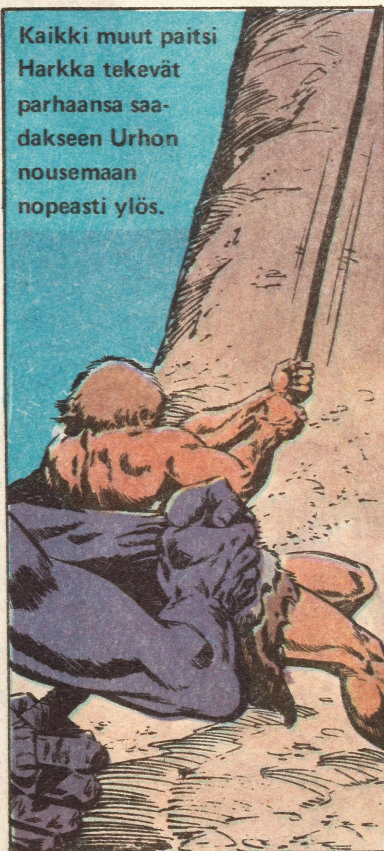

SEISI!
MITÄ TE
TEETTE? TULKAA
TAKAISIN!

Harkka ei halua
miesten auttavan
Urhoa.

ÄKKIÄ
APUUN!

Kaikki muut paitsi
Harkka tekevät
parhaansa saa-
dakseen Urhon
nousemaan
nopeasti ylös.

Urho tuntee nykäisyn llaanissa. Heimon
miehet kiskovat köydestä kallion toisel-
la puolella.

He vetä-
vät köyttä
ylös!

Silloin. .

Juuri kun Urho uskoo olevansa turvassa kallion laella, hän näkee uuden vaaran. .

LISKOLINTU!

Hetkeäkään epäroimatta Urho vetää veitsensä tupesta ja valmistautuu taistelemaan hirmuista saalistajaa vastaan. .

Urho tähtää iskunsa tarkkaan, ja veitsi halkaisee pedon kaulan.

Vaara on ohi! Nyt vasta Urho ehtii vilkaista ympärilleen. Näkymät ovat henkeäsalpaavia. .

Kallion laella kasvaa tiheä metsikkö. .

Kukapa olisi arvannut, että henkien sijaan täällä onkin metsää!

Mutta juuri silloin. .

MITÄ
IHMETTÄ?

Joukko pieniä alastomia poikia
hyökkää metsästä Urhon kimp-
puun.

Urho ymmärtää lasten pelon. Mutta
kuinka he ovat joutuneet tänne ylös?

Kuka on tuonut heidät tänne,
ja kuka on ruokkinut ja juotta-
nut heitä?

Jäimme
yksin. .

Ylhäällä linnut pelästyivät lentoliskoa ja katosivat taivaalle.

Vaikka lapsia on paljon, he eivät
mahda mitään voimakkaalle Ur-
holle, joka hellästi nostelee hei-
dät maahan harteiltaan.

Rauhoittukaa,
hyvät lapset!
Olen teidän ys-
täväanne!

Mutta lapset katselevat
Urhoa yhä pelois-
saan.

Olemme olleet
täällä näin monta
täysikuuta.

Viisi täysi-
kuuta täällä!

. . kylään! Silloin suuret linnut
hyökkäsivät kimppuumme
ja toivat meidät tänne.

Metsä on tarjonnut meille
suojan liskoa vastaan. Olemme
juoneet sadevettä ja syöneet
kasvien juuria. Sitten sinä
yihdoin nousit tuolta.

Vanhin lapsista kertoo
Urholle tapahtumista.

Nyt Urho ymmärtää, että heimon kuulemat huudot ovat olleet lasten avunhuutoja. Heimo on luullut henkien huudoiksi omien lastensa itkua. Mikä onni, että Urho sittenkin päätti kiivetä ylös. .

Pian pääsette takaisin vanhempienne luo, pikkuihmiset! Sidon teidät köyteen ja lasken alas. .

OOOOHHH!

Kuten arvata saattoi, vihainen Harkka oli päättänyt jättää Urhon yläilmoihin.

Ha! Ha! Ha!
Halusit henkien seuraan, joten pysy siellä!

Yhtäkkiä Urho näkee liaanin kiemurtelevan aivan kuin joku vetäisi sitä.

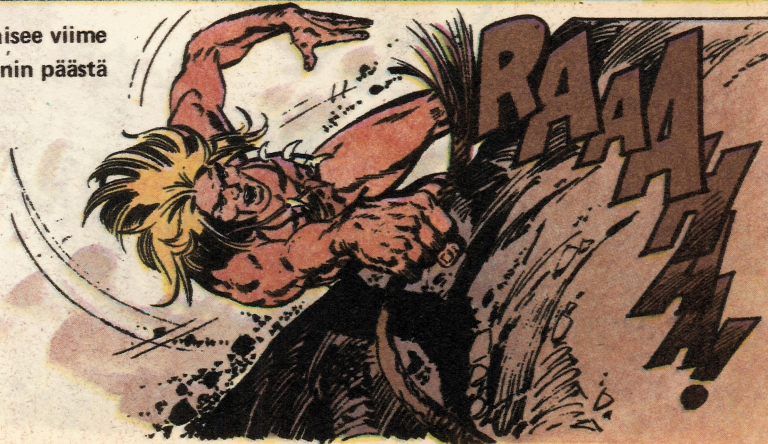
Eivät kai he halua minun jäävän tänne?

EI! . . EI! . . AINOA MAHDOLLISUUTEMME. .

Liaani luikertelee nopeasti alas pitkin kallion reunaa. Enää vain lyhyt patkä on näkyvissä kivenmurikan ympärillä.

Urho kahmaisee viime hetkellä liaanin päästä kiinni. .

Harkka vetää köydestä voimiensa takaa, mutta niin tekee myös Urho!

Lapset eivät ehkä käsitä mistä on kyse, mutta he tottelevat Urhoa.

Isä ja poika syleilevät liikuttuneina toisiaan pitkän eron jälkeen. .

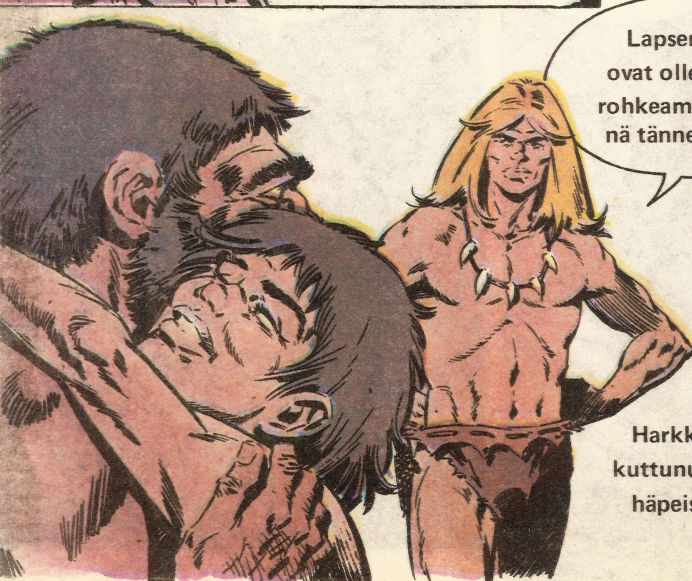
Isä!
Oma isäni!

Hakao,
poikani!

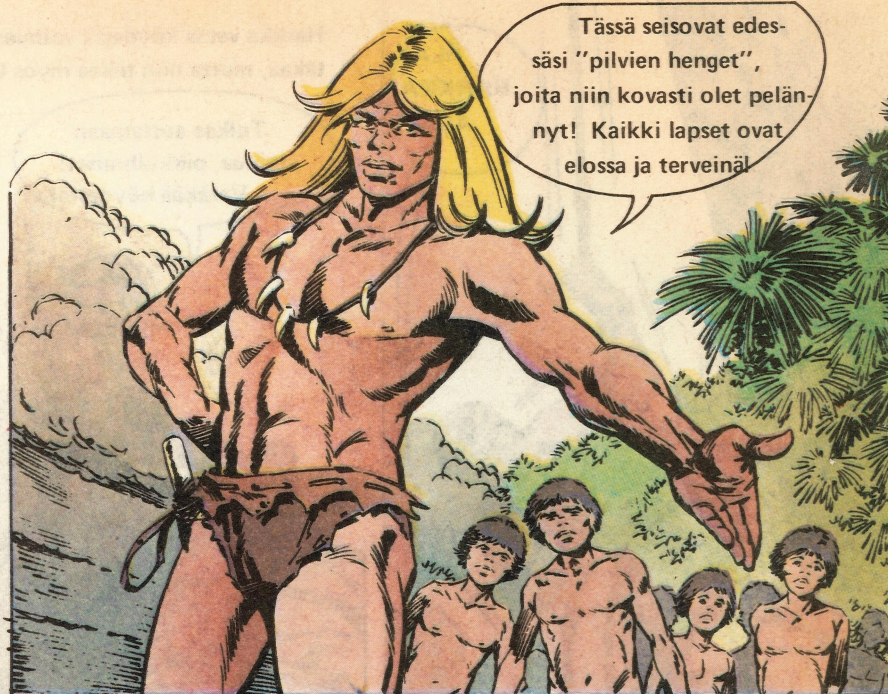
Urho on vihainen. .

Typerässä
taikauskoisuudessanne
ette edes uskaltaneet aja-
tella huutojen alkuperää.

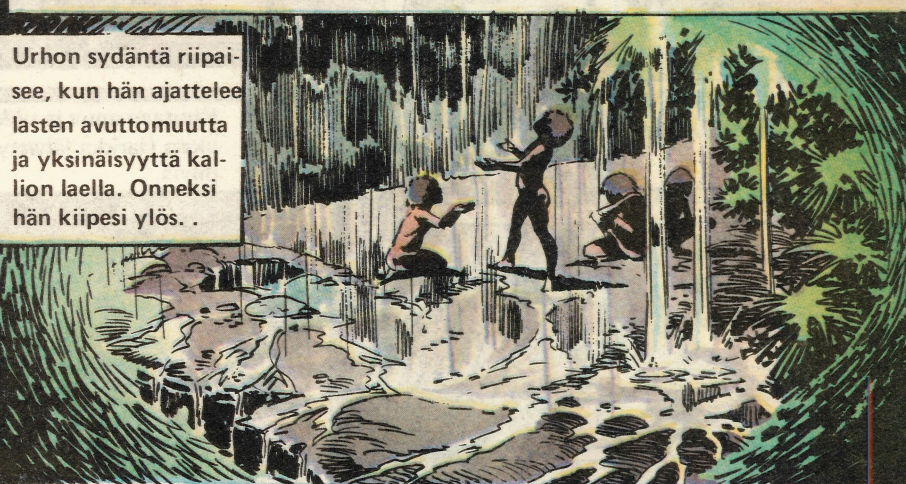
Lapsenne
ovat olleet paljon
rohkeampia kuin si-
nä tänne noustes-
sasi.

Harkka on lii-
kuttunut ja hyvin
häpeissään.

Tässä seisovat edes-
säsi "pilvien henget",
joita niin kovasti olet pelän-
nyt! Kaikki lapset ovat
elossa ja terveinä!

Urhon sydäntä riipai-
see, kun hän ajattelee
lasten avuttomuutta
ja yksinäisyyttä kal-
lion laella. Onneksi
hän kiipesi ylös. .

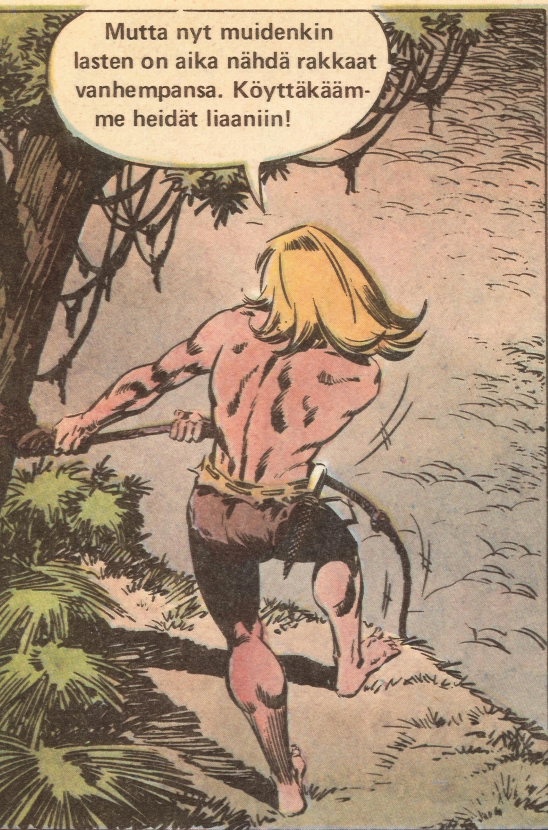

Pyydän sinulta
anteeksi, Tulitukka!
Ja kiitän sinua, että
pelastit lapsemme!

Kiitos,
Harkka!

Mutta nyt muidenkin lasten on aika nähdä rakkaat vanhempansa. Köyttäkäämme heidät lianiin!

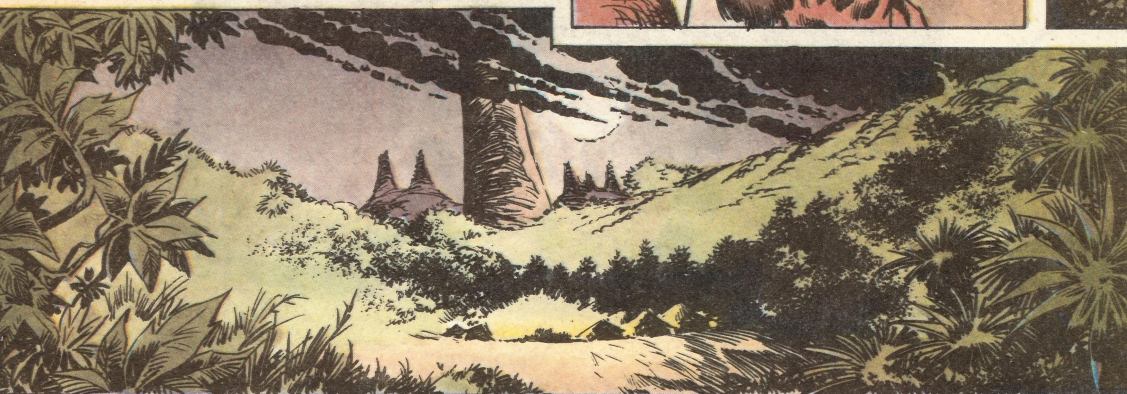

Harkka laskeutuu kal-liolta ensimmäisenä. .

Harkka on tappanut Tulitukan!

Mutta samassa pilviverhon sisältä ilmestyy näkyviin myös Urho ja pieniä lapsia peräkanaa hänen jäljessään. .

Kertomattakin on selvää mikä ilo ja riemu syntyi kylässä lasten palattua takaisin vanhempiansa luo. Onnellinen heimo ei tiennyt kuinka kiittää Urhoa kaikesta, mutta Urho oli jo saanut kiitoksensa. . hän oli yhtä onnellinen kuin muut.

Tulitukka on antanut heimollemme, ja erityisesti minulle, kunnon opetuksen. Kiitos!

Urhokin on liikuttunut.

Hetkessä Urho kuitenkin unohtaa kauniit kiitoksen sanat, sillä hän ei auta veljiään vain saadakseen heiltä ylistystä ja arvonantoa. Hän haluaa auttaa kaikkia kärsiviä tehdäkseen heidät onnellisiksi.

VOIMAMIEHEN KAAKAOJUOMA

Makao on muuten semmoista, että kun sitä juo niin jaksaa mitä vaan — ainakin melkein! Koulukin tuntuu kivemmalta kun on vahva olo. Makao on paras kaakaojuoma mitä mä tiedän.

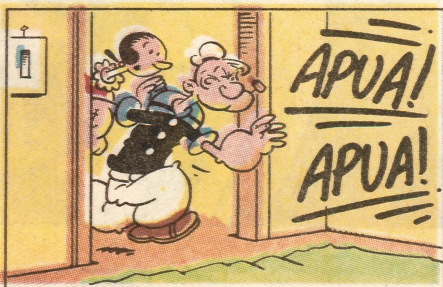

Valmistaja:

KUIVAMAITO Oy

Markkinoija:

VALIO

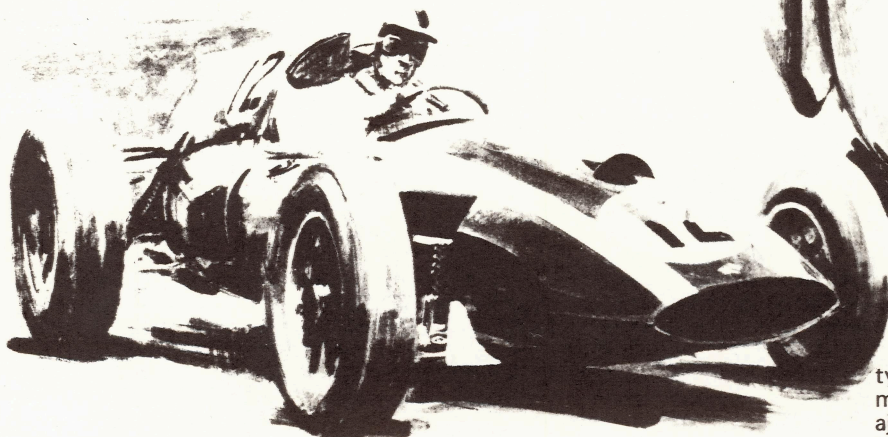

Nimi BRABHAM niittää yhä mainetta

Menestys kilpa-ajajana ja Formula 1-autojen rakentajana on tehnyt Jack Brabhamin nimestä unohtumattoman autourheilun historiassa.

Jack Brabham voitti Australian Grand Prix -kilpailut itse rakentamallaan Cooper-kilpurilla.

Brabham BT46B malli aiheutti suurta kohua, kun se vuonna 1978 ensimmäisenä ohitti maaliviivan Ruotsin Grand Prix -kilpailuissa itävaltalaisen Niki Laudan ohjaamana. Kone edusti nykytekniikan huippua. Sen tehokkaan moottorikäyttöisen imurin painaessa kaikki neljä pyörää tiukasti kilparadan pintaan Lauda pyyhkäisi hämmästyneiden vastustajiensa ohi.

Auto katsottiin kuitenkin sääntöjen vastaiseksi ja suljettiin pois kaikista tulevista kisoista. Jälleen kerran yksi perinteisiä moottorikisoja mullistava keksintö oli joutunut virkakoneiston hampaisiin. Brabhamin talli oli kaikesta huolimatta saanut tilaisuuden toimia tulevaisuuden autosuunnittelun suunnan näyttäjänä. Tuomaristoa tyydyttääkseen he palasivat hieman sovinnaisempaan malliin ja jatkoivat taistelua kilparatojen sankaruudesta maailman kolmen suurimman kilpa-autosuunnittelijan joukossa.

John Arthur ("Jack") Brabham syntyi Sidneyssä, Australiassa, vuonna 1926. Hänen isänsä oli vihanneskauppias, jonka isä vuonna 1885 oli muuttanut Englannista Australiaan. Kumma kyllä, vaikka kukaan muu perheenjäsenistä ei ollut koskaan osoittanut erityistä teknistä lahjakkuutta, nuori Jack inostui alasta jo koulupoikana.

Hän jätti koulunsa 15-vuotiaana ja meni paikallisen autokorjaamon palvelukseen oppiakseen kaiken mahdollisen moottoreista. Kiinnostavan moottorimaailman keskeltä Jack vedettiin kesken kaiken täyttämään asevelvollisuuttaan Australian Kuninkaallisissa Ilmavoimissa. Hän palveli muutaman vuoden ajan hävittäjälaivueessa, kunnes hänet toisen maailmansodan loppuvaiheessa kotiutettiin rintamalta.

Entisellä innollaan hän palasi moottoreiden ja autojen pariin. Ei kestänyt kauaakaan, kun hän jo oli onnellinen oman autokorjaamon omistaja, joka palveli asiakkaitaan varsin alkeellisissa olosuhteissa isoisänsä takapihalla. Kohtalo oli kuitenkin järjestänyt hänen varalleen muutakin kuin vain muttereita ja jakovaimia. Kaikki oikeastaan alkoi siitä, kun hän tapasi autokauppias **Johnny Schonbergin**. He lähtivät yhdessä Darwiniin ostamaan joitakin armeijan ylijäämäkuormureita myydäkseen ne edelleen Sydneyssä.

Matkallaan Darwiniin he poikkesivat Brisbaneen. Schonberg halusi välttämättä nähdä siellä pidettävät midgetautokilpailut. Noista kisoista Jack sai samumattoman kipinän autourheiluun. Hän päätti heti rakentaa oman 1100-kuutioisen kilpurin päästyään takaisin kotiin.

Alkuaikoina Jack Brabham tyytyi vain rakentelun ja moottoreiden virittämisen iloon. Schonberg ajoi itse kisoissa. Vasta kun Schonberg vetäytyi syrjään kilpailuista Jack päätti koettaa onneaan oman kilpa-autonsa ratissa. Pienet vastoinikäymiset ensi alkuun eivät häntä lannistaneet, ja pian hän alkoikin saavuttaa kärkisijoja.

Kun hänen kilpa-autonsa moottori lopullisesti hajosi, hän päätti lopettaa jo ammatikseen muodostuneen midgetautoilun omalta osaltaan. Ellei Brabham juuri tuossa vaiheessa olisi sattumalta kohdannut kilpa-autojen suunnittelija **Ron Tauranacea**, hän todennäköisesti olisi palannut takaisin isänsä vihannespuotiin Sidneyhin.

Jack ja Ron aloittivat yhteistyönsä kiihkeän innostuksen vallassa. Jack ajoi, Ron puolestaan puuhaili teknisellä puolella. Jo muutaman vuoden sinnikkään

työn tuloksena Jack pääsi kilpailemaan maailman tunnetuimpien Grand Prix ajajien joukossa Cooper Formula 1 -ajokillaan.

Vuonna 1961 Jack päätti, että hänen olisi aika ryhtyä suunnittelemaan omaa kilpa-automalliaan. Näin hän toi Formula 1 -luokan kilpailuihin ainutlaatuisen yhdistelmän: kaksinkertainen maailmanmestari nappasi nyt voittoja omalla autollaan!

Jack Brabham saavutti epäilemättä kilpauransa suurimman voiton vuonna 1966, kun hän ensimmäisenä ja ainoana ajajana kilpa-autoilun historiasa voitti MM-osakilpailut itse rakentamallaan autolla. Osallistuttuaan 127 Formula 1 -luokan kisaan (joista hän voitti 14) Brabham jätti autourheilun 44 vuoden ikäisenä.

Vuodesta 1976 lähtien Brabham on toiminut tiiviissä yhteistyössä suuren italialaisen Alfa Romeo -yhtymän kanssa. Alfa kokoa ja huoltaa kilpa-autojensa 550 hevosvoimaiset moottorit, kun taas Brabham vastaa autojen rakentamisesta ja tarkkojen testaus- ja kehitystöiden valvonnasta. Oman tallinsa Brabham myi kunnianhimoiselle **Bernie Ecclestone** nimiselle liikemiehelle.

Jack Brabhamilla on varmasti aiheetta tyytyväisyyteen, kun hän nykyään seurattessaan Grand Prix -kisoja televisiosta kotonaan Australiassa saa yhä vielä nähdä Brabhamin nimen voittajakorokkeella. Silloin joku nykyisen Ecclestoneen tallin ajajista on taas kerran kiittänyt voittoon Brabhamin ainutlaatuisen suunnittelutyön tuloksena syntyneellä BT46B-kilpa-autolla.

KERÄÄ KOMEA KUVASARJA!

Takakannessa kuvataan tällä kertaa Ranskan Grand Prix -kilpailujen vauhdikkaita tunnelmia vuonna 1967. Tuolloin Jack Brabham vei Repco-Brabham BT24 ajokillaan osakilpailuvoiton Le Mansin taitoa vaativalla kilparadalla.

Formula 1 PRIX

